

**Из Словото на
Учителя Петър Дънов**

**Книга
за
БЛАГОДАРНОСТТА**

Из Словото
на Учителя Петър Дънов

КНИГА ЗА БЛАГОДАРНОСТТА

Варна 2010 г.

От първия до последния слънчев лъч благодарете за всичко, което ви е дадено. Това значи да намерите щастието, което търсите.

Учителят

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Благодарността е от висш порядък.....	11
2. Благодарете на Бога.....	14
3. Благодарете за всичко.....	51
4. Това е философия на живота.....	70
5. Като станете сутрин.....	88
6. Непрестанно благодарете.....	96
7. Благодарете за храната.....	99
8. Благодарете за малкото.....	109
9. Любов и благодарност.....	116
10. Радвайте се и благодарете.....	125
11. Красотата на благодарността.....	134
12. Човекът не е благодарен.....	140
13. Благодарността е необходимост в живота.....	148
14. Доволство и недоволство.....	168
15. Живейте в закона на благодарността.....	199
16. Благодарете и се поучавайте.....	210
17. Благодарете и работете.....	214
18. Осъзнаване и благодарност.....	217
19. Оценяване и благодарност.....	230
20. Благодарността — отплата за нещата.....	246
21. Ще ти благодарят.....	249
22. Потънкости на благодарността.....	252
23. Благодарете за страданията.....	260
24. Идейната благодарност.....	269
25. Как действа законът на благодарността?.....	277
26. Молитви-благодарности.....	284

ПРЕДГОВОР

Благодарността е една от основите на живота, една от основите на себевладеенето, една от основите на неразрушимостта и една от основите на Великия път, защото никаква цел не може да бъде постигната, ако в най-трудните условия не можеш да бъдеш благодарен. Ако в най-трудните условия не можеш да бъдеш благодарен, ще бъдеш съкрушен.

Благодарността ни позволява да разбираме все повече Бога. Благодарността е вечната река, вечната религия, вечното странстване в Безмълвната дълбина. Благодарността дава на човека седемте очи на Мъдростта.

Ако постоянно благодариш на Бога, ще съсипеш дявола. Ако дяволът те е смутил, смути го и ти, като въздадеш чудна благодарност към Бога. Без благодарността себепознанието на човека не може да се осъществи. Благодарността трябва да е подобна на Безпределността. Постоянната благодарност не допуска времето в себе си. Благодарността в нас създава енергията на развитието.

Благодарността превъзхожда знанието. Знание без благодарност е многознайство. Благодарността е благословена, знанието не е.

Благодарността е самопробуждане на Бога в човека.

Когато си съкровено благодарен, тишината е очарована.

Благодарността е вечно възприемане на Любовта. Благодарността твори духовност.

Великият египетски суфи Зун-Нун-Мисри възкликва: „О, Боже мой, за кои Твои дарове бих могъл достатъчно да Ти благодаря!“ Ние толкова много имаме да благодарим, но най-вече за това, че сме родени от Бога, за това, че Той ни е изрекъл. Когато благодарим за даровете на Бога към нас, ние зараждаме в себе си една висша енергия и за тази висша енергия идва ден, когато тя успява да Го види... Тогава благодарността е благословена с безкрайност и пълнота.

Учителят казва: „Събуждането на човека се определя от неговата благодарност.“ Благодарността създава в човека удвоена светлина и именно тя събужда човека за чистия духовен път. Благодарността черпи от дълбинен извор. Благодарността е вяръност към Бога. Докато страданието при обикновения човек е неразбиране на себе си, то когато страданието попадне в благодарния, той понеже се разбира със себе си, го пробива и стига до дъното му, където е Живият извор. И там благодарният пие Бога.

Учителят казва още: „Тайната на живота се крие в благодарността.“ Благодарността е тайна — тя е била преди още човекът да е станал човек. Сега човекът трябва да си спомни тази тайна, това Древно състояние, което е преди сътворението, защото благодарността е Несътвореното състояние.

Ако срещнеш по пътя си човек, постигнал най-висшата благодарност, не ще можеш да разговаряш с него, защото той е преизпълнен с Бога, а който е преизпълнен, той не говори. Говори неговото безмълвие.

Елеазар Хараш
Варна
Юни, 2010 г.

1.

БЛАГОДАРНОСТТА Е ОТ ВИСШ ПОРЯДЪК

Благодарността е особен род лъчиста материя, която човек отправя към разумния свят. В замяна на тази материя разумният свят изпраща духовна светлина, която осветява пътя му. Без благодарност не може да става правилна обмяна между хората на земята и възвишените същества в разумния свят. (26/стр. 197)

Благодарността е една дума от езика на древните мъдреци, който и досега е останал неразбран. Една от думите на тоя език е благодарността. Така я превеждам аз на български език, но тя все още остава неразбрана. (26/стр. 103)

Благодарността и признателността представят магическа формула, с която човек може да работи. Докато си служи с тази формула, човек е доволен. Изгуби ли формулата, животът му се обезсмисля. Той пада в кладенец и оттам гледа на външния свят. (11/стр. 198)

И когато казвам, че трябва да бъдете благодарни, разбирам най-възвишеното състояние на човешкия дух. (1/11:5)

...Навсякъде съзнавам, че всичко, което Бог е направил, е добро — тогава съм най-добър. Когато съзнавам, че светът не е направен както трябва, не съм най-добър. Когато съм благодарен на всичко, аз съм най-добрият, туй подразбирам практически.

(5/стр. 249)

Да се молиш, това значи да отваряш прозорците на душата си за светлите лъчи на Любовта. Само при тези лъчи зреят плодовете. Благодарността е един от узрелите плодове на душата. (27/стр. 149)

Питам: Какъв е светският и какъв — Божественият живот? Ще направя едно сравнение между светския и Божествения живот да видите в какво седи разликата. Когато човек яде, нахрани се хубаво и не благодари на Бога за яденето, като не признава, че всичко това е дадено от Бога, той е в светския живот. Когато човек яде и благодари на Бога за всичко, което му е дал, той е в Божествения живот. Когато някой млад момък се хване на хорото до някоя мома и не благодари на Бога за здравите крака, които има, нито пък съзнава, че момата до него е от Бога създадена и Нему принадлежи, той е в светския живот. Обаче ако този момък благодари за здравите си крака и съзнава, че момата, която е до него, е Божие създание, той е в Божествения живот. Следователно всичко, което човек върши несъзнателно, е светско; всичко, което човек върши съзнателно, е Божествено. (29/стр. 116, 117)

Човек трябва да дойде до съзнание да благодари за всичко. Дойде ли до това съзнание, той се е подигнал над обикновения живот, над обикновените условия.

(47/стр. 277)

2. БЛАГОДАРЕТЕ НА БОГА

Станете сега, иде това слънце. Зазоряване е това! За всеки от нас, когато дойде този пръв лъч, той трябва да стане и да благодари на Бога. Това е вечният ден, в който човек става и благодари на Бога. (книга 1/23:30)

Благодарете на Бога за Любовта, чрез която Той се проявява. (2/стр. 72)

Няма същество, което да не е изпитало Божиата Благосклонност и Любов към себе си. С какво трябва да отговорим и да благодарим? Само с едно: с изпълнение на Неговата Воля. (2/стр. 385)

И микроскопически да се повдигнеш, с един милиметър, благодари на Бога. Той е воювал заради тебе и ти е помогнал. (3/стр. 315)

И тъй благодарете на Бога за всичко, което се случва в живота ви. Казано е в Писанието: „Всичко, което се случва с онези, които любят Бога, ще се превърне на добро”. (4/стр. 204)

Всеки трябва да признае в себе си, че Бог го обича. Вижте колко е красив днешният ден! Слънцето

грее, небето е ясно и чисто, въздухът — свеж. Всичко това е дадено за вас да се радвате и да благодарите на Онзи, Който ви дава всички блага и казва: Ако Ме слушате и изпълнявате закона Ми с Любов, никакво зло няма да ви засегне. (2/стр. 16, 17)

Ако служи на Бога, човек всякога се ръководи от един ангел, който носи благословение за душата му. Този човек благодари на Бога... (4/стр. 40, 41)

Отивате ли при Бога, не се оплаквайте, не казвайте, че страданията ви са големи, но кажете Му, че благодарите за всичко, което Бог ви е дал: блага, радости, страдания. Благодарете от сърце и душа и върнете се радостен и доволен. Това е характер.

(15/стр. 76, 77)

Всяка сутрин човек трябва да благодари на Бога за всичко и да каже: „Боже, помогни ми, дай ми сила да работя, да изправа всичко! Макар днес да съм със скъсани дрехи и обуца, но един ден всичко ще изправа.” (16/стр. 164)

Благодарете на Бога, че сте могли да изпълните Неговата Воля. Задачата на човека е да изпълни Волята Божия на земята и Бог да го признае за Свой Син.

(15/стр. 277)

Благодарете на Бога за благата, които всеки момент ви изпраща. Благодарете за разположението, което Той има към вас. (14/стр. 223)

Ще кажете, че първата и най-важна заповед е да възлюбим Бога с цялото си същество, да възлюбим и ближния като себе си. Как трябва да обичате Бога и кога да Го обичате? Само когато сте задоволени и имате радости? Когато ви сполетят страдания и нещастия, обичате ли Го? Благодарите ли Му за всичко, което ви е дал? (2/стр. 283)

Един каменар чукал камъни. По невнимание той изпуснал един голям камък върху ръката си и притиснал единия си пръст. Като вдигнал камъка, видял, че първата фаланга на пръста му била откъсната. Той веднага отправил погледа си нагоре и тихо промълвил: Благодаря Ти, Господи! — За какво благодариш? — Благодаря Ти, Господи, че не отиде целият ми пръст. С малко платих за невниманието си.

(2/стр. 283)

Като ученици, вие трябва да си поставите задачата да благодарите на Бога за сърцето и за ума, които ви е дал. Благодарете за дарбите, способностите и добродетелите, с които ви е надарил. (14/стр. 172)

Помнете следното правило и прилагайте го в живота си: благодарете на Бога за живота, който ви е да-

ден, с всички негови противоречия. След време ще разберете, че всичко, което става във вашето сърце, във вашия ум и във вашето тяло, е за добро. Няма да мине много време и вие ще се убедите в това. Това е 101% вярно. (14/стр. 365)

Всеки човек, който носи живот в себе си, е подобен на цвят, който току-що се е разцъфтял и разнася надалеч своето благоухание. Той отваря цвета си към слънцето на живота и благодари за благата, които му са дадени. Това наричаме ние правилни отношения на човешката душа към Бога. Щом благодари на своя Създател, човек се връща между подобните си да раздава от Любовта, от благото, което е получил.

(15/стр. 201, 202)

Според новото учение да обичаш някого, значи да намериш в него онова добро, което е скрито от очите на всички околни. Намериш ли това съществено добро в него, да се зарадваш и да благодариш на Бога, че ти е дал възможност чрез Любовта да го намериш. (24/стр. 44)

Когато правя добро и помагам, не е важно да ме познаят хората; важно е какво са придобили те от хубавите плодове и как благодарят на Бога за направеното добро. (7/стр. 326)

Който не е в хармония с общия тон на живота, той е нещастен и постоянно се оплаква, че никой не го обича. Нещастieto му се заключава в това, че живее в любовта, а не я вижда. Майка му и баща му го обичат, носят всичките блага, от които той се ползува; братята и сестрите му услужват, но той иска друго нещо. Едва става сутрин от сън, чака го вече готова трапеза с различни блага. Сестрите и братята му го канят да се нахрани добре. Каква по-голяма любов искате от тази? Нищо друго не ви остава, освен да седнете пред трапезата наред с всички и да благодарите на Онзи, Който ви дава изобилно блага. (2/стр. 84)

Когато очите ви се отворят за духовния свят, благодарете на Бога за милостта, която има към вас.
(2/стр. 377)

Престъплението не е в това, че човек откъснал една ябълка от някоя градина или че нагребал една кофа вода от някой извор, но в нежеланието на човека да се обърне към Бога, да поиска позволение от Него и като му се разреши, да Му благодари. Има блага в света, които никога не могат да станат частна собственост. Щом се натъкнеш на тях, вземи си колкото можеш да употребиш в дадения случай и благодари на Бога. (3/стр. 113)

Ти като си гладен, благодари на Бога, че си огладнял, защото в този глад ще видиш Божията благост.

Този глад, то е благо на Бога. Ако не ядеш, няма да благодариш. Дойде желанието да спиш, благодари на Бога, че искаш да си почиваш, то е условие да видиш Божията благост. Това е едно схващане. (5/стр. 210)

Искам тази година да възстановите връзката си с Бога, да я съзнавате и за всичко да Му благодарите.
(29/стр. 127)

Засега за 120 години вие имате два елемента, чрез които сме осигурени: с въздух сме осигурени, с вода сме осигурени, само с хляб не сме осигурени. Всеки от вас трябва да работи за хляба си. И благодарете на Бога, че работите за хляб. (1/18:28)

Мнозина изгубват ангелите поради вашето съмнение. Като видиш някой ангел, казваш: „Дали е ангел?“ Той вече изчезва. Ти не мисли, не разсъждавай. Ти се спри и благодари. Най-първо отправи душата си към Бога и благодари, че Той го е изпратил. Благодар на Бога. Не искам да хванеш дрехата му, но благодари, че е дошъл. Най-първо ти благодари на Бога, че е изпратил някой ангел. (5/стр. 309)

Гладен си и след няколко часа на масата си намиращ хляб. Не питай как е дошъл хлябът. Вземи го в ръката си, начупи го, яж и благодари на Онзи, Който има грижа за всички живи същества. (6/стр. 89)

Бъди доволен и благодари на Бога, че можеш да мислиш, да чувстваш и да говориш. Каквото нещастие да ти се случи, бъди доволен, че можеш да мислиш, да чувстваш и да говориш. Като говориш добре, ще бъдеш между хората; като мислиш право, ще бъдеш между ангелите; като чувстваш право, ще бъдеш между херувимите и серафимите. Какво по-голямо благо можете да очаквате от това? (6/стр. 238, 239)

Дали си богат или беден, благодари на Бога. Дали си женен или неженен, учен или прост, пак благодари на Бога. (6/стр. 296)

„Да ида да събудя Лазара.” Оставете се и вие на Господа, по какъвто и да е начин да събуди заспалия Лазар във вас. Не Му давайте съвет как да го събуди. И след това кажете като Христа: „Благодаря Ти, Отче, че всякога си ме слушал”. (6/стр. 298, 299)

Вие ту изпущате благата, които ви са дадени, ту ги задържате. Успеете ли да ги задържите, вие ще се ползвате от тях и ще благодарите на Онзи, Който ги е дал. (9/стр. 41)

Бог работи във всички хора и ги подтиква към любов, вяра, знание и свобода. Той ще изкара всичко на добър край. Той ще победи. Следователно на каквито изпитания и страдания да се натъквате, благодарете на Бога. (9/стр. 244)

— Ами защо трябваше да се родя жена? — Благодарни на Бога, че си жена. Като жена, ти ще бъдеш проводник на такава любов, каквато чрез мъжа не може да се предаде. (9/стр. 267)

Щом скърбите, вие трябва да изпращате сърцето си при Господа, Той да го възпитава. Като го възпитава, Той внася светлина в него. Когато радости идват в живота ви, пак се радвайте, защото живеете в светлина. Благодарете на Бога и за тъмнината, и за светлината, в която живеете. (9/стр. 318, 319)

Смехът действа здравословно. Весело гледайте на нещата и като останете сами, посмейте се хубаво. Смехът в известно отношение е почивателно състояние. Смехът е външна граница на радостта. Ако не се смеете, ще дойде някоя болест. Ще поблагодарите на Бога, че сте се посмели. (12/стр. 192)

Има в нас една признателност, която е много повърхностна. Някой ви казва: „Много ви се радвам“, но това не е още онази дълбока признателност. Някой казва: „Аз много благодаря на Бога“. Нищо не благодарни. Това са празни приказки. Като каже човек „Благодаря на Бога“, това значи да бъде носител на всичко онова, което Бог е вложил в него. Да даде ход на Божественото и да употреби всички онези методи, които са вложени от Бога в него. (12/стр. 206)

Ангелът казва на Мария: „Божият Дух те осени. Това, което ще се роди от тебе, е от Бога.” И Христос казва: „Отче, в Твоите ръце предавам Духа си, да бъде Твоята Воля”. В последния час ако можеш да кажеш така! Това са два момента: Да благодарим на Бога, че ни е дал живота, и да благодарим на Бога, когато изпрати ангела при нас. Да благодарим на Бога, когато сме на кръста и да благодарим на Бога, когато всичко трябва да дадем. (12/стр. 220)

По някой път казваш: „Искам Бог да живее в мене”. То е криво схващане. Бог не може да живее в тебе. Неговият Дух, светлина, знанието, силата, любовта може, но Той, Който изпълва цялото битие, да дойде и да се събере в тебе, никога не може да бъде това. Един ден ти трябва да идеш при Него, но Той няма да дойде. Той изпраща Духа, светлината, любовта си и един ден като се развиеш, ще се освободиш от всичките връзки на земята, ще идеш при Него и ще Му благодариш за всичките добрини и благости. (12/стр. 292)

За да не грешиш, стреми се да бъдеш разумен, да постъпваш разумно. Ако постигнеш това, благодари на Бога, че си могъл да проявиш нещо, което е вложено в тебе. (13/стр. 213)

Изчисти ли ви Бог/от вашите пороци или от петната, които другите са хвърлили върху вас, благодарете

те Му и затворете този лист на книгата, не го споменавайте вече. Не си спомняйте за стари грехове, които Бог е заличил от съзнанието ви. (15/стр. 142)

Когато човек мине през най-големите страдания, доброто ще го заведе при Бога. Той ще види засмяното Божие лице и ще благодари за всичко, през което е минал. Само онзи може да види Божието лице, който е минал по пътя на страданията. (15/стр. 298)

Ако уповаваш на Бога, дето и да си, Той ще превърне и най-лошите условия в добри и ще ти съдействува за добро. Като излезеш от лошите условия, ти ще Му благодариш. (17/стр. 259)

Когато срещнете на пътя си, помолете се за него, поздравете го вътрешно за това, което до този момент има. Благодарете мислено на Бога за работата, която е приложил върху него. (18/стр. 70)

И тъй дойде ли ви някакво изпитание, благодарете на Бога. Изпитанията са привилегия за хората. След всяко изпитание човек придобива нещо хубаво. (19/стр. 87)

Сега ще благодарим на Бога за Словото, за храната, за изобилието, което ни се дава тук. (19/стр. 90)

Като сме дошли на планината, ние ставаме рано да се помолим и благодарим на Бога за всички блага.

(19/стр. 97)

Според мен всяко сърце, което от сутрин до вечер не се отваря, за да даде всичко, каквото има, и да приеме всичко, което му се пада, е аномално сърце, което не тупти, както трябва. Нормалното сърце е торба, която постоянно се отваря и раздава от нея на бедни, на страдащи. За себе си пък ще остави само една ябълка, една круша, една кифла и ще благодари на Бога за всичко, което му е дал. Тогава Бог ще погледне към това сърце благосклонно и ще каже: Това сърце е разбрало смисъла на живота.

(19/стр. 180, 181)

Ето, толкова време как сме тук, ние се ползуваме безплатно от дърва за отопление, за готвене. Вечер, събрани около големия огън, ние имаме възможност да попеем, да посвирим малко и да благодарим на Бога за богатата, от които се ползуваме през деня.

(19/стр. 181)

И като се наяде, човек ще благодари на Бога, че му е дал една хубава храна. За всеки добър обяд той трябва да благодари на Бога. Той трябва да благодари на Бога, че между многото работи Той се е погрижил и за него. Че как да не се благодари за всичко, което е дадено на човека? (33/стр. 443)

Всяка сутрин като станете, онези от вас, които сте духовни, благодарете на Бога за онова, което ви е дал. Поблагодарете за светлия ум, който имате, за доброто сърце, което ви е дал, поблагодарете за добрата воля, която ви е дал. (15/стр. 328)

Ние имаме резултати, щом съм здрав, щом мога да ям добре, щом мога да дишам добре и щом мога да мисля добре — аз ще благодаря на Бога. (20/стр. 329)

Три месеца, като дойде зимата, и ще се свърши. Тя ще си отиде и тогава ще дойде пролетта. Вие ще излезете навън и ще благодарите на Бога за добрините, които идат. След големите страдания ще дойде Царството Божие между хората и тогава всички ще бъдете радостни и весели. (20/стр. 350)

Представете си, че един много умен човек поправя крака ти, който е счупен. Ще кажеш: „Колко е жесток! Не знае как да пипа.” Не, ти ще благодариш на Бога, че този човек ще ти помогне. Той ще ти причини страдание, но след време ще бъдеш здрав.

(23/стр. 33)

Така, както Бог е създал света, трябва да благодарим на Бога за тялото си, за сърцето си, за ума си, за силата си, за всичките възможности, които ни е дал.

(23/стр. 37)

Това, което е вярно за евреите, е вярно за всички. Много имат ропот. Казваш: „Децата ми такива, жената ми такава” и прочее. Че благодари на Бога и на всички тези хора, че са работили за тебе. И един ден като излезеш от това временно положение, теб те очаква нещо много хубаво. (23/стр. 57)

Ако ти кажат, че си даровит, приеми го, че си даровит. Ще признаеш, че Бог те е направил даровит. Ще кажеш: „Бог ми е дал таланти, дарби. Аз искам сега да употребявам дарбите си за добро.” Ако ти кажат, че си добър, ще кажеш: „Благодаря на Бога! Ще употребя това за общо благо, за Бога.” Ако ти кажат, че си силен, ще кажеш: „Благодаря на Бога, ще употребя силата си за добро, за Бога”. (23/стр. 113)

Онези, които донасят благата, са ангелите. А пък онези, които разтоварват благата, са хората, любящите хора. Когато придобиваш радост или се разтоварваш от страданието, това са човешки души. Благодарни на Бога. Благодарни на Бога за онези ангели, които са дошли да ти донесат онова благо. Благодарни на Бога, Който седи на едно място сам и гледа всичко. Той вижда всичкото движение и всичкото разтоварване става под Неговия взор. (23/стр. 159, 160)

Не мислете, че в този свят, в който влизате, ще влезете лесно. Като влезете в Божествената наука, ще

минете през бойното поле, ще минават куршуми, но няма да ви ранят. Ако пък нямате тази наука, ще бъдете ранени навсякъде; няма да имате място, дето няма да бъдете наранени: по лице, ръце, крака и прочее. Ако пък имате Божествена наука, куршумът ще мине само покрай дрехата ви. До вас хиляди ще падат и няма да ви повредят... Първото нещо е: Благодарете на Бога, че сте дошли живи и здрави до това положение. Като погледнете, кажете: „Слава Богу, ми-нахме”. Благодарете и като тръгнете напред, назад не се обръщайте, а напред гледайте — хубавото да седи пред вас. (23/стр. 326)

Ще свържете знанието с един здрав организъм. Казваш: „Знанието добих, но остарях”. Остаряването не е права мисъл. Ти имаш най-хубавото съдържание, турено в една форма, която ще се счупи. Господ не иска никога да туряме такова съдържание в несъответна форма. Ще кажеш: „Придобих знанието”. Благодарни на Бога за него. Станеш сутрин, кажи си: „Господ ме направи здрав”. (23/стр. 339)

Утре като станете, нито един да не казва, че е остарял. От всинца искам да благодарите, че Бог ви е дал Любовта Си в сърцето. Да благодарите на Бога, че Той ви е дал Светлината в ума ви и да благодарите за Истината, която влял в душата ви. От всички искам да благодарите и после да си попеете. (23/стр. 341)

Бъдете готови да слушате гласа на Онзи, Който от създаването на света досега е мислил за вас, грижил се е за вашето добро, уреждал е вашите работи. Той е мислил и продължава да мисли за вас. Той ви е дал живот и поддържа живота ви. Ако Него не слушате, никого не можете да слушате. Ако не сте благодарни на Него, на никого не можете да благодарите.

(25/стр. 147)

Ще знаете, че Бог е извън вас и вътре във вас. Той ви ръководи и външно, и вътрешно. Следователно ще се свързвате с Бога и външно, и вътрешно и ще Му благодарите за всички условия, които ви дава.

(25/стр. 366)

Благодарете на Бога за всичко, което ви е дал: за ума, за сърцето, за волята. Благодарете на Бога, че срещате и добри, и лоши хора. Благодарете на Бога, че срещате учени и прости, бедни и богати. Благодарете на Бога за всичко. (26/стр. 103)

Казваш: Едно мислех, друго стана. Кой е причината за това? — Ти сам си причината. — Аз не исках да стане това, а то стана. — По-рано трябваше да мислиш за това. Станало е вече, няма какво да правиш. Сега ще благодариш на Бога за всичко, което е станало, и ще приемеш новата мисъл. (26/стр. 227)

Едно от условията за възстановяване на вътрешната връзка с Бога е благодарността. Защо трябва да благодари човек на Бога? И защо трябва да се радва? Казано е в Битието, 1 гл. : „В началото създаде Бог небето и земята”. (1ст.) Ако Бог не беше създал небето и земята, нямаше на какво да се радват. Затова всяка сутрин като ставате, благодарете на Бога, че с очите си виждате небето, а с краката си ходите по земята. (29/стр. 106, 107)

„И нарече Бог твърдата Небе.” (8ст.) Радвайте се на небето, което е устроено и по което виждате слънце, луна и безброй звезди! „И нарече Бог сушата Земя, и събранието на водата нарече Моря.”(10ст.) Благодарете и за сушата, по която днес стъпвате! Направете превод на думите „земя, суша, моря”, те имат вътрешен смисъл. Всички тия неща, които заобикалят човека, завладяват ума му и той започва да учи, да се развива правилно. „И рече Бог: Да прорасти земята зелена трева, която да дава семе, и дърво плодно, което да ражда плод по вида си, на който семето да е в него на земята.” (11ст.) Благодарете за тревите, за дърветата, за всичко, което виждате върху земята, по която ходите. Значи днес заедно с вчерашния ден благодарете на Бога, че можете да виждате слънцето и луната на небето, а вечерно време — и звездите. Когато Бог създаде слънцето и луната, тогава и науката се яви у нас. (29/стр. 107, 108)

„И създаде Бог човека по образу своему, по образу Божию създаде го: мъжки и женски пол ги създаде.” (27ст.) Благодарете на Бога, че ви е създал по образ и подобие свое! „И благослови ги Бог, и рече им: Плодете се и множете се, и напълнете земята, и обладейте я; и владейте над рибите морски и над птиците небесни, и над всяко животно, което се движи по земята.” (28ст.) Благодарете на Бога за тази власт, която ви е дал. Вие можете да упражните тази власт само тогава, когато благодарите за всичко. (29/стр. 108, 109)

Дойдете ли до някой извор, благодарете, че Бог е създал водата да се ползвате от това благо. Поемете ли въздух в дробовете си, благодарете на Бога, че Той го е създал, за да познавате Неговите мисли. Видите ли сутрин изгряващото слънце, благодарете на Бога, че го е създал, за да можете под неговите лъчи да различавате нещата. (29/стр. 114)

Днес всички хора се намират в положението на Апостол Петра: хвърлени в тъмница, краката им в букаи и чакат да дойде някой да ги освободи. Ангелът се моли сега за вас и слиза от небето да ви освободи. Той влиза в затвора, сваля букаите от краката ви и казва: „Излезте вън!” Излезте вън, не мислете за своите стари затвори, идете при своите братя и сестри и заедно с тях благодарете на Бога, че ви е избавил.

Когато съзнаваш своята грешка, ти си по-добър, отколкото когато не я съзнаваш. Не я ли съзнаваш, ти си на крив път... Тъй щото когато видите лошото в себе си, благодарете на Бога, че ви е дадена светлина да го видите. (32/стр. 223)

В какво седи сегашното верую на хората? Ако преброим сегашните вярващи в света, колко хиляди ще намерим между тях, които да благодарят на Бога? Когато видите, ще чуете, че все иска нещо от Господа. (32/стр. 242)

Ако всичкото знание, което имаме сега на земята, може да се напечата на 90 тома като Библията и като напечатаме това знание, в мозъка на човека ще остане място за още 900 такива тома... Какво широко поле за работа имаме. Казваш: — Какво да правя, не ме благословил Господ. — Не, знай, че Господ ме е благословил. Трябва да Му благодаря! (32/стр. 350)

Казвам: След 5 години ще се оправят работите ти. Той мисли, че няма да го срещна вече. След 5 години го срещна и той казва: „Както ти ми каза, така стана, оправиха се работите. Къща имам, доста пари имам. Каквото каза, така стана.“ — Ти благодари на Бога. (32/стр. 396, 397)

Мнозина идват при мен и казват: — Кажете ми по кой път да тръгнем? — Тръгнете в Божествения път, обичайте Господа. — Но как да Го обичаме? — След като се наядеш, обичай Господа. Кажете: „Много Ти благодаря за хляба, който ми даде.“ След като пиеш вода, кажете: „Много Ти благодаря за водата, която ми даде.“ След като изгрее слънцето, кажете: „Много Ти благодаря за слънцето, което изгря.“ Прочети някоя книга, кажете: „Господи, благодаря Ти, че си пратил този човек да напише тази хубава книга.“ Слушаш някой музикант, чуваш някой певец, някой художник или видиш красив човек, кажете: „Господи, благодаря за този човек.“ Благодарите на Бога за всичко. Като срещнеш лоша жена, кажете: „Господи, благодаря Ти за тази лошата жена.“ Един ден вие ще благодарите много за лошите хора. (33/стр. 592, 593)

Човек трябва да пее на Господа, да каже: „Господи, благодаря Ти! Аз ще ти попея.“ И като пея, и като свиря, да види Господ, че аз прогресирам в света. Добрият живот, това значи да свириш и да поеш. (35/стр. 197)

Сълзите са Божествената вода, която измива очите, за да възприемеш Божествената красота. Може да ги измиваш десет пъти на ден. Не е лошо. Но не туряй повече вода, отколкото трябва... И като поплачеш, поблагодари на Бога, че можеш да поплачеш. И виж колко сълзи са излезли от очите ти, след като си поплакал. (35/стр. 566)

Лекарят казва, че няма да издържиш болестта. Какво да правиш? Приеми мъдростта и на нея уповавай. Излизай всеки ден на планината най-малко на височина до 1500 метра. След три месеца ще имаш 75% подобрене, а след една година — 85%. След две-три години ще бъдеш съвършено здрав. Ще се качваш на планината и ще бъдеш съвършено здрав. Ще се качваш на планината и ще благодариш на Бога.

(37/стр. 100)

Как сме приложили Любовта към Бога? Как ще Му благодарим за този хубав ден, за тази красива гледка, която виждаме? Как ще благодарим на Бога за всичко, което ни е дал? В това именно се изразява Божията Любов. (37/стр. 179)

Няма ли да благодарим на нашия Баща, Който е създал света и ни е пратил на земята да се учим? ...Време е сърцата ви да трепнат за Господа. (37/стр. 205)

Изговаряйте думата радост с вяра и не мислете какво ще произведе тя във вас. Духът ви ще извлече нейните сокове и ще ви направи мощни. Като изговаряте думата и видите резултата, благодарете на Бога за нея. (38/стр. 93)

...Човека. И той работи, труди се и по три пъти на ден се храни. Седне пред трапезата, хапне си и казва:

Добре е създаден светът. — Наистина светът е добре направен, но трябва да благодариш на Господаря си, Който те храни за работата, която си свършил.

(38/стр. 181)

Смъртта е ликвидация със старата култура. Казват, че еди-кой си умрял. Не казвайте, че е умрял, но пожелайте и вие да ликвидирате като него със старото. Кажете си: Благодаря на Бога, дето със смъртта на моя близък ми напомня, че и аз трябва да ликвидирам със старите си сметки. (39/стр. 40)

Докато дойде часът за заминаването ви на онзи свят, вие трябва да сте се отрекли от всичко земно.. Не носете със себе си неща, които гният и се развалят, но занесете своите добри, светли и възвишени мисли, чувства и постъпки и благодарете на Бога за тях. Благодарете за всичко, което ви е дал. Благодарете и за страданията, и за радостите, които сте имали на земята. Всичко ще се превърне на добро. (40/стр. 87, 88)

Светлината и топлината слизат на земята благодарение на Любовта. Всички блага слизат на земята благодарение на Любовта. Казано е, че Бог е Любов. Следователно благодарете на Бога за всичко, което ви дава. (40/стр. 105)

Отправете ума, сърцето и душата си към вашия Баща и благодарете, че ви е изпратил на земята. Бла-

годарете Му, че пак ви приема, като блудния син, който съзна положението си и пожела да бъде приет като слуга, а не като син. (40/стр. 322)

Не бягайте от страданията, които разумният свят ви изпраща. Благодарете на Бога не само за доброто, но и за изпитанията и мъчнотиите, на които се натъквате. Няма зло в света, което Бог да не е превърнал на добро. (41/стр. 104)

Казвам: Благодарете на Бога и като здрави, и като болни. Кой се моли по-добре: здравият или болният? (41/стр. 105)

Да се обърнем към Господа и да благодарим за всичко, което ни е дал, и за всичко, на което ни е научил. (41/стр. 144)

Свръхсъзнанието извлича живота от въздуха чрез мозъка и чрез дробовете. Ако не дишаш правилно и ако мозъкът не възприема правилно енергията от въздуха, ти си осъден на заболяване. Ако дишаш и благодариш на Бога за въздуха, който приемаш, твоето свръхсъзнание правилно приема благата, които въздухът носи, и правилно ги предава. Благодарите на Бога и като приемаш въздуха, и като го изпущаш.

(41/стр. 282)

Да си доволен, то значи: ако днес си спечелил 3 лева, радвай се за това и благодари на Бога. Утре като станеш, ако спечелиш пак 3 или 4-5 лева, пак благодари на Бога. Не казвай: „Малко спечелих“. „Доста е на деня неговото зло.“ Един грош спечелиш, благодари на Бога; десет гроша спечелиш, пак благодари на Бога. Достатъчно ти е това. (43/стр. 38)

Тези неща, които ви говоря, са неразбрани за вас, но нищо от това, благодарете на Бога и за това, което не разбирате, както благодарите за това, което разбирате. (43/стр. 138)

Благодарете на Бога за устата, която ви е дал, за устните, за красивия език, с който изразявате хубави и сладки думи. (44/стр. 261)

Аз искам зад страданията да виждате Любовта. Каквото страдание да ви дойде, знайте, че то е временно; зад него е Любовта. Щом го минете, кажете си: Благодаря, Господи, че лесно се освободих. — Радвай се, че чрез страданията придоби Любовта. (44/стр. 274)

Стани рано сутрин, направи молитвата си и благодари на Бога, че си здрав и че можеш да работиш. (44/стр. 281)

И тъй работете върху себе си да се подмладите. Затова е нужно да обичате своите органи — нос, ухо,

око, уста като фирми, с които работите. Благодарите на Бога, че имаш очи, с които можеш да виждаш. Срещнеш един човек — благодари, че си го видял. Виж поне една добра черта в него. (44/стр. 318)

Във всички условия, в каквито и да се намирате, то е само един малък момент. Сиромашията е един малък момент. Богатството е един малък момент. Благодарете на Бога! (45/стр. 316)

И Бог когато ни е обикнал, първо е мислил за нас, после ни е чувствал и най-после е действувал за нас. Ние трябва да Му благодарим! Ти си недоволен, че хората не те обичат. Бъди доволен, че Бог те обича.

(49/стр. 219, 220)

Дойде ли ви някакво нещастие, веднага благодарете на Бога, че се е спряло само дотам, не се е продължило по-нататък да дойде по-голямо зло.

(53/стр. 176)

Любящият, разумният, този, който разсъждава, той е единственият, който ходи да благодари на Господа, че е оздравял. (54/стр. 252)

Ще ходите и ще се радвате. Ще седнете на свежата трева да си хапнете, да пийнете малко гореща водица. Това е физическата страна на разходката. Пос-

ле ще си попеете. Това е духовната страна на разходката. И най-после ще се вгълбите в себе си, ще благодарите на Бога за богатата, които сте получили. Това е Божествената страна на разходката. (56/стр. 119)

По какъв начин ще искате слънцето да ви даде нещо? Излезте вън, изложете се на слънчевите лъчи — нищо повече. Щом излезете вън и се изложите на слънчевата светлина и топлина, нищо друго не ви остава, освен да благодарите на Бога. (59/стр. 82)

Ние трябва да благодарим на Бога за всичко, което всеки ден ни се дава, и да се научим да преценяваме всичко това. (59/стр. 82)

Когато отива на черква, красивият човек трябва само да се моли и да благодари на Бога за богатството, което му е дал. Привилегия е за човека да бъде красив. Под думите „красива мома и красив момък” разбирам всички дарби, вложени в човека, които той трябва да разработва. (59/стр. 96)

Божественото начало заставя човека да яде и сладко да яде. Ето защо като яде, човек трябва да благодари на Бога. (59/стр. 139)

Ако дойде нещастие или страданието при тебе, кажи: Дай ми пет минути на разположение да си

свърша работата. — Обиди те някой, кажи: Дай ми пет минути да си свърша работата. — Кажи същото и на кредитора. Петте минути ще употребиш за молитва да благодариш на Бога, че ти изпратил изпитанието. Законът е такъв. (60/стр. 28, 29)

Има едно положение, при което никой не може да те обере. То е да станеш голям извор. Тогава колкото и да черпят от тебе, никога не могат да те изпразнят. Като станеш извор, ще благодариш на Бога, че никой не може да ти отнеме доброто, любовта, светлината, мисълта. (60/стр. 210)

Искате ли да се ползвате от изобилието на живота, благодарете на Бога за всичко, което ви е дадено. При каквито условия и да се намирате, благодарете. Щом можете да учите при тия условия, вие сте ги използвали разумно. (61/стр. 140)

За всичко благодарете на Бога, без да Му разправяте, че сте грешни или че хората не ви обичат и т.н. Това са излишни разговори. Бог знае това по-добре от вас. (61/стр. 140)

Добре е човек да има силна памет, но да помни само доброто. Помни ли и злото, нека благодари на Бога, че паметта му е слаба. (61/стр. 248)

Бог е помислил за нас, Той е чувствувал за нас, имал ни е в Себе Си и е действувал за нас. И трябва да Му благодарим. (64/стр. 161)

Ти си недоволен, че хората не те обичали. Че ти благодари на Бога. Благодарим Му за онова, което имаш. (64/стр. 161)

Дишайте полекичка, та да има един ритъм — полека, полека да влиза този въздух, да се стопля. И после благодарете на Бога, че във въздуха има нещо, което ти трябва да приемаш. В този наситения въздух от светлината има един живот, който трябва да се приеме от дробовете. (64/стр. 276)

Аз съм благодарен за Христа, но трябва да идем по-далеч — трябва да благодарим на Бога за онова, което ни е дал Той преди Христа; преди историческия Христос Той пак е поддържал хората и след историческия Христос пак ги поддържа. (64/стр. 281, 282)

Ако имате един мъж, той трябва да бъде светия за вас. И да благодарите на Бога, че ви е дал един другар много добър. Да кажете: Той е толкова добър, добър е той! Гениален човек, талантив, светия, всичко, като него не съм срещал. В света няма като него.

(64/стр. 347)

Не разправяй как си се излекувал, понеже болестта ще се върне пак при тебе. Това е една слабост. Не разправяй как си се излекувал. Щом се излекуваш, благодари на Бога, че си се освободил. И на другите хора дай им това наставление. (64/стр. 388)

Казвам: При лошите условия Бог е отзад, а при добрите условия Бог е отпред. Тази идея е вярна. Когато дойде страданието, Бог отзад го наблюдава. Когато дойдат радостите, тогава Бог е отпред. Като се радваш, Бог е отпред, благодари на Господа ти. (65/стр. 240)

Бог иде. Каквото и да мине отляво и отдясно, ти Господа гледай... Гледайте Господа, Който е зад вашите страдания, и Господа, Който е пред вашите радости. Господ е зад страданията на вашето сърце. Господ е в радостите на вашия ум. Та благодарете на Бога. Гледайте и благодарете всякога. (65/стр. 240)

Не за дълго, но за един момент, за два, за три секунди, един свещен момент да мислиш за Онзи, на Когото дължиш всичко, защото ние сме дошли на земята толкоз милиона години и всичко даром ни се дава. Ние още искаме много работи. Не сме се спрели един ден да кажем на Господа една сладка дума от сърце, да кажем: „Колко Ти благодаря, Господи.“ Да благодарим. (65/стр. 260, 261)

Господ ще каже: „Посадете ги“ — и тогава като излезе, ще видим кое е реално и кое не е. Реалното ще дойде с мене, нереалното ще окапе като листата на растенията. Няма какво да плачете, но ще кажете: „Благодаря на Господа, че ме освободи от моите заблуждения.“ (65/стр. 346, 347)

Тъй щото не се обезсърчавайте от мъглата, от облаците, които засенчват вашето небе. Ако идете при Господа, небето веднага ще се изясни. Божественото слънце ще ви огрее. Като изгрее вашето слънце, всичко у вас ще възрасте и вие ще благодарите на Бога.

(65/стр. 347)

Невидимият свят е толкова отзивчив, ако ти благодариш на Бога, като дете да изпееш на Господа „Буря минаха“, веднага ще почувствуващ едно спокойствие. Няма да се мине него ден, някой приятел ще дойде отнякъде, ще започнат работите лесно да се уреждат. (65/стр. 407)

Казвам: Благодарете на Бога. Трябва да благодарим. Всеки ден трябва да благодарим на Бога. Ние сме същества, които не сме се научили още да благодарим. Да благодарим на Господа, защото е толкоз добър, да бъдем като Него. (65/стр. 514)

Та единствената мисъл, която трябва да остане у вас, е следната. То е новото в света: ЕДНА БЕЗЗАВЕТ-

НА БЛАГОДАРНОСТ. Човек като стане благодарен на Бога, че той е останал да живее. Като се върнеш вечерта, благодари на Бога, че не те е премазала някоя кола. Аз виждам хиляди такива нещастия. Денем може да се случат. Да благодариш, че Бог ни пазил през целия ден при най-лошите работи, които може да се случат; при всичките злини, които може да дойдат, ти си останал. Някои неща допуща заради ваше добро. (65/стр. 517)

Станете сутрин, благодарете на Бога. Имате работа, благодарете на Бога. Свършите работата, благодарете на Бога. Излезете навън, благодарете на Бога. Направите нещо, благодарете на Бога. Дойдете вкъщи, благодарете на Бога. Понаквасите се от дъжда, благодарете на Бога. Духне ви вятърът, благодарете на Бога. Слънцето ви огрее, благодарете на Бога. Каквото и да се случи, навсякъде благодарете. Погледнал ви някой зле, благодарете. За всичко се научете да благодарите. Срещне те някоя мравя, благодарете, че ви е удостоил да срещнете мравята. Благодарете за облаците. Благодарете за дърветата, че ги виждате, благодарете за цветята, че цъфнали. То е един метод. По този начин ще приемете едно благо, което по никой друг начин не може да се приеме. Благодарното сърце приема всичките Божии блага. (65/стр. 519, 520)

Всички благодарете на Бога, че имате една отлична глава, че имате отлични дробове. Благодарете на

Бога, че имате едно отлично сърце. Благодарете на Бога, че имате едно отлично благоутробие, един отличен стомах. Благодарете за всичко. Като станеш сутринта, благодари на Бога. (65/стр. 565)

Като отидете при Бога, първо какво ще кажете? — „Татко, благодарим Ти, ние бяхме на земята. Свършихме Твоята Воля. Наскърбени утешихме и сега дойдохме при Тебе да приемем Твоето благословение, за да слезем пак отново да работим.“ (65/стр. 579)

Казвате: „Той ме целуна“. Благодарете на Бога, че ви е целунал. Казвате: „Той ме удари“. Благодарете на Бога, че ви е ударил. Мушнал ви е. Благодарете на Бога за това. (65/стр. 595)

Ако сте добри, де седи добрината ви? Във вашето чело, във вашия нос, във вашите ръце. Ако имате хубаво чело, благодарете на Бога за челото си, благодарете на Бога за носа си, благодарете на Бога за ръцете си. Ако челото ви не е добро, заемете се да работите за челото. Уредете го. (65/стр. 657)

И като се научим да обичаме Бога, ще дойде новата Любов. И от тази нова Любов на Бога излишното ще го предадем на другите. Така трябва да започнем и ще благодарим на Бога, че ни е дал един нов начин да работим, да се молим. (65/стр. 696)

Най-първо сутрин направи едно упражнение, изчети „Отче наш“ с дишане. Как го четете досега „Отче наш“? Аз не съм срещал досега нито един да чете „Отче наш“ както трябва. Най-първо ще напълниш дробовете си с въздух. Ще приемеш въздуха от Бога и после ще кажеш: „Господи, благодаря Ти, че ми даде“ и най-после ще кажеш: „Отче наш, Който си на небесата и на земята“. (66/стр. 366)

Докато и вие не кажете като Христа „Прости им, Господи“ и не забравите всички страдания и огорчения, няма да излезете от калта на живота. Щом кажете така, краката ви ще излязат от калта. И като видите, че сте свободни от нея, ще помолите Господа да ви очисти. Благодарете, че ви извади от калта на мъчението. Така наричам аз астралната кал. (67/стр. 50)

Благодарете на Бога за доброто, за благото, което ви е дал. Благодарете на Бога за хубавите думи, които ви е казал. На Бога само ще благодарите. Не благодарите ли на Него, каквото и да казвате на мене или на когото и да е друг, нищо няма да ви ползува. Бог е Първоизточникът на всички блага. Нему ще благодарите и към Него ще отправите ума и сърцето си. (68/стр. 63)

Ще благодарите на Бога за хубавото време, за хубавия живот, за добрите условия на живота; ще благодарите, че ви е пратил на земята между този народ; ще

благодарите, че сте член на човечеството; ще благодарите, че сте свързани с ангелите, а понякога и Той сам благоволява да говори с вас. (68/стр. 63, 64)

Имате ли някакво животинско желание, поста-
райте се да го трансформирате, да го превърнете в чо-
вешко. Не успеете ли да направите това, през целия
ден работата ви няма да върви успешно. Обърнете се
към Бога с молба да превърнете вашето желание в по-
благородно и докато не почувствувате мир в душата си,
не започвайте никаква работа. След това се измийте,
благодарете на Бога и започнете работата си.

(70/стр. 96)

Човек трябва да приема енергия от слънцето за
своя мозък, за своите дробове, за своя стомах и за сво-
ето тяло. В тази енергия е скрито Божественото нача-
ло, т.е. разумността. Когато слънчевата енергия влезе в
човека, Божественото начало в него започва да благо-
дари на Бога за великото благо, което му изпраща.

(71/стр. 273)

Няма по-хубаво нещо за човека от това да бъде
доволен от положението си не за целия си живот, но
само за дадения момент. И тогава кой как погледне
на положението си, да каже: За този момент съм до-
волен. — Този момент е извън времето и пространст-
вото. Благодарите на Бога за положението, в което си
поставен. Той те е поставил при тази обстановка, за

да те изпита. Щом бъдеш доволен и издържиш изпита си, положението ти моментално ще се подобри, но пак за даден момент. В това именно седи красотата на живота, че нещата не са постоянни и ние живеем във вечно разнообразие. (72/стр. 53)

Христос казва: „Смъртта на Лазара е за Слава Божия, за да познаят хората, че има Един, Който може да възкресява”... Лазар трябваше да отиде при Бога да изкаже благодарността си, че животът му е възвърнат. (73/стр. 248)

Помнете: „Дигнете камъка от гроба!” Така казва Учителят. И заповяда Учителят всеки да дигне камъка от гроба си и да чуе гласа на своя Учител: Излез вън! Всеки сам да дигне камъка си, да излезе вън и да благодари на Бога. (73/стр. 250)

Божественото в човека е извор, на който трябва да се даде ход. Ако не му дадеш път, ти се намираш под известно напрежение и казваш: Тежко ми е, не зная какво да правя. — Отвори крана да потече водата навън. Ако не можеш сам, ще дойде някой да ти помогне. След това казваш: Благодаря на Бога, олекна ми. (74/стр. 14)

Когато малкото момченце донесе вода на някой стар, 80-годишен дядо, последният благодари за услугата... Щом някой ти направи услуга, трябва да имаш

правилно отношение към него, да знаеш, че в услугата се крие една Истина. Благодарим на Бога, че не те е забравил, че е пратил човек да ти послужи. (74/стр. 152, 153)

Ние трябва да започнем от ранната възраст и да благодарим на Бога. (75/15:25)

Ученик, който дойде на екскурзия, трябва да си носи хлябец, да пие вода и да благодари на Бога.
(75/22:20)

Казвате: — Какво ще стане, като загубя тялото си? — Ще почнеш да мислиш как да създадеш една добра къща. Като изгори първата ти къща, ще направиш втора, по-хубава, по най-модерен начин и ще благодариш на Бога, че първата е изгоряла. (75/ 34:9)

Тия Божествените работи остават вечно в паметта. Те никога не могат да изчезнат. А обикновените работи всякога ще ги забравиш. И ако ги забравиш, благодари на Бога, че си ги забравил. Някой път напъваш ума си да си ги припомниш. За пример — ще осиромашееш. (76/стр. 131)

...Аз търся моите погрешки. И като ги намеря, казвам: „Благодаря на Бога”. (76/стр. 195, 196)

Вярата, Любовта дава една хубава благородна осанка, една светлина на лицето, бистри очи, един хубав

поглед, мек, безкористие, доброжелателство, абсолютна вяра. Човек е снизходителен, прощава, щедър е, зает с велики работи. От сутрин до вечер той мисли това, което Господ мисли. Не го занимават дребни работи. Мисли, което Господ е направил. Някой беден човек дойде, ще му се оплаква; той му казва: „Много хубаво, много добре, че ти си осиромашал. Ако не беше осиромашал, ти нямаше да дойдеш до мене. Благодарни на Бога, че те направи сиромаш, да дойдеш при мене. Аз имам едно задължение към тебе.“ (76/стр. 275)

Не да си недоволен и постоянно да роптаеш. Но всяко страдание като дойде в тебе, то трябва да роди в тебе една благодарност — да благодариш на Бога, че си се удостоил да страдаш. Да кажем, малко ти плащат за работата. Благодарни на Бога — удостоил си се да страдаш. Заболяла те главата — благодари на Бога, че си се удостоил да страдаш. Не живееш добре с жена си — благодари на Бога, че си се удостоил да страдаш. Приятелите не те разбират — благодари на Бога, че си се удостоил да страдаш. Времето е студено — благодари. Че обуца нямаш, благодари! Че шапката се съдрала, благодари! Хората имат лошо мнение за тебе — благодари. Навсякъде благодари. Палтото овехтяло, 10 години как го носиш — благодари на Бога. Иначе може да имаш едно хубаво палто, но може да бъдеш един голям грешник. С този оскубания балтон Небето те харесва. (76/стр. 340)

Ти имаш едно желание за нещо. Благодари на Бога. Искаш да се жениш. Благодари на Бога, че ти е дошло туй желание. Не искаш да се жениш. Благодари пак на Бога. Осиромашееш, обогатееш — за всичко, каквото стане, благодарете на Бога! То е истинското възпитание. Истинското възпитание в това седи. За всяко нещо, което стане в живота, ти благодари на Бога. Добро или зло. Защото ако е зло, Бог ще го превърне на добро. Пък ако е добро, то само по себе си е добро. Пак благодари на Бога. За да можеш да вкусиш от хубостта на туй добро. (76/стр. 583, 584)

Едно просто правило. Казва: „Какво трябва да правим?“ При мен като дойдете, една дума ще ви кажа. „Какво да правим? Голямо нещастие имам.“ Благодари на Бога! Благодари за твоите нещастия. Благодарете на Бога: „За всичко туй, което си ни дал, и превърни го на добро“. Тъй ще кажете. Туй е един лек сега. За всичко благодари на Бога! Това за себе си ще го знаете, не отвънка. В себе си благодари за онова, което имаш. И тогава ти си събуден. (76/стр. 584)

3. БЛАГОДАРЕТЕ ЗА ВСИЧКО

Едно се иска от човека: да разбере Божиите пътища и да благодари за всичко, което му е дадено.

(6/стр. 268)

Може ли да благодари за всичко, което му се дава, човек е осветил Името Божие в себе си и съзнава, че Бог живее в него и той — в Бога. (2/стр. 24)

Да благодарим за всичко, което ни се дава. Докато слънцето изгрява, Бог е с нас. Докато звездите изгряват, Бог е с нас. Докато вятърът вее, Бог е с нас. Докато има хляб, Бог е с нас. Обърнете се назад и вижте какво сте получили. (7/стр. 171)

Човек трябва да отдели поне един час от времето си за Великото в света и да отправи към Него благодарността си за всичко, което е получил и всеки момент получава. (8/стр. 281)

Благодарете за днешния ден, за всичко, което ви е дадено. Благодарете за сърцето, за ума, за тялото, които ви са дадени като пособия за работа. Щом благодарите за всичко, което ви е дадено и което ви се дава, и денят ще бъде за вас радостен и весел. (9/стр. 142)

Благодарете за всичко, което ви е дадено. Благодарете за мястото, което ви е дадено във високата стълба на живота. (9/стр. 268)

И наистина не е дошло още времето за новото учение. Защо? Защото хората са недоволни. Човек трябва да бъде доволен от положението, в което се намира, и да благодари за всичко: да благодари за хляба, за въздуха, за водата, за дрехите, за обущата. (16/стр. 164)

Завършените процеси, като механически, винаги се отличават с някакъв недостатък. Сега като знаете това, благодарете, че половината от процесите на вашия живот са незавършени... Благодарете, че имате зъби, с които да дъвчете храната си. Благодарете, че имате очи, с които виждате изгряването на слънцето. Благодарете, че имате възможност да четете книги и да размишлявате по тях. Благодарете, че имате приятели, с които да можете да се разговаряте. Благодарете за всичко, което ви е дадено и което можете да направите. Това са малките завършени процеси, които отварят път към незавършените. (4/стр. 198)

Молитвата не е нищо друго, освен свързване на човешката душа с Бога, при което човек изправя погрешките си и благодари за всички блага, които всеки ден получава. (4/стр. 230, 231)

Единствената красива мома, без която никой не може да живее, е слънцето. Като видиш слънцето, ти му пишеш вече любовно писмо. Единствената красива мома, без която не можеш да живееш, това е свещеният пламък — диханието на Бога — въздухът. Единствената красива мома, без която не можеш да живееш, това е водата. Видиш ли една от тия моми, напиши ѝ едно любовно писмо и благодари ѝ, че тя ти дава условия да живееш. (7/стр. 50)

Ще дишаш дълбоко, да ти е приятно, да се чувствуваш разположен. Каквото приемеш от въздуха, благодари за това. Въздухът е дихание на Бога. (7/стр. 73)

Всеки човек е цвете със специфично ухание. Ако обонянието ви е силно развито, като се приближите към някой човек, веднага ще го уподобите на някое цвете — карамфил, роза, теменуга и т.н. Благодарете, че сте цветя от Божествения свят и с благоуханието си привличате разумните същества при себе си. (2/стр. 93)

И тъй освободете се от лъжата във всичките ѝ форми и благодарете за всичко, което ви се дава. Ако имате само хляб за ядене, благодарете и яжте с Любов. Благодарете за всичко, което ви обикаля. Благодарете за слънцето, за звездите, за месечината. Всичко е създадено за вас да се учите и да се ползвате от него. Благодарете, че сте дошли на земята, макар и из-

вън рая. Ако животът извън рая е толкова красив, можете да си представите колко е красив той в рая.

(2/стр. 208, 209)

Като ученици, вие трябва да правите малки опити, а не големи. Каквото казвам, прилагайте го. Кажа ви да си миете краката с топла вода, мийте ги и благодарете за чистата вода. Казвам ви да правите гимнастика — правете упражненията и благодарете. Казвам ви да дишате дълбоко — дишайте дълбоко и благодарете за чистия въздух. (2/стр. 242, 243)

Господ... Той ви е дал дарби, с които трябва да покажеш, че знаеш да пееш. Да благодарите. (31/стр. 12)

Всеки от вас, както е роден, да работи върху себе си. Богатството в главата, което имате, да го разоравате. После туй сърце, което имате, да ви служи и за него да благодарите, да благодарите и за тялото, което ви е дадено. Всеки ден да благодарите за това хубаво жилище. (31/стр. 59)

Тялото, сърцето и умът — тях всичките трябва да ги задоволим. То е правото. Човек трябва да яде с любов, да благодари за онова, което Бог му е дал. То е правият път. Да благодари, че може да мисли. Да благодари, че може да чувства. Да благодари, че може да се храни. То е новата култура. (31/стр. 60)

Вие благодарете, че на земята Господ е бил толкова милостив, снисходителен към вас! Той казва: „Ще залича всичките ви прегрешения, само вървете напред!“ (35/стр. 670)

Една хубава постъпка непременно върви с вас през вечността. И вие като се обърнете, ще видите вашата постъпка като красиво същество, което ви се усмихва, и ще кажеш: „Много ти благодаря, че ти ми помогна да направя това!“ Всякога ще благодариш на хубавите мисли, на хубавите чувства и на хубавите постъпки и ще им кажеш: „Благодаря ви, че сте създали хубавия живот в нас!“ (35/стр. 259)

Някой път ви е срам: „Как ще взема стомната аз! Ще ме видят хората.“ ...Да не го видят хората, че ще му падне честта. Вземи си стомната и иди с нея, не обръщай внимание на хората. Благодари, че краката ти могат да те държат. И бъди весел, и пей си. (35/стр. 645)

И аз много съм ви говорил за тъмните и светли сенки на Любовта, но за самата Любов още не съм говорил. Мощна сила е Любовта, но не сте готови още за нея. Да чуете нещо за Любовта, това значи да настане за вас нова епоха на живот. Засега благодарете, че ви се говори за светлите сенки на Любовта, които внасят радост в човешката душа. Един ден, когато станете свършени, ще се облечете с дрехата на Любовта. (11/стр. 17)

— Защо ангелите не прекарват по-дълго време в човека? — Защото те познават неговото естество. Човек отваря ума, сърцето и волята си за момент само и бързо ги затваря. Ангелите използват именно този кратък момент. Те се движат с бързината на светлината, вследствие на което работят в миговете на времето. Благодарете и на тия моменти, през които се отваряте за светлите същества както цветовете за слънчевите лъчи. (11/стр. 118, 119)

Щом е ден, само светлината може да влиза и през най-тесните отвори. Тя влиза и през затворени прозорци, и през пуснати пердета. Вятърът, прахът не могат да влязат през затворени прозорци, но светлината минава и през тях. Следователно колкото и да е кратък моментът на нейното посещение, благодарете и за това. Доброто ви е посетило и оставило своето благословение. (11/стр. 119)

И тъй правете всичко, което душата ви желае, без да губите вярата си. За тази цел благодарете за всичко, което имате и което ви е дадено. Ставате ли сутрин от сън, благодарете на Бога. Лягате ли си вечер, пак благодарете. Отивате ли на работа, връщате ли се, благодарете. Като направите най-малкото добро, благодарете и за него. Ако някой ви направи добро, благодарете. Щом имате очи, уши, нос, уста, ръце и крака, всичко можете да постигнете — благодарете и за тях. (11/стр. 198)

Благодарете, че музиката е вложена във вас и можете да пеете. Кажете си: Когато се създавали световете, ангелите са пели. И до днес те пеят. Понеже работя върху себе си, и аз ще пея. (11/стр. 203)

Благодарете за всичко, което ви е дадено. Който е доволен на малкото, ще получи и голямото. (11/стр. 206)

Сега като ви проповядвам, имам предвид да ви направя съучастници в благата, от които аз се ползвам... Щом ожаднеете, аз ще ви заведа при извора да пиете от неговата вода и да благодарите. (13/стр. 85)

Приятно е да ви целува слънцето, приятно е да ви целува въздухът, приятно е да ви целува водата, приятно е да ви целува хлябът. В този смисъл човек е направен само от целувки. Благодарете на тези целувки, защото чрез тях се изявява Божията Любов. Благодарение на целувките, които са израз на Божието благословение, вие растете и се развивате. (13/стр. 181)

Благодарете, че сте дошли на земята да изпълните Волята Божия и да видите колко велик и благ е Господ. (13/стр. 274)

Трябва ли да мислите, че времето е лошо разположено към вас, защото вятър духал или дъжд валил? И вятърът, и дъждът, и слънцето имат своите добри

страни. Някой се оплаква, че хората не го обичат. Ако вятърът духа, той пак се оплаква. Когато вятърът духа, благодарете, че се е намерило същество, което ви милава, което глади косите ви. Когато дъждът ви мокри, благодарете на естествената баня, която природата ви създава. Ако слънцето грее силно и се изпотявате, благодарете на хубавите потни бани, които правите. (18/стр. 26)

Ще кажете, че трябва да бъдете внимателни и да не цапате извора. Не се смущавайте. Идете при извора с всичкото си уважение и почитание, напийте се от водата му, благодарете и продължете пътя си.

(18/стр. 66)

Тъй щото натъкнете ли се на Божественото, застанете пред него със свещен трепет, както жадният пред водата, и благодарете, че ви се е отдал случай да го изучавате. Вие трябва да изучавате проявите на Божественото и да ги различавате от обикновените човешки прояви. (18/стр. 149)

Влезете ли за момент само в Божествения свят, благодарете за онова, което сте получили, и се върнете у дома си да си дадете отчет за всичко, което сте дали и взели. (18/стр. 295)

И ако причината за доброто си ти, ще се радваш на това. Ако обществото е причината, ще отидеш да

му благодариш. Ако пък човечеството е причина, ти на човечеството ще благодариш. Ако условията са добри, ще благодариш на себе си, че си живял добре; ще благодариш на обществото, че е живяло добре; ще благодариш и на човечеството, че е живяло добре.

(23/стр. 262)

Ако аз съм причината за добрите условия, в които живея, ще благодаря на цялото човечество. Когато на сърцето ми е добре, ще благодаря на ангелите — те са живели добре, та и на сърцето ми е добре. Ако пък светлината в ума ми е добра, ще благодаря на Бога. Това е от Божествения свят. Та трябва да знаете в кой свят функционирате. (23/стр. 262, 263)

Благодарете за тялото, което Бог ви е дал. Благодарете за сърцето, което Бог ви е дал. Благодарете за ума, който Бог ви е дал. Да благодарим с ума си, да благодарим със сърцето си, да благодарим с тялото си. То е служене на Бога. (23/стр. 384, 385)

Задръж в себе си доброто и благодари, че те е посетило. (26/стр. 139)

Всеки трябва да даде част от Божественото в себе си и да благодари, че е могъл да даде нещо.

(26/стр. 157)

Благодарете на планината, на въздуха, на водата за богатата, които ви дадоха. Благодарете за енергията, която придобихте тук. Сега трябва разумно да използвате всичко, което сте придобили. (27/стр. 193)

Имаш крака и благодариш на Бога за първия пръст, за втория, за малкия пръст. Като погледнеш на ръцете си, да благодариш на Бога, че ти дал ръце. Да благодариш за очите, за ушите, за носа, за устата. Дал ти ниви, плодове. Отдето вървиш, да благодариш за водата, като вървиш, да благодариш за светлината, за въздуха, за всичките хора, които срещаш. Да благодариш за комарите, за мухите — хапливи и нехапливи. По този начин ако живееш, няма да има хапливи мухи.

(31/стр. 252)

Първото нещо, вие трябва да благодарите, че Бог е с нас. Тогава иде второто положение. Вие трябва да вярвате, че трябва да станете едно с Бога, а не да работите за своето благо на земята. (32/стр. 219)

Силният човек е благороден; като те види паднал на земята, качи те на гърба си. Какво ще кажеш? Като дойдеш до вкъщи, пак те хване и те сложи, ще ти каже: Сбогом. — Често в Библията се казва: „Вие, силните, носете погрешките на слабите”. Слабите какво да правят? Слабите да благодарят на Бога. Аз ако съм слаб човек, ще кажа на силния: Благодаря ти на тебе, че ми помогна. (32/стр. 307, 308)

Щом се влюбите, благодарете, че сте се влюбили. Вие посрещате същества от Божествения свят. Вие посрещате същества от ангелския свят, вие посрещате същества от светийския свят. Вие посрещате същества от най-развитите от хората. Ние когато се влюбим, няма да мислим, че туй нещо е станало на земята. Обикновените хора може да мислят така. Великите, гениалните хора мислят другояче. (32/стр. 327)

Когато двама души се залюбят, то е общ кредит, който се отпуща на цялото човечество. Следователно с Любовта, която постоянно иде на земята, живее цялото човечество. Ако един ден хората престанат да се обичат, животът ще престане. Благодарете, че се обичат хората. В какъвто и смисъл да съществува Любовта, тя носи живот в себе си. (32/стр. 327)

Да благодарите на Господа, че аз съм пред вас, и аз Му благодаря, че вие сте пред мене. Казвам: Господи, много добри са Твоите деца, много добре ме слушаха, очите им са много весели, добре вървят... (32/стр. 354)

Сега е време да се отворят сърцата ви, да благодарите за всички възможности и блага, които ви се дават, но не аз да ви накарам, не и други да ви накарат, но сами да сторите това. Това е Божественото у вас. Божественото трябва да заговори у вас. (34/стр. 328, 329)

„Ако Синът те освободи.” Кой е Синът? Умният и добър слуга. Той освобождава господаря си. Ако имаш такъв мъж или жена, такъв син или дъщеря, такъв слуга или приятел, благодари за това. Благодари, че си във връзка с великия закон на Любовта. (37/стр. 89)

Кога ще дойде Божият съд? Когато Божествената светлина влезе в умовете на хората и те започнат да виждат ясно всичко, каквото са направили в сегашния и в миналия си живот. Те се намират вече пред нова задача да изправят живота си, да изправят всичките си погрешки. Благодарете за светлината, която ви е дадена, и бъдете готови като блудния син да се обърнете към Бога с разкаяние и смирение...

(38/стр. 12)

Слънцето кани всички живи същества да излязат вън да го посрещнат, за да им предаде Божието благословение. Защо да не благодарите на слънцето като на Божи слуга, който носи послание от нашия Баща... (38/стр.156)

Благодарете за времето, каквото и да е то, и кажете: Хубав е денят. Ще стана да се порадвам на деня, да благодаря за богатата, които той крие в себе си. — Благодарете на вятъра, защото той проветрява мислите и чувствата ви. Благодарете и на облаците, защото те носят влага, чрез която се освежават цветята,

дърветата и плодовете. Това е правото учение, към което хората се стремят. (38/стр. 156)

И тъй не мислете, че растенията и животните са невежи, че нищо не разбират и не знаят, но благодарете, че се ползвате от техните енергии. В Божествения свят те са разумни същества като хората, но на земята изпълняват по-долна служба. (40/стр. 79, 80)

Ще кажете, че живеете добре. Радвайте се, ако наистина живеете добре, но ако животът ви не е достатъчно чист, благодарете на условията и на съществата, през които той минава, за да се пречисти. (40/стр. 96)

Благодарете за удове, които ви са дадени в услуга. Те са ваши слуги, а вие — техни господари. Вие зависите от тях. Какво ще стане с вас, ако очите, ушите, устата, носът, ръцете и краката се откажат да ви служат? Вие ще се намерите в положението на пълен инвалид. За да се развивате правилно, трябва да имате добра обхода към себе си, т.е. към всичките свои удове. (40/стр. 103 ,104)

За всичко благодари: и за малкото, и за голямото благо. (40/стр. 201)

Благодарете, че живеете в разумен свят, в който Бог се проявява. (40/стр. 320)

Всеки предмет, всяко същество, които срещнете на пътя си — камък, дърво, цвете, птичка, животно, човек — ви предават нещо. Реките, въздухът, светлината също ви предават нещо. Като знаете това, ползвайте се от всичко и за всичко благодарете. Който мисли така, той е здрав, бодър, млад и се радва на живота. (40/стр. 320)

Когато цигуларят свири, тоновете излизат през дупките на цигулката. Ако нямаше дупки, никакъв тон нямаше да излезе. Една дупка да се затвори на цигулката, тонът вече се разваля. Благодарете за красивия ум и за красивото сърце, които ви са дадени. Те са инструменти, които трябва да пазите да не се запушат дупките им. (41/стр. 280, 281)

Бъдете благодарни за всичко онова, което Бог ви е дал и което всеки ден ви дава. Слънцето всеки ден носи своето благословение. Благодарете за ония права, които ви са дадени от Бога. (41/стр. 284)

Благодарете за миналото, което се реализира.
Благодарете за настоящето, което сега става.
Благодарете за бъдещето, което ще стане.
(41/стр. 288)

Когато ядем, ние трябва да благодарим на нашата душа, че ни е дала всичко, каквото ни е необходи-

мо. Не ни трябва никакви излишества; необходимо-то за нас е да познаем нашия ум и нашето сърце: те са Божествени. (43/стр. 211)

Физическата уста и физическото ухо са само модели за работа. Благодарете за тези модели. Животните биха дали милиони, за да имат лице, уши, уста както човешките. (44/стр. 258, 259)

Едно се иска от човека: всеки момент да благодари за големия дар, който Бог му е дал. По-голям дар от очите не съществува. (44/стр. 294)

Сега не остава нищо друго, освен да благодарите, че сте дошли на земята... Благодарете за благоприятните условия, които ви са дадени за реализиране на вашите стремежи и желания. Без тези условия нищо не бихте постигнали. (46/стр. 232)

Петър каза на Христа: „Ти си Син на Бога Живаго”. Христос му отговори: „Плът и кръв не ти откри това, но Отец ми, Който е на небеса”. Ако Бог ви е открил нещо, благодарете. (49/стр. 78)

Сега вие мислите как по-добре да наредите работите си. Не само че няма да ги наредите, но още повече ще ги объркате. Като ученици, ще се държите за Бога и ще благодарите за всичко, което ви се дава. (49/стр. 117)

Сега благодарете, че сте дошли до това положение. Старото преминава и новото иде. (53/стр. 30)

И за дарбите, които се крият в тебе, както и за богатата, които ти се дават, ще благодариш на Бога, ще благодариш на цялото човечество, че разполагаш с условия да разрешиш великата задача на живота.

(53/стр. 53)

Благодарете на добрите си приятели, видими и невидими, които се притичат на вашия разумен зов. Дето е разумността, там са вашите приятели. Няма човек на земята, който да е лишен от добри и разумни приятели. Те му се притичат на помощ и подобряват неговата съдба. От правилната връзка с вашите приятели зависи вашето бъдеще. (55/стр. 197)

Който иска да бъде Син Божии, трябва да служи на Бога от сърце и с Любов. По това именно се отличава синът от слугата. Синът служи на баща си с Любов, а слугата — с пари. Само онзи може да служи на баща си без пари, който има синовни отношения към него. Следователно докато сте в бащиния си дом, служете без пари; благодарете, че живеете под покрива на баща си. (55/стр. 242, 243)

Хлябът е символ на човешкото верую.

Вярно е, че без хляб не може, но всеки трябва да яде толкова хляб, колкото му е нужно за деня. Вярно е,

че без въздух и вода не може, но всеки трябва да приеме толкова вода и въздух, колкото му е необходимо за деня. Вярно е, че без светлина и топлина не може, но всеки трябва да възприеме в себе си толкова топлина и светлина, колкото му е необходимо за деня. Щом приемете тези елементи в себе си, благодарете за тях. Преведете тези символи, приложете ги в живота си и ще придобиете истинското верую, близо до Истината.
(59/стр. 98, 99)

Благодарете, че сте станали, че дишате въздуха. Благодарете за всички мисли, за всички чувства, които ви посещават. Всяка вечер преди да си легнете, отделете пет минути от времето си да благодарите на Бога за всичко, което ви е дал. (60/стр. 28)

...Благодарете и вие, когато срещате красиви момичета и момци, които са внесли нещо добро в душата ви, дали са ви подтик към възвишеното в света.
(61/стр. 124)

Пръв в света е Бог и последен е Той... Ще кажеш: Аз съм пръв. — Пръв е Бог! В тебе ако е, Той е пръв. Ще кажеш: Последен съм. — Пак е Той последен в мене. Аз съм по средата на Него. Аз се уча. Радвайте се, че вие сте по средата. Бог е на двете граници на нашия живот. Той ни пази! И преден страж, и заден страж е Бог! И благодарете, че е така. (64/стр. 157)

Да благодарим, че някой се молил заради нас.
(64/стр. 470)

Като обичаш човека, целуваш го, милваш го, прегръщаш го. Как ще целунеш цветето? Как ще прегърнеш птицата? Ако целуваш и прегръщаш цветята, ще ги развалиш. Достатъчно е да благодариш за уханието на цветята. Тяхното ухание е целувка. Щом изпрацат своите целувки, ти ще им благодариш.
(69/стр. 84)

Благодарете, че сте влезли вече в Божествения свят, който постепенно се открива пред вас. (69/стр. 111)

Видиш ли нещо красиво, хвърли бързо поглед към него и отправи погледа си на друга страна. Не е позволено да задържаш погледа си с часове върху красивите неща. Във всеки човек има нещо красиво. За да го намериш, погледни набързо челото, носа, брадата му; след това спри погледа си на очите, на ушите, на веждите му и благодари, че си възприел нещо хубаво от него. (69/стр. 120, 121)

Приемете нещата такива, както са дадени. На всеки човек са дадени такива очи и уши, нос, уста, пръсти, каквито са нужни за неговото развитие. На всеки човек е определено с какви хора да се среща. Благодарете за всичко. (69/стр. 248)

Сега и на вас казвам: Не се безпокойте! Поставете ума си под действието на Божествената светлина и сърцето — под влиянието на Божествената топлина. И тогава благодарете за всичко. (69/стр. 252)

Благодарете за изобилния живот, за изобилната светлина и за изобилната сила, които ви са дадени. Те ще ви направят умни, добри и силни. (69/стр. 367)

За да бъде здрав, човек трябва да се отнася добре с външните и вътрешни органи и да благодари за всичко, което му е дадено. (69/стр. 390)

Сега и на вас казвам: Благодарете на костите си, че държат тялото ви право. Благодарете на мускулите си, които работят за вас. Благодарете на мозъчната и на симпатичната нервни системи, чрез които се проявява Божествената енергия във вас. (71/стр. 274)

4.

ТОВА Е ФИЛОСОФИЯ НА ЖИВОТА

Всеки ден ще благодарите на Бога. Дойде красиво чувство, благодарете на Бога. Дойде красива мисъл, благодарете на Бога. Извършете малко добро, благодарете на Бога. Случи се страдание, благодарете на Бога. Направите една малка погрешка, благодарете на Бога, че не е по-голяма. Някому имате да давате, благодарете, че нямате повече да давате. За всичко благодарете, за добро и за зло. Това е философия на живота. Нервен сте, благодарете, че не сте повече. Болите кракът, благодари, че не са двата. Ти като благодариш, по този начин ще дойде оздравяването.

(5/стр. 309, 310)

Благодари и за доброто, и за злото. Като благодариш, доброто ще си остане добро, а злото ще се превърне на добро. Ако избягваш злото, всякога ще си останеш слаб. Щом не се страхуваш от него и благодариш, че те е сполетяло, то ще се превърне на добро.

(6/стр. 296)

Дойдат ли болести, нещастия в живота ти, благодари на Бога за всичко. Благодарността е цяр, който освобождава човека от всички мъчнотии и страдания; тя е цяр, който превръща злото в добро, отрицателното в положително. (6/стр. 296)

Дали си скръбен или радостен, не питай защо е дошла скръбта или радостта. В този момент с тебе заедно се радват и скърбят стотици хиляди и милиони хора. Приеми скръбта и радостта като благословение, изпратено от Бога, и благодари за него. Като благодариш, ти ще придобиеш някакво благо. Доволният всякога се възнаграждава. (22/стр. 224, 225)

И дали си разположен или неразположен, отпрати мисълта си към Бога и благодари за всичко, което ти е дадено. Ако си неразположен, благодари и за неразположението си. То може да е чуждо, но като благодариш, ще се освободиш от него. Боли те плешката или ръката, пак благодари. (7/стр. 35)

За всяка хубава мисъл, която дойде, и за всяко хубаво чувство благодарете на Бога. Като дойде лошо чувство, и за него благодарете. (23/стр. 74)

Когато мома или момък види първия бял косъм на главата си, въздъхва дълбоко и казва: Започнах вече да остарявам. — Щом види втори бял косъм, пак въздъхва и казва: Старея вече. Губя силите си, губя красотата си. — Ден след ден белите коси се явяват на главата му и той все повече съжалява, че старостта иде. Не съжалявайте за черните коси, но за всичко благодарете. Благодарете и за черните, и за белите коси и ползвайте се от условията, които те носят със себе си. (8/стр. 36)

Седи някой и се оплаква, че е гладен, не знае какво да прави. Много просто! Щом е гладен, ще благодари на Бога за това. Хората мислят, че трябва да благодарят само когато са получили нещо. Те казват: Има смисъл човек да благодари, но когато се нахрани, когато задоволи някаква своя нужда. Защо трябва да благодари, когато е гладен? — И като гладен, и като сит човек трябва да благодари, защото и в двата случая има възможност да познае Бога, да се свърже с Него. (8/стр. 143)

Човек трябва да се научи да благодари за всичко, което му е дадено. Ако не знаете нещо, благодарете, че сте невежи по този въпрос; ако страдате, благодарете, че сте удостоени със страдания. (22/стр. 194)

Окултният ученик не трябва да ходи нито със суеверия, нито с вярвания, но с вяра и доволство. Върне ли се вечер дома си, той трябва да е доволен от всичко, което е прекарал през деня. Той може да е падал и ставал — нищо от това. Нека благодари на Бога за всичко, което денят му е дал. Нека благодари и за страданията така, както и за радостите. (24/стр. 10)

Дойде ли страданието, кажи: „Благодаря Ти, Господи, че ми изпрати това страдание.” Дойде ли радостта, кажи: „Благодаря Ти, Господи, че ми изпрати тази радост.” Всеки ден за всичко благодари. Когато

човек се научи да благодари на Бога както трябва, той ще научи урока си. (24/стр. 20)

Благодарете и за най-малката радост, както и за най-голямата скръб, които ви сполетяват. Знайте, че Бог всичко ще превърне за ваше добро. (24/стр. 103)

Какво представят изгревът и залезът? Изгревът е благо за самия човек, залезът е благо за всички. Като знаете това, благодарете и за изгрева, и за залеза. Като изгрива, слънцето носи благо за тебе. Като залязва, то носи своето благо за другите хора. (7/стр. 268)

И тъй, когато плачете, благодарете за плача. Не се обезсърчавайте, че дошъл плачът. Той е Божествен подтик, който иде във вид на светлина и топлина да стопи ледовете и снеговете, които обгръщат ума и сърцето ви. (2/стр. 315)

Може да нямаш обувка на краката си, нищо от това, кажи: „Господи, много Ти благодаря, че виждам краката си тъй, както си ми ги създал.” Можеш да нямаш дрехи, кажи пак така. Защо не? Туй наричам Любов към Бога. (1/3:38)

Някой ден имаш богато разположение на душата си, което струва милиарди, създава ти такава радост и веселие, но някой има да ти дава 1000 лева и

не иска да ти ги плати — ти веднага кипваш. Казваш: „Развали ми разположението!“ Защо пожертвува щастието си за 1000 лева? Някой жертвува туй свое щастие, туй вътрешно богатство за едно ядене, за един крив поглед от някого или че някой казал нещо по наш адрес. Ако ти разбираш закона, благодари на Бога, че еди-кой си те погледнал накриво. Някой ти казал нещо лошо, благодари на Бога. (10/9:22)

Бъдете и вие благодарни за това, което ви се дава. Тежък бил животът ви — благодарете за това. Не се оплаквайте на никого, нито другите оплаквайте.

(6/стр. 126)

Благодарете на водата, която тече, защото измива пътя, по който вървите. Ще кажете, че тази вода носи кал със себе си. Благодарете и за калта. На някои места водата каля, но на други чисти. (9/стр. 57)

Вървиш бързо и се удариш в камък. Не се сърди, не търси виновник за това, но спри се пред камъка, помисли малко и благодари му, че само си се спънал. Камъкът иска да ти обърне внимание да не бързаш много. (9/стр. 103)

Като не разбират смисъла на живота, хората постоянно се оплакват. Някой казва, че къщата му била малка. Той трябва да благодари за малката къ-

ща. Ако къщата му беше голяма, той съвсем щеше да обърка работите си. — Ама пари нямам. — Ако имаше много пари, ти щеше да потънеш в океана. Като нямаш пари, и да паднеш в океана, ще изплуваш и знание ще придобиеш. — Знание нямам. — Благодари, че нямаш знание. Ако имаше знание, ти щеше да направиш големи дългове. (9/стр. 124, 125)

Като ученици на Великата Школа, благодарете и за радостите, и за скърбите. Благодарете за всички предмети, които ви се преподават в Школата. От тях вие изучавате земята, камъните, растенията, животните. (9/стр. 226)

Благодарете за всичко, което се случва в живота ви. Някой ви обидил, че сте направили някаква погрешка — благодарете за всичко — все ще научите нещо ново. (9/стр. 267)

Благодарете и за богатството, и за сиромашията, в които живеете... Сиромашията може да се уподоби на изгряващото слънце, при което човек става от сън и отива на нивата да работи. Богатството е подобно на залязващото слънце, при което човек се е прибрал от нивата и отива да спи, да почине от дневната работа. И като работи, и като почива, човек непрестанно трябва да благодари. (9/стр. 389)

— Ама ще осиромашеем. — Пак ще забогатеете. — Ще паднем. — Пак ще станете. Благодарете и на богатството, и на сиромашията; благодарете и на страданията, и на радостите; благодарете и за падането, и за ставането. — Защо трябва да благодарим за тия неща? — Защото само по този начин човек има възможност да познае величието на Бога. (11/стр. 183)

Две естества има човек. Всякога трябва да се вслушвате в хубавото и на него да служите, а за другото трябва да сложите памук в ушите си! И даже няма да се занимавате с погрешките си, понеже е опасно. Не разглеждай много погрешките си! Благодарим, че малко си направил. Направиш една погрешка, кажи: „Слава Богу, че се отървах с малко!” (12/стр. 63)

Забелязал съм в България някои сестри, които като станат на 40-50 години, казват: „То е загубено време, всичко е загубено вече” — и престават да се интересуват от каквото и да било. В стария човек има много повече условия да придобие каквото иска, отколкото на младини. Като си млад, имаш много условия и като си стар, имаш също много условия. Ти като си млад, благодари, че си млад. И като си стар, благодари, че си стар. Като си сиромаш, благодари на Бога, че си сиромаш. Като си богат, благодари на Бога, че си богат. Когато си невежа, благодари на Бога, че си невежа. Като си учен, благодари на Бога, че си учен. Това е истинско разбиране на живота. (12/стр. 149, 150)

Падналите листа знаят много повече, отколкото листата, които сега израстват. Падналите листа преминават през страдания, а онези още не са минали страданията. Аз съм гледал стари хора. Старият казва: „Така един ден ще повехнете, ще паднете и вие”. Така един ден със смирение трябва да слезете долу при дървото, да те носи вятърът навсякъде и пак да си благодарен. Листата един ден ще пожълтеят и ще влязат в един живот по-висок, отколкото тези листа, които сега израстват. (12/стр. 218)

Бог е създал света, за да се учат хората, а не да бъдат щастливи. Задачата на човека е да се учи, да разрешава противоречията на живота правилно и да бъде доволен и благодарен за всичко, което му е дадено. Който разбира живота, той еднакво благодари и за сиромашията, и за богатството; той еднакво благодари и когато е здрав, и когато е болен. (13/стр. 217)

Съществената мисъл, която трябва да задържите в ума си, е следната: Имайте свещени мисли и чувства към Бога и благодарете за всичко, което ви сполетява. (14/стр. 387, 388)

Благодарете за всички положения, през които минавате, и разумно ги използвайте. (14/стр. 365)

За да не попадне в закона на пресищането, човек не трябва да желае повече неща от тези, които има.

Той трябва да бъде благодарен на това, което има, поне за даден момент. Ако го сполети някакво зло, той трябва да благодари, че не е по-голямо. Същият закон важи и за доброто. Дойде ли ти някакво добро, не пожелавай да бъде по-голямо. Бъди еднакво благодарен и на доброто, и на злото, които в даден момент са те посетили. Радвай се, че не са по-големи, отколкото трябва. (15/стр. 291)

Ако направите една малка погрешка, благодарете, че е малка. Ако направите голяма погрешка, благодарете, че чрез нея сте избегнали злото, което ви е дебило. (18/стр. 201)

Като направите голяма погрешка, окръжаващите спират вниманието си върху тази погрешка и се стремят да не изпаднат в същото положение. В такъв случай вие трябва да благодарите, че по този начин сте избавили близките си от същата погрешка.

(18/стр. 201, 202)

Питам в какво седи господарството. Господар е всеки човек. Аз го наричам господар, когато той може да се зарадва на една своя добродетел и я прегърне, и я целуне. На една своя погрешка какво трябва да направи? Той трябва да ѝ благодари за голямата услуга, която му е направила. На погрешката си той трябва да благодари, понеже тя му е донесла известно знание. (20/стр. 148)

Първото нещо, изисква се необятна Любов за Бога. Познаваш-не познаваш, като дойде до Него, ще ти трепне сърцето. За Него като мислиш, и ще остарееш, и ще се подмладиш. Ако ти си стар, ще се подмладиш, ако си млад, ще остарееш. Като млад ако остарееш, ще благодариш и като стар като се подмладиш, пак ще благодариш. То са велики смени в живота.

(23/стр. 357)

...Това е все едно жененият мъж да срещне жена, по-красива от неговата. Трябва ли да се съблазни от нея? Той не трябва да се съблазнява, но да благодари на Бога, че е внесъл красотата в света да повдига хората. Ако срещне грозна жена, пак трябва да благодари. Тя го навежда на мисълта за противоречията в живота. Те съществуват, защото човек живее и в тъмнина, и в светлина. Щом излезе от тъмнината, противоречията изчезват. (26/стр. 31)

Не казвайте, че времето вън е лошо, но кажете, че времето е отлично и житото ще израсте добре. Ако вън има силен вятър, кажете, че времето е отлично и радиото работи навсякъде. Вятърът разнася човешката мисъл. Благодарете за всичко, което природата дава. (30/стр. 88)

Човек... Трябва да се стреми към мир в душата си. Че бил болен, че три дена не ял — той трябва да благо-

дари. Че работите му не били уредени както трябва — пак да благодари. Човек трябва за всичко да благодари — от това зависи неговото вътрешно благосъстояние.

(30/стр. 193)

Виждам — един човек прави погрешка, радвам се, не го съдя. Пада. Не му казвам: „Сляп ли си ти?“ Не е сляп. Аз ако бях при неговите условия, щях да направя същата погрешка. Като падне, да стане, да се изтърси и да благодари, че не си изкълчил крака. (31/стр. 198)

Сиромашията и богатството са две страни, които много се обичат. Вие имате крива представа за тях. Сиромашията ни най-малко не е сиромашкия, но богатата сестра е касиерката на сиромашкия. Богатата сестра е по-младата от двете. Когато сиромашията ви посети, вие трябва да ѝ благодарите. Голяма привилегия е, че ви е посетила. (34/стр. 31)

„Та второто положение — той може да ми каже: „Господа не питах, но тебе питам. Имам много нужда, ако можеш да ми послужиш.“ Той да остави на мене и да не ми определя време. Той да каже: „Сега имам нужда, но когато ти намериш за добре“. И ако аз му услужа, той да бъде благодарен и ако не му услужа, пак да бъде благодарен. (35/стр. 623, 624)

Обрал те някой, благодари, че те обрал; казал някой лоши думи за тебе — благодари; заболял си нещо — благодари. Това са сенки на живота, през които неизбежно ще минеш. (40/стр. 201)

Че времето е дъждовно или ветровито — благодари; че имаш или нямаш нови дрехи — благодари.
(40/стр. 201)

Благодарете и за сиромашията, и за болестите, които също ви са дадени. Болестите, страданията, сиромашията представят проявите на Бога, Който ви хваща с ръцете си и изпитва любовта ви. Вие се сърдите, недоволни сте, защото не знаете, че чрез тях ви посочват нов път към любовта. (40/стр. 203)

Като умираш, ще благодариш; и като се раждаш, пак ще благодариш. Днес като се ражда някой, всички благодарят; като умира, всички скърбят. Щом дойде смъртта, кажи: Благодаря, че е дошло време за умиране. — Има ли нещо страшно в смъртта? Ако умреш, за да излезеш от затвора, ти придобиваш свободата си. По-страшно е, когато се раждаш в затвор. Благодари и при единия, и при другия случай. Герой е онзи, който благодари и когато умира, и когато се ражда.

(40/стр. 203, 204)

Учете се да благодарите за всичко. И като ви обидят, и като ви похвалят, еднакво благодарете. Не е въпрос да благодарите механически, но съзнателно, като превръщате горчивината в сладчина.

(40/стр. 207, 208)

Дали космите от главата ви падат, или не падат, пак благодарете. Всеки косъм е закон. Като се свързвате с тези закони, трябва да ги прилагате. (40/стр. 210)

Когато жената плаче, нека благодари, че в нея се пораждат сълзи, защото този момент е най-благоприятен, за да превърне своята енергия в отрицателна и да каже на мъжа си: „Виждам, мъжо, че ти имаш право“. А в живота обикновено и двамата имат право, затова и двамата са криви. (43/стр. 151)

Старият, грешният живот, който носи хиляди страдания и неволи, си отива. Щом си отиде, ще му благодарите, защото и той донесе нещо добро.

(44/стр. 65)

Вие не разбирате Божиите пътища. Знайте, че всичко, което става в света, е за добро. Удариш се някъде, благодари, че не си се ударил по-лошо. Някой ти каже една добра дума — благодари; каже ти обидна дума — пак благодари. (44/стр. 185)

Светостта е прогресивна, в известен момент ти можеш да паднеш и после пак можеш да станеш. Нищо от това, че си паднал, но трябва пак да станеш... Значи има възможност и да паднеш, и пак да станеш. Като паднеш, кажи на Бога: Благодаря, че кракът ми не се счупи! (45/стр. 61)

Ами че беднотията все ще дойде, непременно човек ще мине и през беднотията, и през богатството. Бъди благодарен на беднотията! (45/стр. 196)

— Ама не съм способен човек, грешен съм. — Не мисли за това. Благодари, че си грешен, че си неспособен човек. Ти си дошъл на земята да познаеш Божията благодат. Като я познаеш, тогава ще познаеш и себе си. (47/стр. 134, 135)

Докато не познае Бога, човек нищо не може да направи. Познае ли Го веднъж, той ще стане велик човек. Докато дойде до това положение, човек трябва да благодари за всичко без разлика на това, дали е слаб или силен, учен или сиромаш. Всяко положение, в което човек се намира в даден момент, е на място. (47/стр. 135)

Има разумни страдания, които трябва да се приемат по същия начин, както се приемат и радостите. За нас страданията и радостите трябва да бъдат ед-

накво приети. Дойде ли една радост, благодарете на Бога. Дойде ли едно страдание, пак благодарете на Бога. Правите ли разлика между радостите и страданията, като приемате първите с благодарност, а вторите с недоволство, това показва, че вие не разбирате великия Божии Закон. Разумните страдания идат от Господа. Трябва ли да се оплаквате, че Господ ви изпраща страдания? (51/стр. 100)

Тъй щото не питайте защо се спъвате, но благодарете, че ви дават възможност да видите своя недостатък. (55/ стр. 309)

Ако дрехите и обущата ви са скъсани, и за това благодарете. Ще дойде ден, когато всичките ви работи ще се оправят. (57/стр. 152)

Щом дойдете до страданията, викайте към Господа, искате да види колко много страдате. Защо и при радостите, и при скърбите, при красотата и грозотата в живота не се обръщате към Бога с благодарност за всичко, което ви е дал? Защо не носите и страданията, както носите радостите? (59/стр. 83)

Ако влезеш в сълъковение с разумни същества, все ще придобиеш нещо. В първо време ще бъдеш недоволен от тях, но след това ще кажеш: Благодаря на тези същества, много спечелих от тях. — Важно е,

ако страданията са причинени от някое разумно и добро същество. Каквото и да ти направи разумното същество, то всякога ще произведе добър резултат.

(60/стр. 116)

Аз наричам истински човек онзи, който и при най-големите страдания пак да е радостен. Аз съм срещал само един пример и ще ви го приведа. Един господин, макар и милионер, бил скържав и постоянно треперел да не изгуби богатството си. Но изпаднал и му останали само сто лева. Казва: Досега толкоз пари имах, никак не се отпуснах, но сега ще се повеселя. Повикал музиканти, свирили, пели — веселил се човекът, че се освободил от милионите. За пръв път в живота си прекарва без пари, но весело му е. Аз това наричам характер: да погледне весело на страданията си. Загубил си милионите, да кажеш: Благодаря, че се освободих от този товар. — Но кой от вас би казал тъй? (62/стр. 146)

Ако стане земетресение и не разбираме как е устроен светът или пък ако дойде дъжд, вятър — и ние се уплашим. Че какво от това. Най-хубавото нещо на света е вятърът. Вие благодарете, че има вятър.

(63/стр. 254, 255)

Сега вие мислите да уредите работите си на земята. Работите ви няма да се уредят. Всички ще закъсате.

Вън от това, което съм ви казал, всички ще закъсате. Но в пътя на ученика ще благодарите за всичко онова, което ви се дава. Дръжте се за Бога. Сега са времена на изпитания. Няма отлагане. (64/стр. 86)

Да допуснем, че гладуваш, не си ял. Ти благодари! Да допуснем, че пари нямаш. Благодари! Да допуснем, че дрехите ти са скъсани. Благодари! Обуца, шапка нямаш. Благодари! А пък ти казваш: Търпи ли се това нещо! — Целият свят е пълен само с хора нетърпеливи. (65/стр. 103)

Научете се да бъдете благодарни. Философия се изисква. (65/стр. 386)

Аз ще ви кажа: в боя има една хубава страна. Ако един човек ме бие и аз поумнея, аз ще му благодаря. (66/стр. 196)

Не мисли в ума си да се пенсионираш, понеже Господ не те е пратил на земята да се пенсионираш. Благодари на Бога, че ти е дал едно добро. Ако има пенсия, благодари! Ако няма пенсия, пак благодари! (66/стр. 279)

Нека благодарим в душата си за всяка скръб, която иде, и да кажем като псалмопевеца: „Добре ми става, че се наскърбих”. (68/стр. 219)

Дойде ли ви някакво щастие или нещастие, благодарете и за едното, и за другото. Всеки ден невидимият свят изпраща на хората щастие, но зависи как те разбират нещата, а оттам кое наричат щастие и кое — нещастие. (72/стр. 71)

Казвам на този син: не чакай дядо ти да умре, но започни да работиш, сам да печелиш пари. И ако дядо ти остави нещо след смъртта си, благодари; ако нищо не ти остави, пак бъди благодарен. (72/стр. 82)

Когато благодарите за всичко, което ви се дава, вие разбирате смисъла на живота. За всяко нещо благодарете: и когато сте гладни, и когато сте сити; и когато сте учени, и когато сте прости; и когато сте болни, и когато сте здрави; и когато ви е студено, и когато ви е топло. (72/стр. 112)

5. КАТО СТАНЕТЕ СУТРИН

Сега и на вас казвам: Всяка сутрин след ставане ще определите две минути за връзка с невидимия свят. Силата на човека седи във връзката му с невидимия свят... За вас е достатъчно за две минути да отправите съзнанието си към Космическото, Божественото съзнание, за да се свържете с напредналите същества и да опитате силата, която те упражняват върху вас. Достатъчно е само две минути да тече тяхната енергия през съзнанието ви, за да можете през целия ден да се чувствувате силни, мощни по мисъл, по чувства, по дух, да свършите успешно работата си през деня. И тогава ще отправите благодарността си към невидимия свят. (16/стр. 142, 143)

Всяка сутрин като ставате от сън, благодарете за дарбите, които ви са дадени, и молете се да ви се дадат благоприятни условия да ги развивате. (8/стр. 243)

Не скачайте изведнъж от леглото си като наплашени зайци. Като станете от сън, първо благодарете, че сте се върнали благополучно от странство. Вие сте били в горния свят и слизате на земята да работите.

(8/стр. 243)

Истинският живот е свещена работа. Какво е почивката? Свещена почивка. Като се събудиш, благодари на Бога, че си поспал малко и си починал. Като станеш от сън, пак на работа. (7/стр. 47)

Щом станете сутрин от сън и се изправите на краката си, благодарете, че можете да ходите, да стоите прави. Краката са основа на живота — добродетелите, с които можете да работите. Колкото и да са слаби краката ви, бъдете благодарни и за тях. (2/стр. 84)

Като ставате сутрин, отворете сърцата си и благодарете на Господа. И да не Го познавате, постъпете, както е постъпило едно малко момиченце. То написало един ден писмо на Господа и го адресирало: До Господа Исуса Христа на онзи свят... Ще кажете, че това дете е било глупаво. Не, умно е било това дете. Къде е Господ? Във вашата мисъл. (32/стр. 237, 238)

Защо, като станете сутрин, пет минути да не благодарите на Бога, че ви е оставил живи на земята. Да благодарите за вашата глава, за ума, който имате, да благодарите за сърцето, което имате. (31/стр. 20)

Като станете сутрин, вгълбете се в себе си и благодарете за всички блага, които ви са дадени. Благодарете за светлината, чрез която виждате красотата в

природата. Благодарете за хляба, за водата, които ви са дадени. (11/стр. 175)

Човек... Като стане сутрин и види изгряващото слънце, като усети неговата благотворна топлина, като види около себе си цвеля, птички, животни, хора, той трябва да се изпълни с благодарност към всичко живо. Може ли да благодари по този начин, всичко в живота му ще се осмисли, от най-малкото до най-голямото. (18/стр. 151)

Искате ли да имате успех в работата, щом станете сутрин, още докато сте в леглото си, благодарете на Бога за всичко, което ви е дал. (19/стр. 118)

Всеки ден като станем, да благодарим, че сме станали. Да благодарим, че не е по-зле, отколкото е. Всеки ден е по-добре. По този начин всичките неща вървят добре. (23/стр. 37)

Като станеш сутринта и болен да си, пак да благодариш на Бога. Да благодариш на Бога, че болестта ти е поносима. Че Господ те изпитва колко можеш да търпиш. Тук имаме един приятел, чиято ръка е силна и като хване някого за ръцете за ръкуване, образува се скърцане. Казващ: „Много ме стисна!“ Как трябва да се ръкува човек? Благодарете, че този човек ви е стиснал ръката. (23/стр. 189, 190)

Постоянно трябва да се освобождава човек, понеже се наслаява прах върху вашия ум, сърце и воля... Та всяка сутрин като станете, очистете ума си, сърцето и волята си, поблагодарете на Бога и започнете да работите. (23/стр. 254)

Сега казват: „Какво да правим, някаква култура ще дойде“. Културата е Божествената Любов. Изпълнявайте я. Като станете сутрин, благодарете на Бога за Любовта. (23/стр. 340)

Сутрин като станете, поблагодарете на Бога за Любовта, която е в сърцето ви; поблагодарете на Бога за Светлината, която е в ума ви; поблагодарете за Истината, която е в душата ви. (23/стр. 341)

Та сутрин като станете, изправете се и благодарете за Любовта: с никаква молитва, нито с „Отче наш“, нито с „Добрата молитва“ — отправете ума си с благодарност към Бога. (23/стр. 384)

Когато ставате сутрин от сън, правете следното упражнение. Седнете спокойно на стол, повдигнете ума си към Бога и кажете: „Господи, помогни ми да направя връзка между обикновеното и Божественото си съзнание.“ Размишлявайте върху тази връзка пет минути и започнете работата си. Вечер преди лягане бла-

годарете за помощта, която ви е дадена през деня, и пак помислете за силата, която се крие в тази връзка.

(27/стр. 141)

Сутрин като станеш, весел да бъдеш. Вечерно време имате право да се пооплачете, понеже има набрана опитност, но сутринта като станете, дигнете си очите, благодарете, запейте си: „Благодаря Ти, Господи!“ (32/стр. 348)

Всяка сутрин като станем, трябва да отправим душата си към Бога, да благодарим за този великия свят, който е създаден. Ако ние така го обичаме, един ден ще получим свободен билет да отидем до слънцето, ще получим свободен билет да отидем до луната, до всичките планети и по-далече. (32/стр. 465)

Вие сте много богати хора, но вашият капитал не е в обръщение. Краката на вашите банки се клатят малко. Защо? Защото капиталът ви не е в обръщение. Щом капиталът се вложи някъде, той трябва да бъде в обръщение. На същото основание казвам: Човешката мисъл трябва да бъде производителна. Ако всяка сутрин като ставаш, не можеш да направиш едно добро на себе си или едно добро на своя ближен и ако не можеш да изпратиш едно благодарително писмо на Господа, ти не си турил своя капитал в обръщение. (33/стр. 166, 167)

Вярата е една вътрешна връзка, връзката подразбира онзи човек да създаде в себе си сърцето. Всякога когато станеш сутрин, поблагодари на Бога, че ти е дал сърце. Искай туй сърце да си извърши работата.

(33/стр. 465)

Като станеш, облечи си дрехите, поумий се и поблагодари на Бога и пак си върви по пътя! (35/стр. 334)

Ставате ли сутрин от сън, не започвайте работата си, докато не срещнете Бога в себе си и не благодарите за доброто, което ви е дадено. Красив е животът, когато се движите в свят, дето Бог се проявява. (36/стр. 119)

И тъй като ставаш сутрин от сън, хвани ухото си и кажи: „Господи, благодаря Ти за ухото, което си ми дал. Дай ми възможност да слушам Словото ти. Благодаря Ти, Господи, за носа, който си ми дал да мога да възприемам благоуханията на света. Научи ме да разбирам дълбокия смисъл, който си вложил в природата. Благодаря ти за очите, които си ми дал да виждам красотата в света. Благодаря Ти, Господи, за устата, която си ми дал да опитвам с нея благата на живота. Благодаря за всичко, което си ми дал, за да го използвам за Твоята Слава.” Ако се молиш така с години, един ден ще тръгнеш в правия път. А ти какво правиш? Станеш сутрин от сън, туриш ръцете си в джобовете или отзад и не знаеш какво да правиш.

(44/стр. 117, 118)

Ръцете на човека са велико благо, което му е дадено на земята. Затова като става сутрин, нека всякога благодари за великото благо, с което може да разполага. От ръцете зависи развитието на ума и на сърцето на човека. Да помилва някого, да направи добро, да напише писмо, това зависи от деликатната му и красива ръка. (46/стр. 218)

Станеш ли от сън, съблечи старите дрехи на недоволството, благодари на Бога, че живееш, и излез вън.
(47/стр. 331)

Като станете сутрин, не бързайте да започнете работа... Застанете тихи и спокойни и отправете своята благодарствена молитва към Онзи, Който ви е пратил на земята и ви е дал всички условия за растене и развиване. Свържете се с Неговото съзнание и благодарете Му не на думи само, но от дълбочината на душата си. Свържете се после със съзнанието на добрите и разумните същества в света, които работят за вашето повдигане. Благодарете на тия същества, благодарете на великите сили в света, които покрай своята велика задача да ръководят съдбините на цялото човечество са отделили част от времето си и за вас, за създаване на добри и благоприятни условия за развитието ви. (56/стр. 182, 183)

Още със ставането си от сън благодарете за светлината, за въздуха, за водата, за хляба, които ви са даде-

ни. Знаете ли колко същества са работили, за да приготвят тия блага? Знаете ли колко слънчева енергия е погълнало житото, докато узрее? Знаете ли какво нещо е светлината, която слиза отгоре? (71/стр. 519)

6. НЕПРЕСТАННО БЛАГОДАРЕТЕ

Тайната на живота се крие в благодарността. Всеки момент да благодарим за всичко, което ни се дава. Че страдаш, благодари; че се радваш, пак благодари. Че си беден или богат, благодари. И когато получаваш нещо, и когато даваш, пак благодари. Аз не говоря за механическата благодарност. Правете всичко съзнателно, а не механически. (17/стр. 268, 269)

И тъй човек трябва да обича и да го обичат. Пръв, Който е възлюбил човека, е Бог. За тази Любов човек трябва да благодари всеки момент. (18/стр. 89)

От сутрин до вечер човек непрестанно трябва да благодари на Бога за всички възможности, които Той му е дал. (19/стр. 89)

И мислите, и чувствата, и желанията се зачеват, раждат и живеят като човека. Следователно всяка мисъл, която човек е родил в някакво болезнено състояние, също като него ще стене, ще плаче. Затова е казано в Писанието: „Постоянно се молете, винаги се радвайте и непрестанно благодарете!” Това е състоянието на детето. (16/стр. 176)

Важно е човек да благодари и като яде, и като не яде. Преди ядене и след ядене, той всякога трябва да благодари за всичко, което му се дава. Само хляб и сол да има, пак трябва да благодари. (4/стр. 37)

Ако човек се счита съучастник в доброто, едновременно трябва да се счита съучастник и в злото. Колкото си причина за доброто, толкова си виновен и за злото. Постоянно се молете да не изпадате в изкушения и за доброто всякога благодарете. (2/стр. 176)

От сутрин до вечер благодарете. Ставате сутрин от сън, измивате се — благодарете за чистата вода. След това правите молитвата си — благодарете, че сте станали живи и здрави и можете да работите. Благодарете за чистия и свеж въздух, за храната. Че не сте свършили някоя работа навреме — благодарете и за това. Като свършите работата си — пак благодарете. Че сте счупили една чаша или чиния, благодарете. Можехте да счупите крака или ръката си. Благодарете, че чашата дойде като изкупление. (2/стр. 242)

Вие нямате представа, какво нещо е Божественият порядък, за който постоянно трябва да благодарите. (32/стр. 78)

Герой е онзи, който всякога е благодарен.
(40/стр. 195)

Благодарността носи безсмъртието, а неблагодарността — смъртта. Не се изисква много от човека, за да бъде безсмъртен. Щом е всякога доволен и благодарен, той е придобил вече безсмъртието. (40/стр. 200)

Благодарността се крепи върху три неща: доброта, разумност и справедливост. Дето е доброто, разумността и справедливостта, там е Любовта. Дето отсъствуват доброто, разумността и справедливостта, там никаква Любов не съществува. Там е човешкият, временният порядък на нещата. Затова е казано в Писанието: „Постоянно благодарете”. (40/стр. 210)

Ако хората постоянно благодарят, много неща ще им се дадат и много тайни ще им се открият. Обаче държат ли само една неблагодарност в сърцето си, те сами се спъват. (40/стр. 210)

Понеже днес е петък — денят на Любовта, желая ви лъчите на Божията Любов да хранят ума, сърцето и душата ви не само един ден, но за вечни времена. Желая ви постоянно да благодарите на тези лъчи.

(40/стр. 211)

7. БЛАГОДАРЕТЕ ЗА ХРАНАТА

Когато се храните, вие трябва да отправите ума си към Бога, да благодарите, да почувствувате Божията Любов, да се свържете с всички разумни същества, които са взели участие при създаването на хранителните материали. (4/стр. 284)

Сега и на вас казвам: Малко ще ядете, но спокойно, с благодарност, че сте яли сладко. (8/стр. 39)

Като се нахраниш, благодари за яденето, което ти е дадено. Някой яде днес, а за утре мисли дали ще има какво да яде. Ако си доволен от малкото, което днес ти се дава, и на другия ден ще ти дадат. Не си ли доволен на днешното, на другия ден още по-малко ще ти дадат. Който се погрижил за днешния ден, той ще се погрижи и за утрешния. (2/стр. 80, 81)

Христос казва: „Аз съм живият хляб. Който ме яде, той има живот в себе си.” Значи само живите неща се ядат, а не мъртвите. Да благодарим, че имаме безброй живи неща за ядене. Яжте живия хляб, пийте живата вода, за да станете такива, каквито трябва да бъдете. (7/стр. 174, 175)

Бъдещето изисква нова философия, ново разбиране, нов начин на живот. Като седнеш да ядеш, ще мислиш, че яденето е Божие благословение. Ще ядеш с голяма благодарност, като че за пръв път ядеш.

(7/стр. 185)

Яж умерено и благодари на Бога. Дишай умерено и не роптай. (7/стр. 199)

Злото в човека се крие в областта на слепите очи... Ония, които обичат повече да си хапват, са разширили главата си около слепите очи. Не се плашете от това, че ядете. Важно е човек да не преяжда и да не си недояжда. При това положение той е на крив път. Обаче ако яде и благодари за това, което му е дадено, той се благославя. (7/стр. 317)

Ти опитай най-малкото благо на яденето, най-микроскопическата част от това благо! Вземи една ябълка и малко хлябец и бъди благодарен, а довечера пак ще ядеш. (1/11:23)

Ако ти ядеш само маслини, но с благодарност, това е едно благословение. Ако ти ядеш с неблагодарност, това често се явява и като отрова за вас. (1/17:15)

Ще знаеш, че през целия си живот, около 70-80 години, ти ще можеш да ядеш и да пиеш. Защо тога-

ва ще се пресищаш? Благодарни на Бога, че ще можеш да ядеш и да пиеш каквото пожелаеш: и ябълки ще ядеш, и череши, и готвено... (1/27:18)

И казва по-нататък Писанието, че Царството Божие не седи в ядене и пиене. Ами в какво? Когато ядеш, да ядеш само това, което Бог е определил, и то с благодарност. Разбира се, това се отнася до верующите хора, до тия, които са умни, които имат разбирания. (10/7:7)

Човек трябва съзнателно да се храни. Като яде, той трябва да благодари за храната, която му е дадена. Растенията, плодовете, животните се жертвуват за хората, които трябва да благодарят за това. Ако не благодарят, малко се ползват. Тогава страданията на растенията и животните са по-големи и хората трябва да изкупуват тези жертви. (6/стр. 7)

Ще ядеш, без да преяждаш. При това ще бъдеш доволен от храната си. Колкото и да е малко, ще ядеш с благодарност и доволство. (6/стр. 295)

Каквата храна и да ядете — физическа, умствена или сърдечна, приемайте я със съзнание и с Любов, сдъвквайте я добре и след това благодарете на Онзи, Който ви я дал. (13/стр. 426)

Изяж плода, благодари му, че си се нахранил с него, и посади семката му в земята. Външната форма на плода представя дреха, в която е облечена една велика идея. Изяж плода, приеми идеята, която той крие в себе си, и благодари, че си имал възможност да се насладиш. (15/стр. 322)

Търсите ли Божественото, ще го намерите и в храните, и в плодовете. За да се свърже с Божественото в храната, човек трябва да яде всичко с благодарност и Любов. В това се крие философията на храненето. Който е могъл само един път в живота си да яде с Любов и благодарност, той е разбрал смисъла на храненето. Не е въпрос човек да яде разнообразна храна, но той трябва да яде с Любов и да благодари на Бога за великото благо, което му е дал. Тогава и най-простата храна е благословена. (18/стр. 68, 69)

И тъй започнете сега с първото правило — правилото за ядене. Направете опит за една седмица да се храните по правилото. Каквото ядете, ще прилагате правилото: ще ядете с Любов и благодарност.

(18/стр. 230)

Една житейска мъдрост, една житейска философия казва: когато човек се нахрани, той не трябва да се безпокои как ще се смели храната. Следователно седне ли човек пред трапезата, първо той трябва да из-

пита благодарност, че има възможност да се нахрани, да опита Божиите блага; после трябва да започне да яде, като изпитва удоволствие от храната, която приема, и най-после трябва да благодари, че се е нахранил.

(19/стр. 101)

Някой мисли, че като изтощава тялото си, като яде малко, ще стане духовен човек. Казвам: Най-важно нещо при яденето е да ядеш с благодарност.

(19/стр. 203)

Каквато и да е храна не яж, избирай хубава храна. Ако не е хубава храната, откажи се от нея. Гладът е за предпочитане пред лошата храна. Добрата храна внася всичката благодарност. Благодарни на Бога за добрата храна. (20/стр. 183)

Много от страданията на съвременните хора се дължат на неправилното хранене. Те ядат механически. Виждате, че един човек се храни, но в това време мисълта му е заета с друго нещо. Той яде, без да мисли за храненето като процес, който се извършва в организма. Той не мисли и за храната, която приема в стомаха си. Същевременно той не благодари за благото, което му се дава в момента. (25/стр. 228)

Следователно искате ли да бъдете здрави, мисълта ви трябва да присъства във време на храненето. Яжте

и мислете за това, което ядете; яжте и благодарете, че има какво да ядете. (25/стр. 228, 229)

Не е лошо човек да яде, но важно е как яде и какво яде... Когато яде, човек трябва да бъде добре разположен и да благодари за храната, която му е дадена. Да яде с благодарност и с разположение, това значи да върши велика работа. (25/стр. 364)

Желанието на човека да задоволи глада си е Божествено... Ако го задоволите и не благодарите за това, което ви е дадено, ражда се злото, грехът, който е страшен от смъртта. (27/стр. 148)

Смисълът на живота не е в многото ядене, но в благодарността, която сърцето изказва за това, което е получило. (30/стр. 18)

Закон е: Всякога бъди доволен! Като вземеш в ръката си парче от живия хляб, ти трябва да се проникнеш от велика благодарност към хляба за жертвата, която той прави. Вдълбочи се в себе си и кажи: И аз искам да се жертвувам като хляба. (37/стр. 202)

Пий водата бавно, на глътки и благодари на Бога за това благо. (37/ стр. 92)

Всичко е дадено наготово. На вас не остава нищо друго, освен да седнете пред трапезата, да ядете ра-

зумно и да благодарите на Великия Промисъл, Който е предвидил и наредил всичко. (42/стр. 166)

Когато хлябът дойде при вас, какво трябва да му кажете? Вие трябва да му благодарите, да се радвате, че ви е посетил. (46/стр. 81)

Когато те поканят някъде на обяд, първо отпрати мисълта си нагоре да благодариш за това, което ще получиш. Щом благодарността е чистосърдечна, отвътре веднага ще те предупредят трябва ли да останеш на този обяд, или не трябва. Ако пред тебе е сложена развалена кокошка, трябва ли да ядеш от нея?

(46/стр. 143)

Ако пък сиромашът яде, без да благодари за храната, която му е дадена, той минава за болен човек. Щом е недоволен, ще вземат хляба му назад. За предпочитане е човек да бъде гладен, отколкото да яде с недоволство. Всяко благо, прието от човека с недоволство, разваля живота му. Недоволството пък уморява човека. (48/стр. 110)

Сега и на вас казвам: Благодарете за хляба, който сте получили в момента, когато сте били в голямо затруднение. Този хляб може да се изпрати в различни форми. Формата не е важна, съдържанието е важно. Благодарете за хляба и започнете да се подигате

нагоре. Кажете ли, че малко сте получили, и него ще изгубите. Благодарете и за малкото. (48/стр. 123, 124)

Ако вие можете да се спрете пред едно парче хляб с благоговение, да го разгледате, да помислите малко, да се съсредоточите в себе си, да се изпълните с благодарност към това, което природата е създала, и да кажете: „Господи, благодаря Ти за този свят, който си създал и който в момента ще приема в себе си” — и в резултат на това ако вие усетите едно голямо удоволствие, значи, че сте приели тази храна както трябва. И ако след това не се спрете със същото благоговение пред въздуха, който приемате, и не благодарите, вие не можете да се ползвате както трябва от него. Обаче ако го приемете с благоговение и с благодарност, и дишането ще стане във вас правилно.

(54/стр. 134, 135)

Какво разбирате под думите „изправност на храносмилателната система”? Това подразбира нейната нормална дейност. Тя зависи първо от външните условия и обстановка, а после — от вътрешните условия. За пример, не е безразлично как ще започнеш да ядеш, изведнъж ли ще се нахвърлиш върху яденето, или ще се спреш пред трапезата, ще благодариш за това, което ти е дадено, ще си направиш молитвата и след това ще започнеш да ядеш. (55/стр. 272)

Като мислите върху храната, вие се свързвате с разумната природа и внасяте спокойствие в мислите и в чувствата си... Каквото и да е сложено на трапезата, приемоте го с благодарност. Може да имате само хляб и сол, благодарете и за това. Хлябът е най-важният елемент за организма. Посолете си хляба, турете малко червен пипер и яжте с благодарност. Ако имате нещо готвено и плодове, по-добре ще бъдете, но учете се да благодарите за всичко. (55/стр. 276)

Вие се радвайте, че можете да ядете. Благодарете за това, защото чрез яденето вие влизате в съприкосновение с реалността, с тези хубави неща, които Бог е създал. (65/стр. 78)

Когато окултният ученик яде, той трябва да бъде доволен от храната, да забрави всичко наоколо си и да благодари на Бога. Да знаеш как да ядеш, това е наука, това е цяла музика. И Писанието казва: „Ще ядете и за всичко, което Бог ви е дал, ще благодарите”. (68/стр. 443)

Откъснеш един плод и веднага го изядеш. Защо не помислиш за светлината, топлината, въздуха и водата, които са го създали? Този плод е живият хляб, за който Христос говори. Приеми го с благодарност и Любов. Всеки плод носи живот в себе си. Благодарите за живота, който си възприел. (69/стр. 364)

Правилното хранене носи щастието на човека. Чрез храната човек приема истинския живот в себе си. Хлябът, който приема човек с благодарност, със съзнание, като някакво благо, ще го направи щастлив. Хлябът ще научи човека как да живее, как да обича. (72/стр. 10)

Яденето е велик процес. Всяка хапка, която човек поглъща, представя цял микрокосмос. Всяка хапка, съставена от милиони малки вселени, идва в услуга на човека да увеличи обема на неговата вселена. Щом влязат в неговия организъм, тия малки вселени продължават своя живот. За тях човек е божество, на което те служат. Следователно той трябва да благодари на тия малки вселени, които взимат участие в неговото растене и развиване. (72/стр. 39)

Когато дойде една отрицателна мисъл, човек всякога се задавя, кривото гърло се отваря. Ако човек е концентриран в яденето и е благодарен, не знаей, но мисля, че на 100 милиона случаи само веднъж може да се задави. (76/стр. 150)

8. БЛАГОДАРЕТЕ ЗА МАЛКОТО

Всички хора очакват тържествения момент, когато Божественото съзнание в тях се пробуди, когато Слънцето бъде на зенита на техния хоризонт, когато пътят им се напълно освети. И днес те не са в абсолютен мрак. Всеки си носи по една малка запалена свещ, за която трябва да благодари. (22/стр. 304)

...Да пеem тая песен и да благодарим за всичко. Днес човек мъчно благодари. Кипне за нещо и развали всичко. Дават му нещо добро, пак не благодари. Много получава, не благодари; малко получава, пак не благодари — все е недоволен. Изкуство е да си благодарен и на малкото. (7/стр. 130)

Един човек ми даде нещо, погледна го и казвам: Това има човекът, това ми дава. Ако ми даде една ябълка, погледна я, благодаря и за нея. Една круша ми даде, пак благодаря. Едно камъче ми даде, пак благодаря. Погледна към камъчето, казвам си: Колко души са стъпвали върху него, но то си мълчи, не роптае. Малкото изворче може да ми даде повече нещо от голямата река. (7/стр. 306, 307)

Това, което хората наричат страдания, причинени от любовта, не е нищо друго, освен противодействи-

ето на любовта. Когато любовта види, че някой човек се лакоми, иска да я обсеби, да я погълне напълно, тя му се противопоставя. Любовта не търпи лакомството и алчността. Тя казва на човека да бъде благодарен и на най-малката любов. (2/стр. 68)

Всеки трябва да е благодарен от своите малки дарби, които Бог му е дал, за да ги разработи. (1/20:12)

Бъдете благодарни на малкото! Ако те поканят, благодари! Ако те поканят да седнеш на земята, пак благодари! Ако ти дадат стол, пак благодари! Доблест се иска от човека. (10/13:35)

Ние, съвременните хора, не сме благодарни на малката придобивка. Казва: „Да бъда много учен човек”. Знаете ли какво е да бъдете много учен? Някои хора искат да знаят всичките тайни в света. Ако вие знаехте тайните на земята, вие не можехте да спите една вечер. (31/стр. 8, 9)

Да приемаме с благодарност малките благословения, които Бог ни изпраща! Върху тях почива човешкото щастие. (39/стр. 164)

Бог се проявява чрез доброто. Благодарете и за най-малкото добро, и за най-малката радост. Ако очаква-

те само големи радости, да заемате високи положения, цял свят да ви се покланя, вие сте изгубени.

(11/стр. 119)

Туй, което ми дават хората, да знай как да го приема. И да съм благодарен, колкото и малко да ми дадат. (12/стр. 92)

Онова, което отличава обикновения човек от светията, седи в друго едно качество. Светията не се безпокои, той е спокоен, той е благодарен. Светия е онзи, който е благодарен и на най-малкото. Той казва: „Господи, и в 10 дни веднъж да ям, аз съм благодарен“... (12/стр. 115)

И да ви помогне някой, пак на вас предстои минаването на този път. Както и да ви се помогне, никой не може да влезе в дълбочината на страданията ви. Затова именно някой се оплаква, че хората не влизат в положението му. Защо ще влязат, да се удавят ли? Достатъчно е, ако някой ви подаде ръката си, но да изисквате заедно с вас да влезе в дълбочината на морето, това не е право... Тъй щото благодарете и за най-малката помощ, която хората ви дават.

(13/стр. 49, 50)

Радвайте се и оценявайте най-малкото благо, което ви е дадено. По този начин само можете да въз-

приемете живота и да растете. Щом приемате малкото благо с благодарност, след него иде Любовта, а после — правата мисъл. (25/стр. 127)

Само една милионна част от секундата е нужна на Господа, за да помогне на всеки човек, но трябва да чакате реда си. Нямате ли търпение да дочакате реда си, ще се сърдите на тоя, на оня, на Провидението и най-после и на Бога. Бъдете благодарни и на малкото. Каквото и да ви се случи в живота, благодарете и за него. Колкото малка помощ да ви е дадена, благодарете и за нея. (26/стр. 230)

Колкото хляб сложите на трапезата, няма да се извинявате, че е малко, но ще благодарите и за него. Колкото плодове сложите на трапезата, ще благодарите и на тях. Няма да казвате, че някой ви е дал само една череша, но ще благодарите и за нея. Само една ябълка да имате, благодарете и за нея. Ако не благодарите за малкото, и то ще ви се отнеме. (40/стр. 208)

За да намериш Господа, трябва да имаш схватлив ум, добре да възприемаш и предаваш. Колкото малко да възприемате, бъдете благодарни. (41/стр. 298)

Сегашните хора са неблагодарни на малкото. Всъщност малкото расте и се развива, а голямото се намалява. Малката любов расте и се разширява,

а голямата се намалява. Малкото добро расте и се увеличава, а не голямото. (41/стр. 302, 303)

Сегашните хора губят добрите условия на живота, понеже не четат Евангелието, не прилагат малкото добро, не оценяват малката любов. Ако трябва да приемеш малката любов, приеми я с благодарност.

(41/стр. 312)

Колкото по-високо стои едно същество, толкова повече блага има на разположение и толкова по-разумно ги използва. Като знаете това, благодарете и на най-малкото благо. Микроскопическото благо, добре използвано, струва повече от най-голямото благо, неизползувано или неразумно използвано.

(42/стр. 261)

Не е в многото, а някой път и малкото с благодарност се благославя. (43/стр. 9)

Всеки ден носи за човека известно благо, чрез което може да се подигне, но като не разбира това, той го подритва. Бъди благодарен на малкото, което ти се дава, и разумно го използвай. В него се крие велико благо. (47/стр. 137)

Малкото, което ви се дава, трябва разумно да го използвате и да бъдете благодарни от него. Можете

ли да използвате малкото, което ви се дава, ще използвате и големите опитности и знания.

(47/стр. 169, 170)

Като върви човек в правия път, добрата съдба, т.е. добрият му приятел, ще го срещне, ще го извика да му даде парче медена питка. — Защо не ми даде цяла питка? — Цяла питка не се дава изведнъж. Който не е благодарен на малкото, той ще изгуби и него. Малкото се благославя. В него е скрит животът.

(57/стр. 163)

Благодарете на малкия живот в себе си, за да придобиете големия, вечния живот. (58/стр. 46)

Някой от вас може да пее добре, друг — да рисува, трети — да пише и казвате: Имам един малък талант. — Не, на Бога ще благодарите за този свой талант и ще знаете, че и малките таланти могат да се увеличават, да стават големи. (68/стр. 64)

Бъдете благодарни на най-малкото благо, което ви се дава. То е скрито от погледа на обикновения човек, затова не може да се оцени. Разумният и просветен човек вижда и най-малкото благо, оценява го и му се радва. (69/стр. 105)

Да благодарим на всяко живо същество за най-малката услуга, която ни прави. (69/стр. 402)

Христос се отличаваеше със Своего послушание. Хич не питаше Христос отде накъде Той трябва да носи греховете на хората. Това е Волята Божия. Или онова малкото, което Бог ни дава, да питаме защо ни го дава. Бъдете благодарни на онова, което ви дава.

(76/стр. 436)

9. ЛЮБОВ И БЛАГОДАРНОСТ

Който носи вечната Любов в себе си, той оценява Любовта на Бога, оценява възможностите и условията, които му са дадени, и благодари за всички блага, с които се ползува. (2/стр. 221)

Кажеш ли на някого, че го обичаш, значи оценяваш Любовта му, оценяваш възможностите и условията, с които се ползуваш, и благодариш за благата, които животът ти дава. (2/стр. 221)

Благодарете и за най-малката Любов, понеже тя е Божествен подтик, който дава условия за развитие. (2/стр. 221)

Като прилагате Любовта, вие ще бъдете благодарни за всичко, което ви се случва. Благодарният човек е щастлив. При каквото положение и да се намира, каквато служба и да върши, той е доволен. (2/стр. 157)

Любовта... Тя изисква от всеки човек да бъде благодарен за това, което има. Ако богатият е доволен от богатството си и не ламти за повече, тя го посещава и му дава нещо от себе си; ако сиромашът е доволен от сиромашията си и грешникът — от погрешките си, тя ги посещава и ги разтоваря: сиромаша осво-

бождава от сиромашията, а грешника — от погрешките му. (2/стр. 287)

Някои казват, че Бог имал престол. Любовта е велик престол. Който иде при този престол, заличава прегрешенията. Който иде при този престол, той е блажен, той възкръсва, той оживява, той забравя всички несгоди, той благодари, че е видял Този, Който седи на престола. Един е Този, Който седи на този престол. Когато Го видим, ще бъдем всички доволни.

(31/стр. 107, 108)

Любовта излиза от Бога и носи Неговия живот на всички същества да растат и да се развиват, да се радват и веселят. Всички очакват този живот, но той не може да се прояви без Любов и без благодарност.

(40/стр. 200)

Няма по-велико нещо в живота от това да бъдеш благодарен. Благодарността отваря пътя на Любовта.

(40/стр. 205)

За благодарния и за любещия е казано, че око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за тях. (40/стр. 205)

Благодарността води към Любовта. Без благодарността не можеш да намериш пътя към Любовта.

(40/стр. 207)

Нещата се осмислят само когато Любовта и благодарността взимат участие в живота. Там, дето Любовта и благодарността не взимат участие, нещата се обезсмислят. (18/стр. 151)

Бог е дал най-голямото благо на човека — живота. Нищо друго не се иска от човека, освен съзнателна работа, направена с Любов и благодарност.

(18/стр. 297)

Дойде ли Божественото при вас да ви донесе своята Любов, бъдете готови да го приемете както трябва и да му благодарите. (18/стр. 147)

Дойде ли Любовта в тебе, не я задържай за дълго време. Остави я да мине и замине. Бъди благодарен на това, което ти е оставила тя. Грехът на хората произтича от желанието им да задържат нещата за дълго време в себе си. Благодарни са за това, което Любовта ти дава в един момент, не желай повече. Този момент носи щастие за цял живот. (6/стр. 52)

Едно малко страдание може да стане причина да проявиш Любовта си. Като видят, че страдаш, мнозина ще дойдат да те утешат и ти ще проявиш благодарност и Любов към тях. (6/стр. 260, 261)

И тъй в каквата форма и да ви посети Любовта, благодарете, защото тя иде да изчисти всичко нечисто, което срещне на пътя си. (9/стр. 57)

За да бъде Любовта ви правилна, научете се да се качвате на най-високия връх в себе си, на своята глава, и оттам изпращайте благодарността си към Бога за всички блага, които от хиляди години ви е изпращал, за грижите и ръководството, които е проявил към вас. (9/стр. 92)

И тогава, след като изядеш хляба, в теб ще се роди друга една мисъл: да му се отплатиш най-хубаво. Значи след като ядеш, у теб ще се зароди едно приятно чувство и ти с Любовта си отвътре, която ще излезе, ще благодариш, че ти е доставил удоволствието да бъдеш нахранен. (12/стр. 72)

Всеки ден и постоянно да сме изпълнени с Любов към Бога и да благодарим за онова, което Бог ни е дал. (12/стр. 281)

...Като обичаш, Любовта ти ще се върне пак към тебе. Нищо в природата не се губи, но само се видоизменя. Колкото малка и да е Любовта ви, щом я изпратите към някое разумно същество, то ще я приеме, ще я обработи и ще ви изпрати от нейните сладки плодове да ядете и да благодарите. (13/стр. 388)

Искате ли да успявате, приложете закона на Любовта в живота си и не очаквайте от човека повече от това, което той в даден момент може да ви даде. Всеки човек е запалена свещ, която може да даде само толкова, колкото е светлината ѝ. Приемете това, което той ви дава, и благодарете. (15/стр. 201)

Що се отнася до Любовта на човека към този или онзи, това не зависи от него. Бог е Любов. Като знаете това, ще благодарите за онова, което в даден момент се излива от Бога. (15/стр. 201)

Казано е в Писанието: „Бог е Любов”. Значи когато Любовта действа между двама души, всякога единият люби, а другият приема неговата Любов. И двамата едновременно не могат да любят. Единият ще застане на мястото на Бога и ще люби, а другият ще приема Любовта и ще благодари за нея. Единият ще бъде проводник на Божията Любов, а другият ще бъде човекът, когото ще любят. (18/стр. 138)

Някой иска да го обичат. Това не е безсмислено. Фактът, че се нуждае от Любовта на някого, това показва, че той иска да види проявите на Божествено-то. Щом иска да бъде обичан, той трябва да е готов да благодари. Щом дойде онзи, който ви обича, вие ще отправите ръцете си към него, ще го прегърнете и ще му благодарите. (18/стр. 146)

Знайте, че всеки момент сте на изпит, проверяват ви обичате ли, обичат ли ви. Ако ви обичат, изпитват вашата благодарност. Благодарността ви трябва да бъде такава, че да сте готови да прегръщате и целувате като водата, а не като паяка, който прегръща мухата, за да изсмуче кръвта ѝ. (18/стр. 154)

Две неща се искат от човека: да обича и да му благодарят; да го обичат и да благодари. Това са два велики принципа, с които трябва да работите. Като работите с тях, вие ще станете красиви, ще се подмладите и животът ви ще бъде светъл и чист. Аз се интересувам от човека дотолкова, доколкото прилага тия два принципа. А това, дали е обикновец, талантлив, гениален или светия, не е важно; важно е да прилага двата велики принципа в живота си. (18/стр. 157)

Обичай този, който те носи; който не те носи, остави настрана, не мисли заради него. Защо да те носи? Двама души не могат да те носят. В дадения момент този, който те носи, е достатъчно. За тази Любов благодари. (31/стр. 153)

Та казвам: Носете новото съзнание в себе си. И с всички онези противоречия, които имате в душата си, ликвидирайте. Как ще ликвидирате? С Любов към Бога. Отправете се към Онзи, Който ви е дал всички

блага, Който е работил с векове за вашето благо, за вашето добро. Отпратете се към Него с признателност.

(32/стр. 224)

Ти не можеш да отидеш при Любовта, ако не си добър, ако не си умен, ако не си силен, ако не си здрав, ако не си благодарен. (34/стр. 468)

— Искам всички да ме обичат. — Ако сто души те обичат и всеки ти донесе ядене, как ще се справиш с него? Ще се чудиш от коя чиния да ядеш. Друг е въпросът, ако един човек те обича и ти донесе ядене. Неговата Любов е твоят обяд. Ще се нахраниш и ще благодариш. Защо ти е повече? (44/стр. 256)

И Бог се вслушва с трепет да чуе нашата благодарност, да чуе нашия мек глас, израз на Любов към Него и към нашия ближен. (49/стр. 195)

И във вашето сърце да има онази Любов, с която вие да се жертвувате. Всяко ваше допиране, всеки ваш поглед да бъде едно велико благословение и който го приеме, да благодари на Бога, че е приел нещо добро от вас. Това разбирам аз Любов! (50/стр. 50, 51)

Не се страхувайте от Любовта. Напротив, ако имате много Любов, благодарете. Ако Любовта ви е извор, с нея можете да поите вашата градина, както и градините на вашите съседи. (55/стр. 223, 224)

Задачата на човека е да определи отношенията си към Любовта. Който е постигнал това, знае какво може да иска от нея и как да благодари за всичко, което тя му дава. (55/стр. 224)

Който се храни с Любов и благодарност, той има живот в себе си. (55/стр. 273)

Съвременните хора още не разбират Любовта, вследствие на което са изопачили и най-красивите неща. Тази е причината, поради която те изпадат в големи заблуждения и противоречия. — Не, срещнете ли Любовта, спрете се и благодарете, че сте я видели. (61/стр. 121)

Аз не говоря за Любовта като разумна сила, нито като вътрешно чувствуване, но говоря за Любовта като едно от разумните същества, първо по рода си. Тя е най-мощният дух, най-силният ангел. По-красиво, по-силно и по-благородно същество от Любовта няма. Като погледнеш лицето на този ангел, всякаква скръб изчезва. Като те срещне, той ще те прегърне, ще те помилва и след като те остави от прегръдките си, всичките ти страдания, всичките ти грехове изчезват. И след това като се погледнеш в огледалото, виждаш, че мязаш на него. Кажеш ли обаче, че всичко това е твое, ти веднага ще потъмнееш. Затова ти ще прегърнеш този ангел, ще му благрафиш и ще ка-

жеш: „Стой при мене, не ме оставяй. Отсега нататък ще ходя по твоите пътища. Работи в мен отвътре, а не само да ме утешаваш отвън.” (68/стр. 37, 38)

Приемеш ли нещо с Любов, благодари за него. Предадеш ли нещо с Любов, пак благодари. Няма по-голямо благо за човека от това да възприема и предава нещата с Любов и Свобода. (69/стр. 268)

Като ученици, вие трябва да благодарите на Бога, че сте обичани и можете да проявите Любовта. Знайте, че Любовта, която излиза от сърцето ви, иде от Великия Източник на живота. (71/стр. 418)

10. РАДВАЙТЕ СЕ И БЛАГОДАРЕТЕ

— Как трябва да живеем? — Както е определено. Ще бъдете радостни и при радостта, и при скръбта; ще бъдете радостни и при богатството, и при сиромашията; ще бъдете радостни и при знанието, и при невежеството; ще бъдете радостни и при силата, и при безсилието. При каквито условия на живота и да се намирате, ще се радвате и ще благодарите. — Как можем да разберем това? — Като го опитате.

(8/стр. 248)

Радвайте се, ако Любовта ви посети и благодарете, че е превърнала погрешките ви в скъпоценни камъни, с които да се украсявате. (2/стр. 74)

Човек страда, мъчи се, когато не познава себе си. Познае ли се, той се радва и благодари, че живее вече в светлина. (2/стр. 189)

Радвайте се и благодарете, когато сте здрави или болни. Като здрави ще научите едно нещо, а като болни — друго. Болният става мек, внимателен към себе си и към окръжаващите. Като оздравее, той започва да цени онова, което по-рано не е ценял.

(2/стр. 221)

Радвайте се и благодарете за светлината, която слънцето ви дава. Радвайте се и на светлината на месечината. (2/стр. 56)

Радвай се, че си обичал, че си страдал и не се отказвай и днес от радостта и от страданието. Благодари за всичко, което е станало с тебе, и се радвай на всичко, което днес става. (3/стр. 188)

Нямаш нови обуща, дрехи, палто, благодари и за това. — Как ще ходя бос и окъсан? — Докато не изгуби китната си премяна, цветето не дава плод. Тъй щото докато сте на земята, радвайте се и благодарете и за новите, и за скъсаните дрехи. (6/стр. 13)

Не се изисква много нещо от човека, за да бъде здрав. Достатъчно е да знае как да се ползува от светлината, от чистия въздух, от водата и от елементите на хляба, за да бъде здрав. Той има всичко наготово, нищо не му остава, освен да приеме с радост и благодарност това, което му е дадено. Радостта и благодарността са методи, чрез които човек може да се ползува правилно от богатата на живота.

(13/стр. 352, 353)

Писанието казва: „Бог е, Който действа в нас”. Той е, Който ни учи. Един ден всички ще бъдем научени от Него. И сега много добре ни учи. Та да бъ-

дем радостни и благодарни на онова учение, с което Той ни учи отвътре. (23/стр. 36, 37)

Че се е влюбил някой, това за мене е наука. Че имаш 10 кандидати, това е цяла математика. Че някой ви изгорил чергата, казвам: По-хубаво нещо от това няма в света. Че всичкото съществуване зависи от това: откак се е запалило слънцето, започва животът. И всичкото нещастие за нашата земя е, че тя е изгаснала малко. И трябва да черпим от слънцето топлина. Докато огънят в нас гори, ние да се радваме и да благодарим на Бога. (23/стр. 291)

Радвайте се, че Истината се влива във вашата душа. Радвайте се, че Божествената Светлина се влива във вашия ум. Радвайте се, че Божественият живот се влива във вас. То е важното. Като станете сутрин, да благодарите на Бога, че новият живот се е влял.

(23/стр. 340, 341)

Няма по-велико благо за човека от това да стане храм Божии, Дух Божии да живее в него и да се радва и благодари за всичко онова, което Бог е създал и вложил в него. (25/стр. 345, 346)

— Невежи сме още. — Благодарете за невежеството, защото е начало на живота, а знанието — негов край. Някой се оплаква, че го считат невежа. —

Ако си невежа, радвай се, защото си в началото на живота. — Считат ме за учен човек. — Радвай се, защото си на края на живота, т.е. на излизане от училището. Щом свършиш едно училище, ще влезеш в друго, по-високо от първото. (26/стр. 160)

Намерите ли щастието си, турете го на гърба си и го носете, дето иска то. Не питайте как ще го носите. Не се съмнявайте в него. Оставете се на негово разположение. Нека то ви яхне, а вие го носете с радост и благодарност в душата си, че сте го намерили.

(28/стр. 29)

Благодарете, че сте в колелото на живота и се движите заедно с него. Като единица вие представяте малка, но необходима част от това колело. Радвайте се, че ви е дадено място в това колело. Дали сте на първо или на последно място в колелото, не е важно. Господарят ви се грижи еднакво за всички свои части. Той има предвид щастието и благоденствието на частиците си. (28/стр. 274)

Навсякъде в живота има прегръдки и целувки. Вас ви е страх от прегръдки, но кажете ми един човек, който да е свободен от прегръдки, който никога не е прегръщан. Когато лежиш под юрганчето, това не е ли прегръдка? Като обуеш обуца, които прилепват близо до крака ти, това не е ли прегръдка? Ами

шапката на главата не е ли прегръдка? Ами дебелата дреха на гърба, шалчето на врата не е ли прегръдка? При това приятно е на човека да го прегръщат дрехите му, топло му е. Радвайте се на Божествените хубави прегръдки и благодарете на Бога за всичко това.

(32/стр. 246)

Когато видиш един здрав човек, не съжалявай за това, но радвай се, че той е здрав. Ти трябва да изпитваш приятност при неговия вид и да благодариш на Бога, че имаш възможност да го срещнеш. Като видиш един човек с широка душа, любящ, радвай се, че си видял такъв човек, който ти е дал възможност да видиш как се люби. А ние като видим такъв човек, веднага душата ни се свива. (33/стр. 283, 284)

Та най-първо Любовта не произтича от вас. Тя е една привилегия за вас. Ако вие обичате някого, радвайте се, че Божественото се е проявило у вас. Вие сте едно стъкло, през което светлината минава. Благодарете, че сте станали проводник за Божественото. Като мине светлината през вас, ползват се вашите близки и вие. (34/стр. 455)

Радвайте се и благодарете за всичко, което Любовта носи. Докато тя е с вас, вие сте блажени. Напусне ли ви, и радостта ви напуска. За да не ви напусне, мислете върху отношението ви към Бога по сърце и по дух. (38/стр. 32)

Радвайте се на живота и благодарете, че живеете.
(38/стр. 75)

Докато работи Любовта във вас, ползвайте се от нея, но пазете се да не я изгубите. Тя напуска човека, когато той се стреми да я задържи само за себе си... Радвайте се на Любовта, която дава живот и светлина на всички. Благодарете, че тя посещава всички и дава на всяко живо същество според нуждите му.
(40/стр. 105)

Ще приемеш с радост и благодарност всичко, което Бог ти донася, и ще си кажеш: Това, което Бог прави за мене, и аз мога да направя за другите. — Това е новото, което носи нови идеи, ново разбиране за живота. (40/стр. 230)

Линията на живота на ръката огражда областта на Венера — областта на Любовта, която слиза по палеца. Той се поставя срещу всички пръсти, което показва, че е в съгласие с тях... Отнемете ли палеца, човек губи основата на живота... И тъй, когато сте обезсърчени, неразположени, погледнете палеца си, хванете го и се зарадвайте за всичко, което ви е дадено. Всички клетки във вас трябва да благодарят и да се радват, че живеят и се ползват от богатата на живота.
(40/стр. 261, 262)

Земята носи човека на гърба си десетки години, без да му иска нещо. Той се ползува от храната, от водата, от въздуха и от светлината, без да му искат нещо. Защо да не се радва и да не благодари на благата, които му се дават изобилно? (40/стр. 315, 316)

Красив е светът. Кажете ли някой обратното, той сам се заблуждава. Няма по-красив свят от този, в който сега живеем. Радвайте се и благодарете, че Бог ви е изпратил на земята да се учите и да придобивате опитности. (40/стр. 317)

Радвайте се и благодарете за телата, които ви са дадени, като инструменти, с които да си служите.
(40/стр. 320)

Дойде ли сиромашията на гости в дома ви, не се молете на Бога да ви освободи от нея, но молете се да ви покаже начин да я впрегнете на работа. Подобра учителка от сиромашията няма... Дали сте сиромас или богат, бъдете радостни и благодарете на Бога. (42/стр. 190)

Казвате: — Кога ще напуснем земния живот? — Аз никога не си задавам такъв въпрос. Докато съм на земята, радвам се, че съм тук и мога да уча. Като напусна земята, пак ще се радвам и ще благодаря за новите условия. (44/стр. 19)

Докато скърби и страда, човек мисли, че губи ума и сърцето си, но после вижда, че всичко му е на мястото. Намери ли се в трудно положение, човек трябва да плесне с ръцете си и да призове Господа. Намери ли ума и сърцето си, човек ще пее, ще скача и ще благодари на Бога за това, което е придобил. (48/стр. 57)

Добре е от време на време да проверявате ритъма на сърцето си, но ако се окаже някаква неправилност, не трябва да се страхувате; ако е правилен, радвайте се и благодарете на Бога, че сърцето ви е в изправност. (55/стр. 39)

Радвайте се и благодарете, че живеете при благоприятни условия, когато заедно с вас работят много хора и взаимно си помагате. Като изучавате математика, за пример, вие се свързвате с умовете на всички, които работят в тази посока, и се импулсирате едни други. В древността не е било така. Малко хора са работили тогава в областта на науката и всеки сам, с малка външна помощ, си е пробивал път. (55/стр. 124)

Устата и езикът приемат всякаква храна, но щом влезе в стомаха, ако не е чиста и здравословна, последният казва: Вън! Скоро на двора! Храната не е добра, трябва да се изхвърли. — Сърцето и умът могат да допуснат нещо нечисто и нездравословно в себе си, но

душата — никога. Влезе ли нещо нечисто в нея, тя казва: Скоро навън! — Значи три неща в човека не се лъжат: стомахът, душата и духът, който го ръководи. Радвайте се и благодарете, че има във вас трима, които следят какво възприемате и ако не го одобрят, изхвърлят го навън. (69/стр. 127)

Молете се очите ви да бъдат винаги отворени и да виждате светлината на деня. Че не я разбирате напълно, че не знаете как се предава, това е друг въпрос. Радвайте се и благодарете, че имате възможност да възприемате и познавате поне отчасти светлината и топлината. (71/стр. 465, 466)

11.

КРАСОТАТА НА БЛАГОДАРНОСТТА

Днес ангелите влагат нещо във вашите каси. За вас е важно да знаете дали това, което те влагат, ще израсте. Ще израсте, разбира се. И вие трябва да вложите нещо в техните каси. Какво трябва да вложите? Вашата благодарност към тях. Няма по-велика поезия в живота на човека от тази да може той да благодари. (29/стр. 42)

Не е беден онзи, който като повдигне очите си към небето, благодари за всичко, което му е дадено, за живота, който Бог му дал. Такъв човек разбира смисъла на звездите, на слънцето, на растенията, на животните, на цялата природа около себе си и благодари за всичко, което му се случва. Той е щастлив човек, защото разбира целокупния живот. (30/стр. 18)

Един цар боледувал. Неговите учени хора му казали, мъдреците му казали, че ако намери ризата на един щастлив човек и ако царят облече тази риза, ще оздравее. Тръгнала една комисия из целия народ да търси щастлив човек и никъде не могла да намери. Като обиколила целия народ, минава комисията една вечер покрай един беден човек и чули те да свири със свирката си, пък децата и жена му играели. Каз-

ват: „Що свириш?“ Казва: „Благодаря на Бога, повече от това не искам“. Цяла вечер свирил и децата му играли. Той казал, че е щастлив човек. Казват му: „Дай си ризата“. Казва: „Нямам риза“. Като се върнали, казали на царя, че намерили един щастлив човек, но той нямал риза. Като казали това, царят разбрал и оздравял. Той разбрал, че този човек е доволен. Казва: „Ако този човек без риза е доволен...“ И царят си хвърлил ризата, той оздравял. (31/стр. 70)

— Нямам хляб, нямам дрехи. — И да имаш хляб и дрехи, пак ще ти е мъчно. И в коприна да си облечен, и цар да си, пак ще ти е мъчно. — Защо? — Липсва ти вътрешна светлина. Докато тя не проникне в тебе, всякога ще страдаш. Ако имаш светлина, и беден да си, да живееш в колиба, пак ще бъдеш доволен, ще гледаш небето, ще се разговаряш със звездите. Хората ще те съжаляват, ще те наричат бедняк, но ти знаеш, че отвън си беден, а вътрешно — богат. Ти гледаш скъсаните си дрехи и казваш: Господи, благодаря Ти за богатството, което си ми дал. Така по-лесно възприемам Твоята светлина, отколкото със здрави дрехи. (17/стр. 174)

Зайците всяка сутрин благодарят на Бога. Аз съм виждал зайци, които се молят на Бога повече, отколкото хората. Те седят по-високо от верующите. Ще кажете: Чудна работа! Ние досега сме мислили,

че само хората се молят на Бога. — Не, аз съм виждал как се молят зайците на Бога. Те казват: „Господи, благодаря Ти, че ми даде този живот! Наистина ушите ми са дълги, но сърцето ми е толкова страховливо, всякога бягам, краката ми се продължиха, но благодаря Ти, че мога да нося теготите си, и каквото ми дадеш, все ще го нося. Господи, благодаря Ти, че мога да паса тази тревица.” И след това пак си помаха ушите и се скрие някъде из гората. Аз казвам: Молитвата на този заек е приета повече, отколкото на някой патриарх и тем подобни владици, защото той се моли от дълбочината на сърцето си. Той казва: „Гонят ме, Господи, всички ме гонят, но благодаря Ти и за това”. (1/1:16, 17)

Наскоро един мой познат ми разправяше един пример за служене на Бога от страна на една мечка. Доколко този факт е верен, не зная, но той седи в следното: отива един българин някъде из гората да сече дърва, но ето, насреща му излиза една мечка, отпраща се към него и му посочва дланта си. Той спазва присъствието на духа и поглежда, в лапата на тази мечка стърчи един доста голям трън, забил се доста надълбоко. Той се приближава до нея, изважда тръна от лапата ѝ, подухва малко мястото, позаглажда го да не я боли и се готви да си тръгва. Като се освободила мечката от тръна, повела този селянин нагоре в гората и се спряла пред едно място, дето имало много

готови насечени дърва. Той си натоварил лесно колата. После го повежда навътре в гората и се спира под едно голямо дърво. Обръща му вниманието да погледне нагоре. Той се учудва какво ли иска още от него, но забелязва на дървото една пчела с мед. С това тя му благодарила, като му казва: „Ето тук има дърва, а тук мед, вземи си колкото искаш!“ — и си заминава... Какво ще кажете отгоре на това? Че туй е измислица? Не, доказано е, че в животните има много голяма признателност. Има случаи, дето плъхове са хранили гълъби. И ред други наблюдения са правени върху животните, при които е констатирана тяхната признателност... Ние няма ли да имаме поне и толкова признателност и към Бога, Който ни е изпратил на земята, дал ни е живот, на който да се радваме и да проучваме неговото величие и дълбочина?

(1/7:16, 17, 18)

Ценете малките неща и радвайте се на тях. Видиш една малка пеперуда, обърни се към Господа с думите: „Господи, благослови я!“ ...Бъди доволен и благодарен за всичко, както пеперудата е доволна.

(41/стр. 224, 225)

Знайте, че благодарността е нещо реално. Благодарността е нещо материално. Когато някой художник рисува за пари, той получава едно възнаграждение за труда си, но когато рисува някого, когото

обича, той не взима от него никакво възнаграждение и пак е доволен. Той е доволен, понеже е получил един любовен поглед, една любовна мисъл от този, когото обича. (33/стр. 307)

...По движенията на мускулите на лицето, на устата, на очите се познаваше кой човек е добър и кой — лош. Мускулите на лицето на добрия човек са меки, спокойни. Той е всякога усмихнат, доволен, благодарен, че живее на земята. Каквото и да му кажете, не се обижда. (42/стр. 239)

Цъфтенето на цветята не е нищо друго, освен благодарност, признателност, която те отправят към слънцето за оказаните от него услуги. Не е лесно положението на семената, на цветята, докато са заровени в пръстта. Обаче след като поникнат, след като се покажат на повърхността на земята и започнат да растат нагоре, да цъфтят и плод да връзват, те изказват благодарността си към слънцето, към влагата, към въздуха, че са им съдействували в тяхното развитие. Като гледа към цветята, слънцето се усмихва и непрекъснато обещава да им праща от своята енергия. Следователно всяка мисъл, всяко чувство и всяко действие в човека трябва да бъдат като цветовете на растенията. Те трябва да изразяват благодарността на човека към Бога, към всички светли и възвишени същества за благата, които им са дали. Докато цвете-

то благодари, има възможност да цъфти; престане ли да благодари, неговата работа е свършена. Докато цъфти, то има възможност да се ползува от енергиите на природата. (56/стр. 183)

12. ЧОВЕКЪТ НЕ Е БЛАГОДАРЕН

Съвременните хора са неблагодарни от живота си, от това, което им е дадено, вследствие на което не могат да успяват. (8/стр. 227, 228)

Човек е обсипан с блага и не се замисля отде идат те. Вместо да благодари, той се отегчава от живота и казва: Остарях вече. Време е да замина за другия свят. (7/стр. 152)

Всъщност какво нещо е културата? Ако един човек не проявява доброто и не благодари за него, културен ли е? (7/стр. 215)

Непрестанно работете върху себе си да не дойде до това състояние, което прави човека недоволен. Като погледнете лицето на стария човек, виждате, че е набръчкано. Защо? От недоволство. Той не е работил съзнателно върху себе си, поради което постоянно изпадал в недоволство и обезсърчаване. Ако не благодари за всичко, което му е дадено, човек преждевременно остарява. (2/стр. 284, 285)

Марта избра да служи на болните хора, а на болните хора колкото и да служиш, и светия да си, и ангел да си, никога няма да ги удовлетвориш. Вие поне сте

прислужвали на болни, познавате ги. Оставали ли са някога доволни? ...Кои са благодарните хора? Това са здравите хора. Казвам: Съвременните хора са неблагодарни, защото са болни. (1/11:5)

Това е нещастieto на сегашния свят, че ние сме хора, които никога не благодарим, не сме доволни от това, което имаме. Аз не зная, може да има хора, които да са доволни и благодарни, но често ние забравяме да благодарим, а това произлиза от прекъсване на съзнанието в човека. Съзнанието на всеки човек трябва да бъде много будно. (1/20:16)

Вие имате здраво тяло, но всички сте неблагодарни. Не се запитвате кой ви дава това здраве, този живот. (10/22:35)

Някои се хранят и пак любов нямат. Имат вкус, ядат много, но искат да спечелят. Те не ядат, за да имат, нямат желание да благодарят. Искат да станат потезки, мускулести, да придобият нещо. (31/стр. 67)

Че смъртта, това е едно наказание за онези, които не разбират Божия закон. Хлябът е малко, неблагодарен си, дават ти още, неблагодарен си, пак ти дават, неблагодарен си, всичко, каквото ти дал Господ, неблагодарен си. Най-после дойде големият протест, вземе всичко, каквото имаш. (5/стр. 260)

Друг някой казва, че човек трябва да се моли, постоянно да бъде в молитва. Той препоръчва молитвата, а сам не се моли или се моли, когато се намери в трудно положение. Ако е болен, по три-четири пъти на ден се моли. Като оздравее, забравя даже да благодари, че е оздравял, и мисли само за сън да си отспи.

(13/стр. 201)

Знаете ли, че с вашата неблагодарност вие ограничавате Господа? (17/стр. 248)

Такова грамадно богатство има човек. Знаете ли тия части от вашето тяло, с които днес вие се отнасяте толкова небрежно, колко отдалеч са дошли? Светлината трябва да пътува 25 милиона години, за да дойде тази материя до вас да образува една малка бурма в организма ви. За да създаде вашето тяло, природата е работила с години. Тя е била толкова внимателна към вас, най-щателно е събирала материал за съграждането на тялото ви, докато ви изпрати на земята. И след всичко това вие не сте благодарни, не цените това, което имате, даром дадено. Като знаеш всичко това, радвай се в този живот и весели се. (20/стр. 31)

Богатият, който живее в изобилие, ако яде безразборно и никога не благодари, в организма му се наслояват утайки, отровни мисли, които разрушават.

(25/стр. 47)

Който не е благодарен на това, което има, той сам си противодействува. (25/стр. 47)

Ако човек няма Любов към Бога и не е благодарен за всички блага, които му са дадени от Него, той не може да има правилни отношения и към хората. (25/стр. 147)

Ние, съвременните хора, сме крайно неблагодарни. Как може човек да бъде неблагодарен и да живее един щастлив живот. (31/стр. 351)

Питам: Колцина днес са благодарни на природата за операциите, които тя им прави? Ако се направи една статистика, не зная колко хора ще се намерят да благодарят както трябва. Аз не съм правил такава статистика, но виждам, че благодарността към услугите, които природата прави на хората, е извънредно слаба. (34/стр. 360)

Проказата не е нищо друго, освен неблагодарността на човека. Той трябва да се освободи от нея, да стане благодарен. Защо човек е неблагодарен? Защото му липсва нещо. Като се огледа, той вижда, че му липсват нови обуца, нова дреха, нова шапка, някаква книга и става неблагодарен. (40/стр. 195)

Злото се дължи на неблагодарността. (40/стр. 205)

Според една статистика 95% от хората страдат от преяждане, от недоволство. Те ядат и не благодарят — все намират нещо, от което са недоволни: яденето било пресолено, постно; хлябът бил твърд или недопечен. Хигиената на яденето изисква от човека да благодари за хляба и за яденето, които му се дават. Не съм срещал човек, който да благодари на Бога за всичко, което му е дадено. Който не благодари, всякога ще се натъква на лош хляб и на лошо ядене. В това няма никакво изключение. (41/стр. 34, 35)

Човек е неблагодарен. Той е получил толкова благословения от Господа и пак е недоволен. Цял ден роптае, че умът му не е такъв, какъвто трябва; сърцето му не е такова, каквото трябва; волята му не е такава, каквата трябва; къща няма, пари няма — от всичко е недоволен. (41/стр. 221)

Основната мисъл на тази лекция е, че вие имате дарби и способности повече, отколкото си мислите. Не сте благодарни от това, което имате, защото не сте работили правилно. (44/стр. 92)

Ядеш и не благодариш, не мислиш за Онзи, Който е създал всички блага. Вместо да благодариш, търсиш недостатъците на яденето. Казваш: Това не е вкусно, онова не е вкусно. Този е виновен, онзи е виновен — това е ровене, работа на свинята. (44/стр. 208)

Като ядете, не можете ли да напишете едно хубаво писмо да благодарите на онзи, който е приготвил това хубаво ядене, да благодарите на всички онези, които са приготвили туй хубаво ядене и да кажете: „Много хубаво ядене са приготвили нашите приятели, много се радвам!“ А вие сте кисели, намусени, гледате насам-натам и казвате: „Не се живее вече!“

(45/стр. 265)

Питам: Кой човек от света е изпратил едно благодарително писмо до Бога за богатата, които Той му е дал? Досега аз не съм срещнал нито един човек, който да е благодарил на Бога за всичко, което е получил от Него. Говорил съм и с индуски жреци, и с владици, и със свещеници, но нито един от тях не е изпратил такова благодарително писмо. (51/стр. 14)

Ако един човек ти е направил 99 услуги, а ти не си му благодарил нито с един нежен поглед, не си достоен да се наречеш негов приятел. Ако на стотния път не си готов да благодариш, ще те изпъдят от училището на живота. (52/стр. 308, 309)

Престъпление е човек да работи 10-12 часа. Трябва да работи физическа работа най-много 1-2-3 часа. Другите часове трябва да работи за съществени неща, да благодари за всичко, което е постигнал, а пък той постоянно мисли за своята прехрана, как няма

да огрубее. Като се върне вкъщи след непосилен труд, той не е способен за нищо да мисли, няма време за молитва. За благодарност и молитва няма време, а цял ден да се навежда с мотиката, има време.

(54/стр. 256)

Като живее на земята, човек изпада в изкушения, в ред заблуждения. Вие не сте дошли до пълно посвещение да сте благодарни от всичко. Някой като не разбира проявите на Бога, готов е да се усъмни в Него. (60/стр. 170)

Друг един факт — от друга страна е непризнателността на човека. Човек след като те обича, дал ти е всичко и ти пак не си доволен от любовта му. Аз вземам както е в природата, както Бог ни обича. И ние сме недоволни от Божията Любов. (62/стр. 30)

Ами ти, който не си благодарен, не обиждаш ли Господа? И колко пъти! Такива благословения Господ изпращал и Господ не е обиден. Господ може да стъпи отгоре ти и ще остане нищо от тебе. (65/стр. 514)

Ние хората не сме благодарни на това, което имаме. Ако водата, светлината, въздухът се откажат от нас, в какво положение ще се намерим? (73/стр. 184)

Христос не знаеше, не разбираше какво нещо е неблагодарността на хората. Той в Небето като бе-

ше, мислеше, като направи добро на хората, те ще бъдат благодарни. Трябваше да слезе на земята и да направи един опит. В Невидимия свят разисквах, слезе да направи един опит. Виждам, на едно място казва: „Докога ще ви търпя, ще лекувам слепи, хроми?“ Най-после никой не Му благодари. Какви ли не работи по Негов адрес не туриха отгоре Му. Ако с Христа се случи така, мислите ли, че с вас ще се случат другояче? (76/стр. 447)

Казвам: Като влезете в света, мислите, че този свят ще бъде благодарен. Каквото и да направите — искате да напишете книга, да свирите и т.н., вие се заблуждавате във всичко. Вие свирите една плоча или аз може да ви свиря, утре дойде цигулар, който свири по-добре от вас, от мене — него ще предпочете светът. Дойде някой, казва: „Нищо не е твоето свирене, неговото свирене“. Ще дойде трети, четвърти. В света признателност няма. Ако мислите, че за нещо, което вие направите, ще ви бъдат признателни, вие сте излъгани. Ако вие не сте признателни за онова, което вие сами правите, как ще бъдат другите признателни? (76/стр. 450)

13. БЛАГОДАРНОСТТА Е НЕОБХОДИМОСТ В ЖИВОТА

Не можеш да се ползуваш от нещо, без да благодариш за това, което си получил. Това е все едно да станеш съдружник на някого, без да дадеш нещо от себе си. (13/стр. 192)

Благодарете за всяко нещо, което ви е дадено от Бога, за да се ползвате от благословенията, които идат... (71/стр. 522)

Ние не можем да кажем на Господа: „Господи, Ти трябва да ни обичаш”. Ние ще оставим този въпрос. Няма да предписваме Бог трябва ли да ни обича или не. Ще оставим на Неговата добра Воля да се прояви, както Той намери за добре — и ще бъдеш благодарен, както Той се прояви. (21/стр. 35)

Човек трябва да разбере защо природата му е дала органи за хранене, защо някой път го заставя повече да яде, а някога — по-малко; защо някога го оставя да живее само в една стая и кухня, а друг път в две и повече. Защо природата постъпва по този начин, тя има свой план. От човека се иска да слуша. Каже ли му природата, че трябва да има една стая,

да благодари на нея; каже ли му, че трябва да има две стаи, да благодари; каже ли му да има десет стаи, десет ще има и ще благодари. (4/стр. 130, 131)

Работете върху сърцето си да го направите благодарно. (2/стр. 26)

Ако искате да се подмладите, благодарете за всичко — за мислите, за чувствата, за постъпките, които проявявате. Ако днес не сте постъпили както трябва, на другия ден ще се изправите. (2/стр. 258)

Седи някой, размишлява върху известни въпроси и изведнъж даде път на мисълта, защо се е родил човек. — Да страда. — Защо Бог е създал света така, а не иначе? Той започва да се безпокои, да блъска главата си в неразрешени въпроси. Какъв трябваше да се родиш? За дърво не си, за бръмбар не си, за риба, за птица — също. Сега трябваше човек да се родиш и да благодариш за положението, което ти е дадено.

(2/стр. 54)

Тогава ще кажа: Не трябва ли да имате благодарност към тази жива природа, която ни е дала всичко? Не трябва ли да определим отношенията си към нея, към всички наши по-напреднали, по-възвишени, по-разумни братя, които са били тъй благородни, тъй доблестни да ни помагат в нашето развитие? Как

трябва да им се отплатим? ...Какво трябва да направим ние, за да изразим своята благодарност? (1/7:18)

Вие ще изучавате себе си, ще изучавате и живота на вашите ближни. И с който човек влезете в съприкосновение, ще постъпите според учението на съвършенството. Изисква се от вас, като срещнеш един разумен човек на пътя си, да обърнеш сърцето си към него и да си кажеш: Благодаря, че срещнах този разумен човек. (1/15:28)

Някой казва: Аз направих едно добро дело. — Не, благодари, че в това дело твоят ум и твоето сърце взеха участие. Благодари, че има възможност да се проявиш. (10/10:12)

Слънцето грее, но никой не се запитва защо Господ днес е заповядал на слънцето да грее. Кой от вас досега се е запитал защо грее слънцето? Кой от вас е благодарил за това? (10/22:35)

Да благодарите, че вас провидението ви извадило от тъмните места и ви е турило горе на повърхността на земята да гледате светлината и да се ползвате от нея, която Бог изпраща. (31/стр. 14)

Та казвам, във всички ни трябва да се яви едно чувство на благодарност. Учен си. Ти благодари за тво-

ето учение и не мисли, че си достигнал до онова дълбоко разбиране. (31/стр. 71)

Бъдете благодарни за това, което ви е дадено, за да участвувате в реализиране на великия Божествен план. (11/стр. 176)

Бог съизволява в това, което ни е дал, да го възприемем и да благодарим! (12/стр. 12)

Яж хубаво, не преяждай и благодари. И като си почиваш, пак благодари на Господа. Та когато ядеш и когато почиваш, благодари в себе си. Умният човек трябва да бъде доволен. Това е едно от правилата. (12/стр. 12)

Да допуснем, че един човек ви лекува. Отплатете му се по един начин! Може с пари или с каквото и да е. Аз не съм само за звонковите. Ти ще благодариш на Бога и за онзи, който е станал проводник на Божественото благо. Учете се да благодарите. (12/стр. 233)

Като дишате, трябва да имате предвид следното положение: вие поемате чист въздух, а изхвърляте навън нечист въздух. Следователно като издишате, ще отправите ума си към Бога и ще благодарите за въздуха, който ви е даден. След това отново ще поемете чист въздух. Ще кажете, че това забавя дишането ви.

Там именно е погрешката ви при дишането, че бързо дишате. За да бъдете здрави и красиви, трябва да дишате дълбоко, да задържате въздуха известно време и после да издишате, като благодарите на Бога за приетия въздух. Някои казват: Нямам време да дишам, да задържам въздуха и да благодаря за него. Колко работи ме чакат! — Според мене първата ви работа е да дишате дълбоко, да мислите за дишането и да благодарите, а след това ще се грижите за останалите работи. (13/стр. 168, 169)

Всеки човек има на разположение трима приятели. Единият му приятел е Любовта, вторият — Мъдростта, а третият — Истината... Съветвам ви да не се отделяте от тримата си приятели. Те са много изправни. Те са в състояние да оправят всички объркани работи на хората. Като видя, че някой объркал работите си, казвам на един от тримата му приятели да оправи работите на този човек. Той веднага му се притича на помощ. После му казвам: Благодарите на приятелите си, че оправиха работите ти. Ако не бях ги довел, работите нямаше да се оправят. (14/стр. 174, 175)

За всичко благодари и вярвай, че при най-големите мъчности ще излезеш на добър край. Знай, че Бог няма да те остави. (17/стр. 36)

Ти пиеш чиста планинска вода като кристал, а тя излиза от тебе нечиста. Водата казва: Ако човек ста-

ва по-добър, не съжалявам, че правя жертва. Не става ли по-добър, жертвата ми отива напразно. — Когато водата влиза и излиза от човека, а той благодари и отправя погледа си към Бога, тя се радва и казва: Радвам се, че жертвата, която направих, не отиде напразно. (17/стр. 193)

Когато възкръсне, човек трябва да целува ръцете и краката на Божественото, да Му благодари. Не благодари ли, той е осъден на смърт. За да живее, човек трябва да благодари. Не благодари ли, той не е човек; щом не е човек, не заслужава да живее. Божественото люби, а човек благодари. Така са разпределили ролите си двете начала в човека — Божественото и човешкото. (18/стр. 138)

Ръцете, краката, очите, ушите, носът, устата на човека са разумни, защото чрез тях той възприема Божественото и му благодари. Това значи жив човек. Може ли по този начин да приеме Божественото и да му благодари, човек може да влезе в рая. (18/стр. 147)

Щом Божественото се изявява към човека, той трябва да прояви човешкото в себе си и да благодари. От своя страна и той трябва да проявява Божественото в себе си, да люби и да помага на другите.

(18/стр. 154, 155)

Имаше един математик, Белчев, във Варненската гимназия. Той казваше на учениците си: „Аз турям 6 само на себе си. А на учениците — по-долни бележки. 6 — само на учителя, а пък на вас като ви туря 3, 4 или 5, вие благодарете, а пък ако искате 6, като станете като мене учители, тогава може да имате 6!”

(23/стр. 221)

В сегашния век се изисква от хората една вътрешна признателност за онова, което Бог ни е дал. И малко хора ще намериш, които са доволни от това, което имат. Всеки седи и мисли, че му липсва нещо. Погрешно е това. (23/стр. 88)

Но тук на Изгрева имаме свраки. Аз днес слязох за лекция, понеже една сврака ми каза да сляза. Една сврака беше кацнала нататък и ми каза: „Добре ще сториш да слезеш да им поговориш на тези хора там”. Аз се обърнах към свраката и ѝ казах: „Моля, много ви благодаря за добрия съвет, който ми давате...” (23/стр. 87)

Преди години аз минавах през Борисовата градина и бях се замислил. Чувам съскане отблизо. Виждам една черна змия, изплезила си езика навън. Аз се спрях. Тя казва: „Господине, аз не мисля зло”. Тя с раздвоения си език навън ме поздравлява. Тя казва: „Пека се на слънце”. Аз ѝ казах: „Много ти благо-

даря, че ме предупреди". И взех път настрани. Тя ме погледна отдалече. Аз ѝ казах: „Много добре правиш, но ако мине някой друг и ти седиш на пътя, хората не разбират и ще ти смачкат главата". И аз като ми-нах десетина крачки, обърнах се. Тя ме разбра и си отиде. (23/стр. 94)

Имате едно недоволство в живота. Животът ти е дал една отлична глава, ти казваш: „Празна е главата ми". Най-първо мамите себе си. Казвате: „Празно е сърцето ми". Мамите тялото си. Казвате: „Това тяло ли е?" Престанете да се самоизмамвате. Станеш сутрин — благодари за онова, което имаш. Благодари на Бога, че ти дал една глава. За бъдеще е намислил да ти даде още по-хубаво организирана глава. Намислил е да ти даде още по-добре организирано сърце и още по-добро тяло. (23/стр. 375)

Ние като идем при Бога, няма да кажем как сме страдали, но ще идем да благодарим. Като се явим пред лицето на Бога, всичките страдания ще изчезнат, ще видим, че всичко е било за добро. (23/стр. 381)

Мисля да внеса повече светлина в умовете ви. Мисля да внеса повече топлина в сърцата ви. Мисля да внеса повече сила в телата ви. Не от себе си, но аз съм проводник на ония Божествени блага в света да може да ги вземете. Същевременно искам да благодари-

те. Не да кажете: „Той произволно го прави, че аз бях способен”. (31/стр. 268)

Ние за да покажем, че обичаме Бога, трябва да изучим Неговия език. Тогава всички хора трябва да благодарим за онова, което Бог ни е дал. Кое то хората ще направят, да са благодарни. (32/стр. 543)

Ако аз съм в едно училище и слушам лекциите на своя учител, аз трябва да му благодаря за светлината, която той е внесъл в моя ум. Когато учителят ви говори за аритметическите и за геометрическите прогресии, ако знаете законите, как се създават тия прогресии, вие ще можете да уредите вашия живот.

(33/стр. 167)

Тази сутрин аз гледам, че една котка седи пред стълбата, свила се, разположена е и спи. Казвам, ако тази котка може да бъде доволна, защо човек да не може да бъде доволен? Човекът колко пъти е по-голям, отколкото котката? Ние трябва да благодарим на Бога заради благата, които носим. Ние не сме благодарни от ония блага, които Бог е вложил в нас.

(35/стр. 198)

За всеки даден случай бъдете благодарни от това, което имате или което знаете. — Ама аз трябваше да зная повече! — Какво щеше да направиш, ако знаеш нещо повече?

Някой казва: Учителю, ако аз бих знаел толкова, колкото тебе, чудеса щях да направя! — А той не знае, че ако бе направил чудеса, щеше повече да плаща.

(35/стр. 239)

Какво трябва аз да разправам на Бога? Преди всичко Той не се нуждае от моите сведения — да Му разправам кой е добър и кой лош. Като отида при Бога, всеки ден трябва да Му благодаря за онези условия, при които живея. Това е правата мисъл. А с противоречията нека светът да се занимава.

(35/стр. 243)

Болният не трябва да съжалява, че е болен, но да благодари на ония, които му услужват. Като оздравее, той ще помага на слабите и немощни хора.

(36/стр. 118)

Здравият, който услужва, трябва да подигне очите си нагоре и да благодари, че има възможност да се прояви, да направи добро на своите слаби и болни братя и сестри. Като помагате на слабите и на болните, вие давате възможност на Божественото във вас да се прояви, да отворите пътя си към велики възможности и постижения. (36/стр. 118)

Да придобиеш вечния живот, това значи да придобиеш благоприятни условия за развиване на своя

ум, на своето сърце и на своята душа. За това се изисква благодарност за всичко, което ви е дадено.

(40/стр. 105, 106)

Благодарността трябва да влезе в човешката душа като необходимост не само за един момент, но завинаги. (40/стр. 195)

Радвайте се, че неблагодарността не е постоянна, но посещава човека периодически и отваря път за благодарността. (40/стр. 195)

Хората се интересуват още могат ли да видят Бога и Христа. От тях зависи. Като извадят неблагодарността вън от себе си и внесат благодарността в сърцето си, те ще видят и Бога, и Христа. — Как? — В проявите на Любовта. (40/стр. 202)

Неблагодарността трябва да се превърне в благодарност. Ако човек не може да направи това, нищо друго не може да постигне. (40/стр. 205)

Ако благодарността не влезе в сърцето ти, не можеш да влезеш в Царството Божие. (40/стр. 207)

Бъдете благодарни на всичко, за да ви се даде онова, от което душата ви се нуждае. (40/стр. 210)

Мнозина се отдават на грижите си и не обръщат внимание на слънцето, което изгрява. Заети само със себе си, те са недоволни от слънцето, от неговата топлина и се оплакват, че то силно грее и ги изгря. Да благодарим на слънцето! Без него злото щеше да бъде по-голямо. (41/стр. 38, 39)

Посаждаш един орех, който след време се пропуква и от него израства ново, младо растение. Вятърът огъва клоните на младото дърво, снегът ги навежда към земята, докато един ден дървото заякне и устоява на всички неслоди и ветрове. Който яде от плодовете на тоя орех, трябва да благодари. Докато нашата любов не даде плод като ореха, не можем да разберем Божиата Любов. (41/стр. 74)

Не мислете, че у вас, във вашата душа, нещата тепърва ще се създадат, не; у вас има много заспали чувства. Човешката душа е богата и чака условия, за да се развие. Първото, което трябва да се развие у вас, то е благодарността за всичко, което имате. (43/стр. 9)

Едно се иска от човека: да съзнава, че светът, създаден от Бога, е добър; да благодари за всичко, което му е дадено. Спазва ли тия две положения, той ще прояви своята доброта. Такъв човек наричат добър.

(47/стр. 150)

Човек може да се качва от едно стъпало на друго само ако е благодарен. Не е ли благодарен от днешното си положение, той никога няма да се подигне.

(48/стр. 118)

Кой е Този, Който успокоява, задоволява и утешава човека? Това е Проявеният Бог, Който влиза във всички живи същества и чрез тях помага. Щом получи успокоение, утешение, човек трябва да благодари.

(48/стр. 123)

Докато благодари, човек мисли. Щом престане да благодари, той преставя да мисли. Щом не мисли, човек е осъден на изсъхване. (56/стр. 183, 184)

Когато Божията Любов влезе в човека, тя ще го очисти. Само изворът е в сила да очисти човека. Всеки, който се е докоснал до извора на Любовта, все е получил нещо от него. Изворът е взел нещо от човека, като същевременно му е дал нещо от себе си — станала е правилна обмяна. При това взимане и даване човек трябва да направи баланс, една равносметка и да благодари за това, от което се е освободил, и за това, което е получил. (58/стр. 41)

След като направите добро на някого, в какво трябва да се превърне това добро? — В благодарност, в признателност. Признателен, благодарен може да

бъде само разумният човек, който разбира причините и последствията на нещата. Който не може да бъде признателен, той не разбира какво нещо е доброто. Той мисли, че хората са длъжни да му правят добро. Не, никой не е длъжен да прави добро. (59/стр. 53)

Изисква се от нас всички да имаме едно благодарно сърце. Мъчно е, но най-хубавото нещо е да бъдем благодарни. (65/стр. 235)

През едно място като минават хората, да бъдат благодарни. Един кратък момент трябва да бъдете благодарни. Не постоянно да бъдем. Ние в даден момент да бъдем благодарни... Един момент е най-силната мярка. В един момент ако станете силни, ще бъдете и в 120 години. Казвам ви сега: Желая ви да бъдете силни в един момент, не за един час, не за една седмица, не за една година. За един момент.

(65/стр. 490, 491)

Ти казваш: „Господи!” Той казва: Дайте му повече. Защо плаче? — Иска повече. — Дадат ти три, четири и ние всякога сме неблагодарни. Господ дава, дава, досега все ни е давал. Ние страдаме от това, че сме така натоварени от това, което Бог ни е дал, че пъшкаме вече от многото даване. Първото нещо: ще се научиш да благодариш. (65/стр. 514)

Дотогава, докато не се научите да благодарите на Господа, при ангелите не можете да идете. Да благодарите, да кажеш: „Благодаря за богатата”. (65/стр. 516)

Та разсъждавайте сега: Ученикът трябва да ходи в светлина. Трябва да се учите да благодарите на Бога. Понеже няма да се мине дълго време, няма да се мине повече от 120 години и Господ ще ви повика.

(65/стр. 519)

Всеки един, който е тръгнал в новия живот, трябва да бъде благодарен на Господа за богатата, които му е дал. (65/стр. 571)

Ако един човек, който влезе вкъщи и ви говори за Любовта, след като излезе откъщи, остави едно голямо мъчение в душата, никаква Любов няма. Той като дойде, трябва да бъде като свещ, вие трябва да сте благодарни; като светне, вие сте доволни от живота. Той като дойде, трябва да премахне всички противоречия. (66/стр. 353)

Добре е, че светът е такъв, какъвто Бог го е наредил. Иначе няма да има никакво благо в света. Благодарете за света, какъвто си е. Иначе злото ще ви възседне. (67/стр. 65)

Мъчнотиите са задачи, които ученикът не трябва да избягва. Възроптае ли защо Господ му е дал тази задача, той не може да бъде ученик. Напротив, той трябва да каже: „Господи, благодаря Ти, че ми даде тази трудна задача.” Когато Господ или Учителят ти те поставят пред една трудна задача, те имат високо мнение за теб. (68/стр. 43, 44)

Ще знаете: Всяко препятствие в живота на ученика е специфичен акт, насочен с цел да го избавят от някое по-голямо зло. Затова трябва да се благодари на Бога! Не е лесна работа да благодариш, да се научиш да се примиряваш с всички препятствия и мъчнотии в живота! Десет пъти най-малко ще се изпотиш, докато се научиш да благодариш. (68/стр. 170, 171)

В сегашния живот ние носим само неволи и страдания, ние опитваме живота на миналите си съществувания. Затова каквото ви даде сегашният живот, трябва да бъдете благодарни от него. (68/стр. 418)

Отидеш ли при един извор, първо ще го изчистиш. После ще измиеш лицето, ръцете и краката си, ще благодариш, че си го намерил, и след това ще гребнеш няколко пъти с ръцете си и ще задоволиш жаждата си. Учете се да благодарите за всичко, което ви се дава. (69/стр. 95)

Докато си на физическия свят, ще ядеш, ще пиеш, ще спиш, ще работиш и за всичко ще благодариш. Яденето и пиенето е за земята, а благодарността — за небето. (69/стр. 245)

Виждате едно дърво, заровило главата си в земята и с години стои на едно място и работи без роптание и недоволство. Ако дървото е благодарно, защо човек да не благодари за всичко, което му е дадено?

(69/стр. 253)

Щастие иде за цялото човечество. Слънцето грее за всички хора в света. Да бъдем благодарни!

(71/стр. 112)

Оставете хората да ви обичат, за да вършат и те Волята Божия. Ако някой ви обича, благодарете за това и кажете му, че върви в прав път. Не го учете как трябва да обича. Не се месете в любовта на хората. Всеки обича както може. (71/стр. 163)

Един ден ще дойде страшният изпит, когато Бог ще дигне завесата на вашето минало, ще ви покаже какви са били отношенията ви с всички хора, едни от които са ви правили добро, а други — зло и вие да погледнете към тях, да погледнете към Бога и да бъдете готови да простите. Така ще се изпита вашата любов. Първо Бог ще ви постави пред ония, които не

са ви обичали и които само са ви пакостили. И ако можете да простите, ще минете третото посвещение. След това Бог ще ви постави пред ония, които са ви обичали и които са ви правили добрини. Ако можете да им благодарите както трябва, ще минете през четвъртото посвещение. (72/стр. 48)

Кой в каквото положение и на което място се намира, трябва да благодари за това. Защото като дойде моментът за пробуждане на съзнанието, не е важно кой на каква служба е бил. Вие може да сте или метач, или просек, или учител, или министър — не е важно това. Божественото ще дойде и ще огрее съзнанието ви като слънце. И тогава вие ще се срещнете с ония хора, които съзнават, че пред лицето на Бога всички са еднакви. (72/стр. 53)

Но в окултната наука ония братя, които ръководят вашите съдбини, са много строги... Ти таман идеш да се самоубиеш, той като те шибне, ти кажеш: „Няма да се самоубивам”. После пак казваш: „Ще се самоубия”. Той те шибне, измени се настроението ти, казваш: „Аз ще се самоубия, ама днес няма да се самоубия, утре”. Другия ден... шибаница има. После някой път кажеш: „Няма да плащам дълга си”. Той те шибне. Ще го платиш. „Няма да уча.” Шибне те. Ще учиш. И следователно те всички изпълняват този великия закон и те подтикват към тоя благороден им-

пулс. И трябва да благодарите, защото без тяхно съдействие бихте отишли много далеч. (75/15:15, 16)

Като дойдем до волевите действия, там стават най-големите стълкновения. Представете си, че вие, двама-трима души, сте гладни, минавате покрай едно дърво, на което има само една ябълка, и вие, тримата души, се устремявате да вземете ябълката. Единият взима по-рано ябълката, другите двама ще се разгневят. Не осъждай онзи, който е взел по-рано ябълката. Спри се и благодари, че той е взел ябълката, не считай, че неговите действия са криви. Няма да се минат 10-15 крачки или 100-200 метра, те ще намерят друго дърво пак с една ябълка — нея ще откъсне вторият. Третият, и за него има едно дърво с една ябълка. Тъй че след 1/2 - 1 час ще бъдете задоволени и тримата. Но ако се скарате, тогава Провидението ще докара един вятър, ябълките ще паднат и няма да ги намерите. (75/20:22)

Да допуснем, вие, трима души, сте бедни. Вървите по пътя и срещате един благодетел. Но той има пари само за одного от вас и нему дава. Не завиждайте, че той ги е взел. Защото този богат човек, който е с пълна кесия и я отворил за одного, едновременно с него и други двама богати, и те са отворили кесията си, ще дойдат до другите двама и ще дадат и на тях. Благодарете, че един от вашите приятели се об-

лагодетелствува. Ще намерят и другите двама. Ако вие се скарате, няма да намерите другите двама богаташи с отворените кесии. Сърцето им ще се затвори. Законът е такъв. (75/стр. 22, 23)

Казвам: Има една добра страна, която трябва да разбирате в живота. Хубавото в живота седи в това: трябва да видим онова усилие, което са положили хиляди и милиони разумни същества, които са работили преди нас. И ние се ползуваме от техните резултати. И трябва да благодарите за това. За пример, колко хиляди години е взело, докато се напише тази книга? (Библията) (76/стр. 527, 528)

14. ДОВОЛСТВО И НЕДОВОЛСТВО

За да се повдигне човек, да запази достойнството си пред себе си, да бъде герой в живота си, той трябва да бъде доволен от всичко, което му е дадено.

(16/стр. 194)

Бог е мислил, правил хиляди опити, докато най-после е създал най-красивия свят, от който вие сте недоволни. При сегашните условия по-хубав свят от този не може да съществува. И по-добър живот от сегашния не може да съществува. (16/стр. 163)

Според положителната философия човек трябва да бъде доволен от живота, който му е даден, защото след време този живот ще се трансформира в нещо по-хубаво. (16/стр. 163)

Доколкото вярвате в Бога и Го обичате, дотолкова и работите ви ще се уреждат добре... Когато Бог урежда работите на човека, и като ляга, и като става, и в младини, и в старини той е доволен от живота си, всеки ден има по една малка придобивка.

(16/стр. 236)

Истинският живот се отличава със спокойствие. Като лягаш вечер, да си спокоен, че всичките ти ра-

боти са в изправност и си готов да заминеш, ако те повикат. Като ставаш сутрин, пак да си доволен, че ще продължиш работите си отново. (16/стр. 236)

Човек моментално може да стане щастлив, няма защо да отлага нещата. Обаче като очаква щастието, той трябва да бъде доволен на най-малкото, което му се дава, на зазоряване на щастието. (4/стр. 128)

Защо обикновено човек е недоволен? Защото не разбира живота и иска да свърши всичките си работи изведнъж. (4/стр. 200)

Всяка работа, свършена както трябва, носи вътрешно доволство, вътрешна сила за човека. Това доволство, тази сила именно представят неговата заплата. (8/стр. 325)

Да видиш Източника, от Който си излязъл, това значи, според поета, да видиш Възлюбения на своята душа... И тъй събуждането на човешката душа подразбира срещата ѝ с нейния Възлюбен. Да срещне човек Възлюбения си, това значи да осмисли живота си: да се чувства доволен и щастлив, че е господар на положението си. Той не е играчка вече на морските вълни, както някога е бил. (8/стр. 327, 328, 329)

Щом си отишъл на бойното поле, ще се биеш; като си започнал някаква търговия, ще търгуваш; ка-

то си отишъл на нивата, ще копаеш; като си станал слуга, ще слугуваш; ако си мъж, ще вършиш работата на мъжа, ако си жена, ще вършиш работата на жената; ако си ученик, ще учиш. Бъди доволен от положението, в което се намиращ, и не питай защо Бог ти е дал тази или онази служба. (22/стр. 73)

В каквото положение да се намери в даден момент, човек трябва... да бъде доволен от всичко. Доволството е сила. Не е въпрос човек да бъде през целия си живот доволен от едно и също положение, но той трябва да бъде доволен от най-малкото, което в даден момент получава. (22/стр. 80)

Кой може да расте и да се развива? Само онзи, който има живот в себе си, той е доволен от него.

(22/стр. 122, 123)

Само онзи човек има условия да се развива, който се повдига от своите мисли, чувства и постъпки. Ако мислите, чувствата и постъпките не повдигат човека, той е подобен на изсъхнал лист, вечно недоволен от положението си. (22/стр. 123)

Следователно когато сте недоволни от себе си и казвате, че нещо лошо, твърдо, горчиво има във вас, ще знаете, че то се дължи на онова същество в човека, което не може да проникне в по-висок свят.

(22/стр. 277)

Когато Любовта се проявява в човешкото сърце, човек е доволен от всичко. Всякакво смущение, недоволство, недоверие изчезват. (22/стр. 333)

Като ученици, вие трябва да бъдете доволни от живота. Да бъдеш доволен, това не значи да не работиш и да чакаш, каквото ти се случи. Изкуство е човек да бъде доволен в недоволството си. Каквото и да му се случи, приятно или неприятно, той трябва да каже: Такава е Волята Божия. (22/стр. 334, 335)

Външният свят е пълен с недоволство. Ако и учениците на окултната школа са недоволни, питам тогава: каква разлика има между светските хора и окултните ученици? (24/стр. 9)

Казвам: Бъдете доволни при всички условия на живота. Доволството е едно от необходимите правила за живота, което трябва да приложите, за да се помогнете до истинското знание. (24/стр. 11)

Не сте ли доволни от това, което имате, и да придобиете богатство или знание, пак ще го изгубите. (24/стр. 11)

Който работи за Бога, той изпитва вътрешно доволство в себе си. (24/стр. 95)

Несметни богатства се крият в човешкия ум. Несметни богатства се крият в човешкото сърце. Несметни богатства се крият в душата и в духа на човека. И след това той търси богатство вън от себе си. За да се домогне до вътрешното си богатство, човек трябва да се научи да бъде доволен. (7/стр. 47, 48)

Бъдете доволни от живота. Когато сте доволни, ще знаете, че Бог присъствува между вас. (7/стр. 173)

И богат да си, и учен да си, и силен да си, без Любовта всякога ще бъдеш недоволен. Имаш ли Любов, доволството иде. Имаш ли Божията Мъдрост и Божията Истина, всякога ще бъдеш доволен. Какво представляват Любовта, Мъдростта и Истината? Пълното доволство. (7/стр. 176, 177)

Природата дава всичко в изобилие, но въпреки това хората са недоволни. Някой поглежда към живота на близките си и казва: Тия хора са по-щастливи от мене. — Това е заблуждение. Проникнал ли е той в техния живот да знае колко са щастливи?

(7/стр. 250)

...Вложете Любовта вътре в себе си, а страха изнесете отвън. Недоволен си — страхът е вътре, Любовта — вън; доволен си — страхът е вън, Любовта — вътре.

(7/стр. 270, 271)

Хората имат и живот, и знание, и свобода и въпреки това са недоволни. Как може да станете доволни? Опитвали ли сте се да направите някого доволен? Мислите ли, че ако ви дадат десет милиона лева, ще бъдете доволни? Няма да бъдете. Някои хора имат повече от десет милиона и пак не са доволни.

(7/стр. 320)

Бъдете доволни за всичко, което ви е дадено.

(7/стр. 337)

Бъдете доволни от времето, независимо от това, дали е облачно или ясно. (7/стр. 337)

Съвременните хора са крайно неблагодарни. Бог им е дал хиляди блага, всеки момент задоволява нуждите им и пак са недоволни. Защо? Липсва им нещо съществено. Някой се оплаква, че няма дрехи, но и след като получи дрехи, пак е недоволен. Друг се оплаква, че възлюбената му не го обича. Той ѝ дава подаръци, купува ѝ всичко, от което има нужда, но тя пак е недоволна. Защо? Защото вътрешно не е задоволена. Едно ще знаете: външно човек не може да се задоволи. Каквото и да правите, каквото и да му давате, все ще бъде недоволен. За да бъде доволен, човек трябва да даде път на Божественото в себе си, да намери истинската Любов. (2/стр. 24)

Учете се и вие на търпение, да бъдете доволни от всичко, което ви се дава. (2/стр. 56)

Когато се натовари с нещо съществено, човек се радва. Колкото и да е тежък товарът, той е доволен. Обаче ако носи нещо несъществено, той пъшка, мъчи се, чувствава се обременен. (2/стр. 83)

Природата... Тя иска от всички хора да бъдат доволни от малкото. За да постигне това доволство, човек трябва да изучава себе си. (2/стр. 262)

Казано е за Христа, че понесе греховете на човечеството. Той ги понесе с радост; доволен беше, че помагаше на хората. Ако Христос носеше чуждите грехове и беше доволен, защо вие да не сте доволни за вашите погрешки? Носете погрешките си с радост, за да можете да ги изправяте. Ако не сте доволни, не можете да ги изправите. (2/стр. 287)

За да не страдате, не правете съдружие между добри и лоши мисли и чувства. Това съдружие прави човека недоволен, внася дисхармония в живота му. (2/стр. 358)

Трябва ли човек да бъде недоволен, когато всичко в света работи за него? (2/стр. 358)

Всяко недоволство в човека показва, че той е поставил преграда на пътя на Божественото в себе си. Докато не махне тази преграда, недоволството ще виси над главата му като меч. (3/стр. 149, 150)

Мнозина се оплакват от живота си, недоволни са от условията, в които се намират. Те не знаят, че по този начин затварят пътя си към Бога. (3/стр. 290)

Когато вие сте доволни от живота, този живот вече върви по един велик закон. (1/11:6, 7)

Когато дойде Истината във вас, вие ще се чувствувате на физическото поле силни и мощни, доволни. (31/стр. 131)

Когато мислите, сами да сте доволни от своята мисъл. Когато чувстваш, сам да си доволен от своите чувства. Когато постъпваш, сам да си доволен от своите постъпки. (31/стр. 302)

Ако вие обичате Бога, достатъчно е да си помислите за Него и недоволството ви ще изчезне. (35/стр. 82)

Животът, който сега ви е даден, с всички негови неслоди, е незаменим. Този живот Бог обича, Той ще го трансформира. Бъдете доволни от този живот, кой-

то днес имате, за да придобиете бъдещия живот, който Бог ще ви приложи. (35/стр. 84)

В какво седи щастието? Щастието седи в това да бъдеш доволен от малкото, което имаш, главно да бъдеш доволен от живота, който имаш. (35/стр. 101)

В бъдеще няма да бъде това, но в сегашния случай то е най-доброто положение, при което може да се намериш. Това положение няма да остане във век и веков такова. В следующия момент може да бъде пак най-доброто и т.н. Но ти си все недоволен. Това е, защото не си използвал тези условия, които са ти дадени. (35/стр. 121)

Всякога бъди доволен от малкото, което ти се дава. Не желай да имаш големи богатства. Желай толкова богатство, колкото ти е необходимо. (6/стр. 52)

Благословение е за човека да гори от Любов. Той е доволен от живота. (6/стр. 122)

Недоволен е само онзи, който не разбира Божиите пътища. (9/стр. 77)

Бъдете доволни от живота, който ви е даден, от мислите и чувствата, които ви посещават, от промените във вас, на които всеки момент се натъквате. Сам

по себе си животът е съвкупност от безброй промени. Няма по-красиво нещо в живота на човека от това да бъде вътрешно доволен, да носи в себе си разположението на едно добро, разумно дете. (9/стр. 307)

Доволните и благодарни хора живеят в рая, а недоволните и неблагодарни — в ада. Първите работят и помагат на своите ближни, а вторите мислят само за себе си. (11/стр. 176)

Бъдете доволни от положението, в което се намирате в дадения момент, за да приемете благата, които са определени за вас. (11/стр. 176)

Помнете: Използвайте доброто във всеки даден момент и бъдете доволни от положението си. Ако днес сте доволни, и утрешният ден ще бъде за вас добър. (13/стр. 408, 409)

Знайте, че когато сте недоволни, вие сте обиколени от разумни братя, които искат да ви помогнат. (14/стр. 195)

Две школи има в света: школа на доброто и школа на злото. Когато някой ученик от школата на доброто е недоволен, веднага го изпращат в школата на злото... (14/стр. 199)

Щом е дошъл на земята, човек трябва да бъде доволен от написаното върху него. Това не значи, че той сам трябва да пише върху себе си, но да запази онава, което първоначално Бог е написал в душата му.

(14/стр. 201)

Излезли сте от Първата Причина, слезли сте на земята да работите, да изпълнявате Нейната Воля, но щом нещата не стават според вашето желание, вие сте недоволни от себе си, от живота си, от окръжаващите. Щом сте недоволни от себе си, вие сте недоволни и от Бога. При това положение и Той не може да бъде доволен от вас. (14/стр. 202, 203)

Недоволството в човека отваря вратата на човешкия ум и на човешкото сърце за всички лоши мисли и чувства. Щом влязат в човека, те започват да цапат. Като знаете това, пазете се от недоволството.

(14/стр. 215)

Следователно когато човек е доволен от живота, когато е неразположен духом, той е затворен за горния свят — за небето, а отворен за долния свят — за злото. Когато е доволен от живота и разположен духом, той е отворен за горния свят — за небето, а затворен за долния свят — за злото. (14/стр. 217)

Който може всеки ден да внася по нещо ново в съзнанието си, той е истински човек. Той е доволен от

себе си и се радва на своите придобивки. Щом е доволен от себе си, и другите ще бъдат доволни от него. Този човек уважава себе си, но и другите го уважават. За такъв човек се казва, че в него се е пробудило висшето съзнание, висшето „аз”. (15/стр. 157)

Следователно от човека зависи да бъде щастлив или нещастен. За да бъде отчасти щастлив, той трябва да гледа разумно на живота, да е доволен от всички условия, в които се намира. (15/стр. 186)

За да бъде доволен поне в даден момент, човек трябва да вижда в страданията някакво благо. Той знае, че страданието прави човека силен, застава го да мисли право. (15/стр. 186)

Една от основните мисли на тази лекция е да придобиете живота на светията. Светията е всякога доволен. Вие не можете да видите на лицето му бръчка от недоволство. И в ада, и в рая да го изпратите, той всякога е доволен. Защо? Защото от всичко се учи. (15/стр. 230)

Бог е облякъл човека в плът, в която е вложил ум и сърце да мисли, да чувства, да работи, а той е недоволен от положението си, иска нещо повече. Когато ангелите гледат човека, те пожелават да дойдат на земята да учат тия уроци, на които той е поставен. Ще

страда или ще се радва, ангелът ще бъде доволен, че има възможност да познае Бога. (15/стр. 276)

Днес философи, учени, писатели пишат за мястото на човека в природата. Всеки го разглежда по своему. Това е въпрос, който и досега не е разрешен. Всеки индивид има определено място. Щом попадне на мястото си, той е доволен; той расте и се развива правилно. (17/стр. 211)

И тъй иска ли да се справи с недоволството си, човек трябва да се свърже с разумната природа, да придобие широки, правилни разбирания за нещата. За да постигне това, той се нуждае от повече мисъл.

(18/стр. 42)

Защо трябва да бъдете недоволни? Недоволството показва, че има някакво неразбиране на нещата. Колкото е по-голямо недоволството, толкова е по-голямо и неразбирането. (18/стр. 91)

Изчезне ли недоволството, човек е дошъл до известно равновесие в себе си. Изчезне ли недоволството, въпросите се разрешават. (18/стр. 91)

Когато човек попадне при условия да прояви недоволството си, нека се вгълби в себе си и се свърже с великия Божий Промисъл. Направи ли това, той ще

разбере, че зад всяко явление в живота си и в природата се крие някаква разумна причина, която регулира нещата. (18/стр. 91)

Човек... Като болен и здрав, като сиромаш и богат, като прост и учен той трябва да има разположение на духа си. В каквото положение да се намира, човек трябва да е доволен. (18/стр. 201)

„Верният в малкото е верен и в многото.” Колкото малка работа да ви е дадена, свършете я с Любов. Тя ще ви донесе благословението на Бога. Не е ли доволен на малкото, каквито условия да му се дадат, човек нищо не може да постигне. (18/стр. 296)

Смъртта иде, когато човек е недоволен от това, което Бог му е дал. Тя казва: Бог ме изпрати да ви науча да станете благодарни. (19/стр. 175)

Днес хората страдат и са недоволни от страданията. Те се радват и са недоволни от радостите. Който е недоволен от страданието, той е недоволен и от радостта. Някой казва: Радвам се, но не зная докога. Направих си къща, но не зная докога ще бъде моя. Ожених се за добра жена, но не зная докога ще бъде моя; утре може да я хареса друг някой. — Това показва, че във всяка човешка радост, във всяка човешка придобивка се крие един червей, който мъчи човека. (19/стр. 229)

Доволството на човека всякога произтича от светлината, която има, от топлината, която има, и от силата, която има. (23/стр. 8, 9)

Например недоволен си. Само като помислиш за Бога, веднага да ви олекне на душата. Като си помислиш за Бога, ти имаш връзка вече. (23/стр. 36)

Когато слушаш и не възприемеш това, което Бог ти изпраща; когато гледаш и не възприемеш това, което Бог ти изпраща; когато ядеш и не възприемеш Божественото; когато работиш и в работата не възприемеш Божественото, ти се усещаш недоволен.

(23/стр. 155)

Първото изкуство е човек да бъде доволен. При всички недоволства да бъде доволен. Да бъдеш доволен при всички доволства, е лесно, всеки го знае, но да бъдеш доволен в недоволството си, това е гениално. Там се изисква знание. (23/стр. 198)

Вие имате една мисъл — тя е като игла. Мисъл на недоволство, че не ви достига нещо. Някои например нямате достатъчно въглища или дърва. Или на някои от вас юрганите ви не са дебелички. Или пък яденето ви не е така пищно. Това са все задачи. Най-големите богатства се крият във вашите недоволства. Най-големите богатства са там. Това, в което вие сте недовол-

ни, там е вашето богатство. Една каса, пълна със злато. Ти нищо не виждаш от нея, но ако отвориш, какви богатства има в нея! (23/стр. 198)

Един учител говори на учениците си... Бог говори чрез него и казва на учениците: „Обърнали ли сте внимание на слънцето?” И ако разбирате езика на светлината, вие от всички ваши недоволства може да изкарате най-големи богатства. (23/стр. 201, 202)

Та доволството седи в Любовта. Трябва да вярваш в това, което не виждаш, но да го чувствуваш в съзнанието си. (23/стр. 206)

За пример, като се натъкнете на една малка мъчнотия, вие искате да се освободите от нея, но вместо освобождение, вие увеличавате товара си. Законът е такъв. За да не попаднете под удара на този закон, бъдете доволни от положението, в което се намирате. Знайте, че малката мъчнотия, малкото страдание е отдушник за вас. Не запушвайте отдушника си, за да не си създадете по-голямо зло. (25/стр. 46)

Като ученици, всеки от вас трябва да намери своята основна мисъл, без която не може да живее. Тя е различна за всички. Щом я намерите, вие ще сте радостни, доволни, насърчавате се. (25/стр. 246)

Човек трябва да познава Онзи, от Когото е излязъл. Докато е свързан с Него, той всякога ще бъде доволен. Щом прекъсне връзката си със своя Първоизточник, той става недоволен и нещастен.

(25/стр. 315, 316)

Истинската философия на живота изисква от човека да бъде доволен от всичко, което Бог му е дал в момента. (26/стр. 99)

Коя е причината за недоволството на човека? Търсенето на лесния път в живота. Всеки иска да живее охолно, богато, да се задоволяват всичките му желания. (27/стр. 89)

Задача на всеки човек е да изучава законите на висшето, Божествено съзнание. Само чрез тези закони той може да се справя с недоволството си. Само така той ще разбере трябва ли да бъде недоволен за дребни работи. (27/стр. 91)

Който е доволен от условията на своя живот, върви по пътя, който разумните същества му определят. Недоволният постоянно се отклонява, но вместо придобивки, свършва с големи загуби. (27/стр. 92)

Следвайте кръга на Божественото съзнание, дето няма страдание, няма недоволство. Който влезе в

този кръг със своето недоволство, сам попада в устата на астралната змия. (27/стр. 93)

Хората се плашат от старостта. На каквато възраст и да сте, бъдете доволни. Старостта не е в годините, но в погрешките, в недоволството. Недоволният е стар. Като прави погрешки, съзнанието му се помрачава, той става недоволен и преждевременно остарява. Младият е всякога доволен. (27/стр. 94)

Пази единство на съзнанието си, за да не изпаднеш в областта на недоволството. Натъкнеш ли се на него, не се плаши, но усмихни му се и кажи: Колко си красиво! — Можеш ли да кажеш тези думи с разположение, недоволството само по себе си ще те напусне.

(27/стр. 94, 95)

Единство в съзнанието и връзка с Божественото съзнание са закони, чрез които човек се освобождава от недоволството. (27/стр. 95)

Влезе ли в Божествения свят, човек приема енергиите на този свят и недоволството му постепенно се превръща в доволство. Ако живее само на физическия свят, той ще бъде недоволен. (27/стр. 126, 127)

Как познавате кой човек е доволен и кой не е доволен? Ако двама души тръгват заедно на екскурзия,

как ще познаете доволния и как — недоволния? Каквото и да е времето, доволният ще намери нещо, което да хареса, а недоволният нищо не харесва. Доволният ще намери, че времето е хубаво, че слънцето грее приятно, а недоволният ще види и най-малкия облак и ще каже, че времето е облачно. Тъй щото искате ли да различите доволния от недоволния, слушайте как се произнасят за един и същи факт.

(28/стр. 6)

Коя е причината, задето хората са недоволни от живота си? Докато вървят в правия път, всички са доволни от живота си. Щом се отклонят от правата посока на движение, те стават недоволни. (28/стр. 8)

Значи човек носи богатството в себе си, но е изгубил ключа, с който може да проникне в него. Като не може да се ползува от вътрешното си богатство, човек търси външно богатство, но остава недоволен.

(28/стр. 177, 178)

Всеки ден трябва да имате по едно ново разбиране за живота. Тогава радостта, веселието, мирът, любовта ще се вселят в душата ви в своята пълнота. Само при това положение човек може да бъде доволен.

(30/стр. 113)

Когато Бог е доволен от нас, и ние ще бъдем доволни от себе си. Когато природата е доволна от нас, и ние ще бъдем доволни от себе си. (32/стр. 506)

Магнетизмът поддържа хармонията в живота, в цялата вселена. Ако магнетизмът изчезне, животът не може да се проявява. Първото нещо, когато човек изгуби магнетизма си, това се познава по недоволството, което настава в него. Когато изгуби магнетизма си, човек става мрачен, песимист, недоволен от живота. Някой казва: „Не знам какво ми е. Добре ям, спя добре, мисля добре, но нещо ми е криво.“ — Нямаш достатъчно магнетизъм в себе си. (33/стр. 274)

Някой казва: Аз обичам всички хора. — Той обича всички хора, а при това пак е недоволен. Според мене който обича, той всякога е доволен. Който не знае как да обича, той всякога е недоволен. Така седи въпросът. Някой казва, че вярва в Бога. Питам го: — Доволен ли си? — Не съм доволен. — Не вярваш в Бога. — Аз съм влюбен. — Доволен ли си от този, когото обичаш? — Не знам, аз трябва да го опитам. — Дойдеш ли до положение да опитваш своя възлюбен и той да те опитва, работата ви няма да върви добре.

(33/стр. 416)

Ако сте недоволни от сегашния си живот, вие нищо не можете да постигнете. Бъдете доволни от живота си и използвайте богатствата, които имате в себе си. (33/стр. 544)

Недоволството е създало почти всички нещастия в света. Не само на хората, но недоволството създаде нещастията и на ангелите, и на боговете, и на различните светове. (34/стр. 643)

Пуснеш ли най-малкото недоволство в душата си, оттам насетне ще знаеш, че то е пуснало своето малко краче. Това е въпрос на времето само. Недоволството е причина, за да бъде твоят дом нещастен. И ангелите бяха недоволни от своето положение. Недоволството е разединило света. Те казват, че недоволството било непозната и за тях сила, небивала сила. (34/стр. 643)

Човек трябва да води съзнателен, разумен живот, да се освободи от недоволството. Недоволството е показва за човешкото съзнание. Влезе ли недоволството в съзнанието на човека, той престава да разбира правилно нещата. Каквото да говорят на недоволния, каквото и да му дават, той все протестира, нищо не може да го задоволи. (36/стр. 37, 38)

Бъдете доволни от малкото. Ако имате едно житно зърно или една клечка кибрит, бъдете доволни и от

тях. Едно житно зърно може да роди 30, 60 или 100 зрънца. С една кибритена клечка можете да запалите голям огън, на който да се грееете и да сготвите ядене за много хора. (40/стр. 100)

И тъй за да бъдеш доволен, приемай всякога Божествените мисли с разположение. Те са съществено-то в човешкия живот, защото са вечни. (40/стр. 192, 193)

Какъв смисъл има служенето, ако не сте доволни от живота? Недоволството показва, че не разбирате дълбокия смисъл на служенето. (40/стр. 200)

Ако си недоволен, ще знаеш, че си в човешкия порядък; ако си доволен, живееш в Божествения порядък. Ако си светски човек и си доволен, живееш в Божествения порядък и си по-близо до Бога от оня религиозен, който е всякога недоволен. (41/стр. 96)

Как можеш да се справиш с недоволството? Ще направиш връзка със светлината, защото Бог е светлина. Ще направите връзка с въздуха, защото диханието на Бога е във въздуха. Ще направите връзка с водата, защото тя е носителката на живота. Ще направите връзка с хляба, защото е казано: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето”. (41/стр. 155)

Казвам: Трябва да познаваме Бога, Който живее в храната, във водата, във въздуха и в светлината. Ако

приемате хляба, водата, въздуха и светлината и не сте доволни, какво повече искате? (41/стр. 165)

Който е доволен от малкото, ще постигне и голямото. Тъй щото искате ли големи постижения, не пренебрегвайте малките блага. (42/стр. 262)

Живейте според законите на разумната природа, за да бъдете доволни от себе си. (42/стр. 346)

Като се моля, аз имам предвид днешния ден... Трябва да бъда доволен и от най-малкото, което днес мога да постигна. Въпреки това не си доволен и казваш: Обувки нямам, шапка нямам, дрехи нямам. — Имаш хляб, но си недоволен, че е корав, изсъхнал. Истинската философия на живота изисква да бъдеш доволен от днешния ден. (44/стр. 13, 14)

Истината трябва да се опита. Говори се за факти, но фактът не е Истина. Под Истина разбирам най-високото положение, до което е достигнала човешката мисъл. Дойдеш ли в това положение, ти си доволен от всичко. (44/стр. 49)

И тъй за да бъде доволен от живота си, човек трябва да придобие онова, което му липсва. Колкото да е напреднал в духовно отношение, човек все се нуждае от нещо ново. Той трябва всеки ден да придобива по нещо ново, което да се влива като струя в него-

вия живот, да го освежава. Кое е онова, което освежава и подмладява човека? Любовта. (47/стр. 16, 17)

Женят се млади, красиви, богати хора, но все са недоволни, липсва им нещо. Какво липсва на човека? Божественото. Докато даде път на Божественото, човек всякога ще бъде недоволен, всякога ще му липсва нещо. (47/стр. 93)

Защо иде смъртта между хората? Защото не разбират Великия Божи Закон и не му се подчиняват. Каквито блага да получават, те все са недоволни, все повече искат. Но вместо да получат това, което искат, смъртта дохожда да ги вземе. (47/стр. 162)

Като живее на земята, човек трябва да бъде герой. Като страда и като се радва, като се обезсърчава и насърчава, като губи и печели, той еднакво трябва да е доволен. (47/стр. 273)

За да дойде до правилно разбиране на живота, човек трябва да се вгълби в себе си, да бъде доволен и разумен при всички условия на живота си — добри или лоши. (47/стр. 335)

Силният човек се познава по това, че и при най-голямата скръб пее. Може ли при скръбта и недоволството си да пее, той е силен човек. (47/стр. 335)

Какво представя идейният живот? Идейният живот подразбира живот на вътрешно доволство, на истинско творчество и градеж. (48/стр. 16)

Когато нещата стават правилно, както са поставени в природата, тя възнаграждава всички живи същества. Когато не стават правилно, природата наказва. Следователно каже ли човек, че е недоволен, това показва, че той не е постъпил според Божиите закони. (48/стр. 79)

Всяка работа, в която Бог участва, е света, чиста и възвишена. Само при това положение човек може да бъде щастлив и доволен. (48/стр. 246)

Сиромасът е недоволен от сиромашията си, невежата е недоволен от своето невежество, неспособният е недоволен от своята неспособност и т.н. Как ще превърнете недоволството в доволство? Радвайте се на богатството на другите като на ваше! Радвайте се на учеността на другите като на ваша ученост! Радвайте се на способностите на другите като на ваши способности! Радвайте ли се на чуждото благо, и вие ще придобиете това. (51/стр. 26)

Казвам: Не очаквайте от никого нищо. Бъдете доволни на това, което Бог ви е дал. Уповавайте само на Бога. Бъдете вътрешно силни. (52/стр. 40)

Когато човек мисли и чувства правилно, той е доволен, понеже мислите и чувствата му се нареждат според законите на музиката. (53/стр. 78)

Личното прави човека недоволен, затова казваме, че докато живее в своята личност, човек никога не може да се задоволи; като проявява индивидуалното в себе си, човек е доволен от всичко, защото знае, че изворите на живота постоянно текат. (55/стр. 138)

Който е научил закона на мълчанието, той разбира живота. Той знае, че в света съществува разумност, която превръща всичко на добро. Каквото и да изгуби, мълчаливият е доволен. (59/стр. 188)

Щом постигне нещо, човек става доволен. Докато се надяват, че могат да постигнат нещо, хората са доволни, радостни. В който ден се усъмнят в постигане на своите желания, те стават недоволни и скръбни. За да не дойдат до това положение, хората не трябва да поставят никакви прегради на своите идеали. (61/стр. 93)

Когато изразява Любовта в нейната пълнота, човек изпитва голямо доволство. (61/стр. 99)

Срещате някой беден човек, но той е доволен, щастлив от положението си. Срещате един богат, но

той е недоволен, нещастен, нещо му недостига. Значи разбиранията на човека определят неговото щастие или нещастие. (61/стр. 107, 108)

За да открие своите тайни, природата изисква от човека чистота, доволство и правилно разбиране на живота. (61/стр. 141)

Аз съм за онази вечна Истина, която човек като я приеме, е доволен и при най-лошите условия може да бъде щастлив. (62/стр. 26)

Главно и необходимо е човек да изучава природата с онази вещина, с онази виделина, които могат да осветлят живота му, за да бъде доволен, за да бъде щастлив. Природата е дала възможност и всеки един човек може да бъде щастлив. (63/стр. 206)

Та сега първото нещо, научете се да мислите и да бъдете доволни от онова, което Бог ви е дал.
(64/стр. 156)

Вие искате да бъдете щастливи, без да сте доволни от себе си. Най-първо справете се със себе си. Намерете най-малката добра черта в себе си и се спрете върху тази малка черта; и бъдете доволни, че имате нещо, с което се отличавате от другите. Намерете една отличителна черта, която другите хора я нямат. И бъ-

дете доволни, че вие сте единственият, който има тази черта. И дръжте мисълта си върху тази черта.

(64/стр. 417)

Ако някой е недоволен от сиромашията, ще бъде недоволен и от богатството. Ако някой е недоволен от богатството, той в доброто ще намери злото.

(65/стр. 42)

Бъдете доволни от дрехите, в които сте облечени. Или бъдете доволни от вашия стомах. Или бъдете доволни от вашите чувства. Или от вашата дихателна система. Туй, че може да дишате. После радвайте се, че мислите. (65/стр. 137)

Доволството и недоволството на човека се дължат на обикновени работи. Недоволството причинява вкисване. Запитай се защо си се вкиснал и потърси начин да си помогнеш. Никой не може да ти помогне, освен ти сам. (67/стр. 99, 100)

Щом изгубиш Любовта, ставаш недоволен. Ако знаеш причината на недоволството, можеш да подобриш живота си; ако не я знаеш, страдаш, мъчиш се, докато нещата изгубят смисъл за тебе. (69/стр. 63)

В който момент ви посети недоволството, спри се и си кажи: Какво искам от живота? Защо съм

недоволен? Слънцето ме грее, праща своята светлина и топлина; вятърът ме милва, водата ме разхлажда, хлябът задоволява глада ми. Какво повече искам?

(69/стр. 63)

Какво се иска от човека, за да превърне недоволството в доволство? — Да работи, да придобие онова, което му е нужно. (69/стр. 85, 86)

Задачата на човека е да бъде доволен от това, което му се дава. Кога може да бъде доволен човек? Когато дойде до положение да различава сенките от реалността. (71/стр. 184, 185)

Какво ще ви ползват вярванията и „реченото-казаното“ на хората? Това ще оставим на Бога, Той да изправи тия работи, а от нас се изисква да решим своите задачи, за да бъдем доволни и благодарни от живота. (72/стр. 74)

Ако се натъкнете на някакво недоволство, кажете си: Аз трябва да бъда доволен! Само чрез доволството аз мога да се приближа при Бога. (72/стр. 113)

На всяко същество се дава всеки ден по нещо, но то трябва да знае как да го приеме. Някои знаят и разбират как да го приемат, а други не знаят. Приемаш своето благо, но не си доволен от него. Друг пък е приел благото си и е доволен от него. (73/стр. 169)

Докато нисшето се смущава от висшето, човек всякога ще бъде недоволен. Щом дойдат в съгласие, той става спокоен и доволен от себе си. (74/стр. 174)

Ето как разрешавам аз въпроса за доволството и недоволството. Недоволен съм. Питам се защо съм недоволен. Отговарям: Не съм сдъвкал храната си както трябва — бързал съм. Не съм дишал както трябва — бързал съм. Правилно дишане подразбира да извадя от въздуха всичката енергия, която се съдържа в него. Мога ли да дишам така, аз съм свършил някаква работа. Това ме прави благодарен и радостен. Като дишам по този начин, аз съм доволен от себе си и от окръжаващите. (74/стр. 194)

Има едно стопляне на сърцето — то е Свещеният огън. Една топлина действа на сърцето от Свещения огън. И веднага тази закоравялост, тази грубост в тебе, всичко изчезне, всичко омекне, почнеш да мислиш, да чувствуваш. Най-първо когато няма Свещения огън, недоволен си от всичко... Недоволен си, като че целият свят е крив. Щом се запали малко Свещеният огън, ти минаваш в друга гама. (76/стр. 135)

А има хора, които са весели от себе си и от живота си. Духовни са те. Той е разбрал и носи каквото му дава животът — доволен е от съдбата си. Казва: „Дошло е”. (76/стр. 154)

Моето правило аз ви казвам в една дума. Всичката философия е да бъдете доволни от най-малките работи. Бъдете доволни. Дойде малко страдание — бъди доволен. Дойде голямо страдание — бъди доволен. Откраднат парите ти — бъди доволен. Дадат пари — бъди доволен. Бият те — бъди доволен. Обичат те — бъди доволен. Бъдете доволни от всичко. Но как да го разберем. Затова аз чакам в света, като го разберете, да ми кажете. За мене въпросът е така разрешен: Бъди доволен. Казва: „Главата ми гори”. Бъди доволен, че ти гори главата. „Голям огън имам.” Бъди доволен от този огън. „Голяма сиромашия имам.” Бъди доволен от сиромашията. „Малко съм кутсуз.” Бъди доволен от това. Виждайте във всичките неща хубавото. Всичките неща за умния човек са една възможност. (76/стр. 180, 181)

Онези по-напредналите, които казват: „Дотегна ми животът”, не знаят какво да правят, на тях казвам: Бъдете доволни от вашето недоволство! Обезсърчил си се — бъди доволен. Да ти е приятно, че си недоволен. (76/стр. 181)

...После бъди винаги доволен от малкото, което имаш. Бъди доволен от малкото, което всеки ден се дава. Не повтаряй нещата, но бъди доволен. (76/стр. 373)

15. ЖИВЕЙТЕ В ЗАКОНА НА БЛАГОДАРНОСТТА

От човека се изисква да благодари още сега, в момента, а не в бъдеще. (18/стр. 70)

По какво се познава здравият човек? Когато здравият човек погледне вечер или денем към небето, той веднага се чувства весел, радостен, благодарен за всичко, което има. Който не може да се зарадва, като погледне към небето, и не благодари за всичко, което му е дадено, той е болен човек. (8/стр. 14, 15)

Мистик е онзи, който живее в реалността на нещата, който сам опитва работите, който се радва еднакво и на малките, и на големите придобивки. Той се радва на една череша толкова, колкото и на стотици череша. Той живее в закона на благодарността. Никой не е в състояние да отнеме радостта на мистика. (18/стр. 96)

Като дойдете до щастието, благодарете за всичко, което досега сте преживели; благодарете за всички усилия, които досега сте правили. (4/стр. 129)

Когато ангелът на благовестието дойде при вас, благодарете, че ви предстои работа. Каквата работа и да ви се даде, приемоте я с благодарност без никакво роптание. (8/стр. 158)

Срещнеш един човек, приятен ти е, искаш да му направиш едно добро. Защо искаш да му направиш добро? Защото в миналото той ти е помогнал нещо и ти искаш да му благодариш. (7/стр. 224)

Всякога да благодарим за доброто, което ни е направено, и да сме готови да отговаряме по същия начин. (7/стр. 224)

Виждаш едно хубаво цвете и веднага го откъсваш. Защо го късаш? Не може ли да се наведеш, да го помиришеш, да го погалиш и да благодариш за хубавия аромат, който се отделя от него? Ако постъпваш по този начин, ти ще получиш благословение.

(2/стр. 173)

Вие искате пет, десет, двайсет милиона. Аз искам толкоз любов, толкоз пари, колкото Господ ми е определил. Без да ги знаеш, дръж ги в ума си. На деня пет лева ти дадат отнякъде, благодари. (31/стр. 12)

Най-първо тази мисъл трябва да ви стане естествена за самите вас: „Така е Волята Божия”. Като ка-

жеш, да ти стане приятно, че Бог ти дава един живот, ти да си благодарен. (5/стр. 299)

Добре е хората да бъдат благодарни, но благодарността им трябва да изтича отвътре... (6/стр. 206)

Каквото предприятие да поемете, свършете го добре, с благодарност. (9/стр. 267)

Вие като заболеете, викайте лекар. Винаги плащате за лекуването. За лекуването ако платиш, болестта си отива. Вие сте много скържави*. Казваш: „Без пари!“ Ако платиш, болестта по-скоро си отива. Ако не платиш, по-мъчно си отива. Плащането е една благодарност, че са ти направили една услуга. (12/стр. 233)

Когато човек прави бани, той трябва да има предвид и разположението на духа си. Той трябва да е абсолютно свободен и разположен по дух, да забрави всички мъчности и грижи; така направена банята, тя доставя голямо удоволствие на човека и благодарност от топлата вода. (19/стр. 116)

Господ се стреми към грешните души, за да ги повдигне. Замръзнали са. Той казва: „Тези деца кой ги е оставил да замръзнат?“ И като станат, те благодарят, че като са били замръзнали, сега почват да живеят.

(23/стр. 185)

*Скържав — стиснат, скъперник

Ти си сега в земята. Ти си в затвора, от който искаш да се освободиш. Ти имаш вериги, букаи и не можеш да излезеш. Има и стражари. Искаш малко да се поразходиш из онзи свят, но не те пущат. Вечерно време ако искаш, може да излезеш и после пак те турят в затвора. Та сега вечерно време като излезеш, ще се разходиш. И ще бъдеш честен да се върнеш в затвора. Трябва да си излежиш в затвора. И благодари: ако този затвор, в който живееш, е толкова хубав, какъв ще бъде свободният живот, като излезеш от затвора! Един ден като живееш на земята свободно, като имаме организирано духовно тяло, какво ще бъде?

(23/стр. 187, 188)

Бъдете доволни и благодарни, че сте дошли на планината. Знайте, че тук всичко е в порядък, понеже Бог нарежда и оправя работите в космоса. Щом оправя работите на целия космос, и вашите ще оправи.

(27/стр. 176)

Искате ли да се качвате по върховете, ще бъдете тих и спокоен; първо ще си направите молитвата, ще закусите и ще благодарите, че ви се дава възможност да се разходите. След това ще тръгнете бавно и постепенно ще ускорявате хода си. (27/стр. 178, 179)

Всички дървета, които ни дават плодове, дават плодовете си от благодарност към Бога, че Той им да-

ва блага, Своите благословения. Като дават плодове си, те казват: „Ние сме възприели от Божиите блага в изобилие, вземете сега и вие от нас“. Та сега направете и вие това, което растенията направиха.

(32/стр. 199)

Между болния и здравия човек всякога може да става обмяна. Болният взима от състоянието и разположението на здравия, а здравият отнима нещо от болния. Болестта не е нищо друго, освен тор. Болният страда от излишен тор, а здравият като взима част от този тор, той го употребява на ония места в своя организъм, които се нуждаят от наторяване. Който разбира законите, той все ще изкара нещо добро от този тор. Така се създава връзка между болния и здравия. Онзи, когото си излекувал, ще ти бъде благодарен за това, което си направил за него, но и ти, който си го излекувал, ще бъдеш благодарен на болния, понеже си взел нещо от него. (33/стр. 307)

И тъй който благодари за всичко, което му е дадено, е богат. Който не може да благодари и постоянно роптае, е сиромас. (40/стр. 210)

Мнозина запитват в какво да вярват, кое верую е най-право. Не е въпросът за това. Всеки трябва да се запита благодари ли за всичко, което му е дадено. Ако всички хора благодарят за това, което Бог им е

дал, те ще се разберат. Тяхното верую е право, те вярват в един и същ Бог. (40/стр. 210)

Човек е дошъл на земята, за да се познае... Всеки трябва да се запознае с душата си, т.е. с доброто; после трябва да се запознае със сърцето си — с живота и най-после със своя ум — с мисълта си. Щом се запознае с душата, със сърцето и с ума си, той придобива истинската красота. Без красота няма щастие и доволство. Грозотата е родила недоволството и неблагодарността, красотата е родила доволството и благодарността. (40/стр. 222, 223)

Истински човек е онзи, който притежава три качества: ум светъл, който мисли право; сърце любещо, което има правилни отношения към всички живи същества, и душа силна, широка, която обхваща цялата вселена. Той благодари и на най-малките същества за услугите, които му правят. Когато конят му носи товара, той го милва, глади го, благодари за услугата, която му е направил. (40/стр. 276)

Ако някой ви направи добро, кажете му: Благодаря за доброто, което ми направи; и аз ще ти отговоря със същото. (40/стр. 282)

Мнозина се оплакват, че са остарели вече, не могат да работят. Ако сте остарели и поумнели, благода-

рете за това. На небето само старите хора и старите неща светят. (41/стр. 103)

Радвам се на това, което давам. Радвам се, когато човек благодари за това, което е получил. (41/стр. 137)

Сегашните хора благодарят само когато приемат, а не и когато дават. Ще благодариш и когато приемаш, и когато даваш. (41/стр. 238)

Учен човек е този, който разбира своя ум. Силен човек е този, който разбира своето сърце. Благодарен човек е този, който разбира живота си. (42/стр. 302)

Ако някой има нива или лозе, не му завиждай, а благодари за това, че си има всичко. Виждаш, че някой човек язди на кон, не казвай: „Е, да е на мене този кон”. Благодари, че си има кон. (43/стр. 6)

Като се моли, човек се свързва с всички, които се молят. По този начин той влиза в техните нужди, в тяхната радост и благодарност, отправена към Бога. (47/стр. 103)

От десетината прокажени, които Христос излекува, само един се върна да благодари, да въздаде Слава на Бога и той беше самарянин. (54/стр. 230)

Разумният човек ще отиде на нивата, ще копае и ще си каже: Светът е Божий. Аз ще работя, ще живея и ще благодаря за това, което Бог ми е дал. (58/стр. 37)

Човек се захласва от красотата, но не и от Любов. Като видите богатствата и красотата на някой човек, вие можете да се захласнете. В Любовта обаче захласване няма. Любовта е извор, от който постоянно блика чиста, кристална вода. Когато отидете при този извор, вие не се захласвате, но туряте устата си и пиете, без да обръщате внимание на това, какво хората ще кажат. Да опитате водата на извора, това значи да го целунете по всички правила. Такива трябва да бъдат отношенията между всеки човек и извора. Изворът освежава, а не захласва. Като се освежите, ще благодарите на извора, че сте го намерили навреме, че сте се влюбили в него и той във вас. (59/стр. 100, 101)

Когато се спрете да пиете вода от извора с благодарност и кажете, че подобен извор не сте срещали, и той ще каже: Много хора са минали покрай мене, но като този човек тъй да цени водата и да благодари, не съм срещал. — Изворът говори като човека. (59/стр. 101)

Когато човек стане умен и благодарен, Господ ще се весели, че човек, малкото същество, което Той е създал, разбира Божиите закони и ги изпълнява. (59/стр. 112)

Благодарете от дълбочината на душата си за всичко, което ви се случва. Вземайте участие в общата благодарност към Бога. (60/стр. 27)

Каквото и да ви се случи, приемайте всичко с благодарност. Всякакво недоволство, всякакви кисели и горчиви чувства — да изчезнат от вас. (61/стр. 29)

Сега вложете в себе си идеята всеки ден да внасяте в ума си по една красива мисъл, да градите мисъл-форми, които да се материализират на физическия свят. Внасяйте всеки ден по едно красиво желание в сърцето си, което да расте и да се развива, да даде плод на физическия свят. Бъдете добри зидари и строители! Всеки ден принасяйте жертва жива и благоугодна на Бога в знак на благодарност за живота и здравето, което ви е дал. (61/стр. 257, 258)

Ако аз съм на ваше място, ще направя следното. На някоя обична сестра ще кажа: Напиши на тази сестра, която те обиди, следното, напиши ѝ едно любовно писмо и ѝ кажи: Много ти благодаря, макар че беше горчиво, но виждам, че си права. — Да допуснем, че ти ѝ напишеш едно любовно писмо и че тя ти напише едно любовно писмо. Защо вашите погрешки да не ги отстраните и да се споразумеете за всичко. (64/стр. 389)

Иска някой, дай, 5 лева иска — благодари на Бога, че не иска повече. Аз често питам някого: — Колко искаш? — Толкоз. — Иде някой и ми казва тъй: В Пловдив ще ида, 45 лева не ми достигат. — Казвам: Благодарение, че иска само толкоз, до Пловдив пътят струва 150 лева. Втори път пак дойде, за Пловдив иска пак. Трети път пак иска. Изисква се една широка душа. (64/стр. 469)

— Защо ми дойде това до главата? — Защото не знаеш как да ядеш. Ядеш много бързо. В бързото ядене не сдъвкваш храната си добре, надве-натри я сдъвчеш и я гълташ. Задавиш се. Ти не бързай. Като седнеш да ядеш, остави всичките грижи навън. Не мисли нищо, мисли само за яденето. Ще благодариш на Бога, че ти е дал половин час на разположение да бъдеш разположен. (65/стр. 180)

Аз като дойда при вас да ви проповядвам, не мислете, че ще дойда да ви убеждавам. Аз ще запаля... Паля ви, после да става каквото ще. Не искам да зная нищо. Ако сте добри, ще благодарите, ако сте от лошите, на пепел ще станете. Да горите, нищо повече. Ще го запаля да гори. Добър ли е или лош, ще го запаля да го видя мисли ли право, или криво мисли.

(65/стр. 344)

Тъй щото задачата на всеки човек е да разглежда своите мисли, чувства и постъпки и да ги пречиства.

Докато дойдете до съвършената чистота, благодарете за всичко, което става в живота. (71/стр. 41)

...Свещеният огън, той е същината на нещата вътре. И аз го наричам тъй: живот без страдание, живот без противоречие, живот без смърт. Живот, в който няма никаква смърт. Нищо повече! И там ще дойдат пак неща, ще има някои неща и благодарете, че всички неща не се обясняват. Защото всяко едно обяснение е една спънка. Ти мислиш, че нещата са обяснени, а те не са обяснени. (76/стр. 142)

16.

БЛАГОДАРЕТЕ И СЕ ПОУЧАВАЙТЕ

„Вечно благовестуване.” За да разберете това благовестуване, вие трябва да благодарите за всичко, което се случва в живота ви. Щом се обезсърчите, благодарете на Бога, че Той ви учи нещо. Чрез обезсърчението вие ще научите някакъв урок. (8/стр. 149)

Зад всяко противоречие се крие нещо интересно. Като знаете това, благодарете на Бога, че живеете на земята, която, от една страна, е пълна с противоречия и мъчнотии, а от друга — интересна. Това, което научите на земята, никъде другаде не бихте могли да научите. (22/стр. 197)

Нашите мисли и желания са деца, които ни предават добри уроци. Каквито и да са те, да благодарим на тия деца. (41/стр. 105)

Като работиш през деня, ще срещнеш различни хора: едни ще те изнудват да работиш без пари, други ще ти платят добре и ще се разделите приятелски. Ще благодариш и за едното, и за другото; вечерта ще се прибереш щастлив, че си научил нещо от живота и можеш спокойно да си починеш. (41/стр. 142)

Това, което изгрява в ума, в сърцето, в душата и в духа ни, е Божествената Любов. Това, което залязва в нас и ни причинява страдания, е човешката любов. Да благодарим, че живеем и в човешкия, и в Божествения порядък, за да се учим. (41/стр. 151)

Вярвайте във всичко, което ви подига, и благодарете за всичко, което ви се случва. Дали сте здрави или болни, богати или сиромаси, учени или прости, благодарете, че ще научите нещо. (47/стр. 230)

Човек трябва да благодари, че е минавал и минава през страдания, защото те представят перо, с което той пише придобитите знания и опитности. Без страдания няма наука, няма знания и опитности, няма живот. (47/стр. 272)

Жената е недоволна от мъжа си и постоянно се оплаква, че Господ ѝ изпратил толкова лош човек, цял живот да се разправя с него. Защо обвинявате Господа? Вие сами намерихте този мъж. На всичко отгоре му дадохте 200-300 хиляди лева. Вие сами си купихте този мъж, а търсите вината отвън. Сърдите се, че той изял парите ви. Не се сърдете на никого, но благодарете, че сте се свързали с човек, от когото можете да научите нещо. Велика е науката за живота. Скъпо струва тя. (69/стр. 89)

Видите ли, че някой греши, благодарете, че по този начин вие се освобождавате от същата погрешка. Някой върви по улицата, замислил се нещо и по невнимание паднал в една дупка и изкълчил крака си. Не питай защо е паднал, не го осъждай, че бил невнимателен. Всеки може да се замисли и да падне в някоя дупка. Благодарите, че по този начин ти се избавяш от дупката. (71/стр. 34)

Лошо е човек да върши престъпления, защото ще носи последствията им. Престъпиш ли нещо, ще паднеш, ще удариш главата си. Какво трябва да правиш? Ще станеш, ще измиеш кръвта от главата си и ще благодариш на Бога, че си научил нещо. Ще се молиш, ще бъдеш внимателен втори път да не сгрешиш по същия начин. (71/стр. 95)

И тъй каквото и да се случи в живота ви, благодарете и се поучавайте. Видите ли, че някой страда, благодарете на Бога. Ако той не страдеше, вие щяхте да страдате. Някой паднал в трап. Благодарете, че ви спасил. Ако той не беше паднал, вие идехте след него и непременно щяхте да паднете в трапа. С падането си той спасил ония, които идат след него. (71/стр. 178)

Тази година приложете следното правило: каквато погрешка и да направите, благодарете на Бога, благословете Го в себе си, че сте сгрешили. Като благода-

рите, ще видите какво ви липсва, къде е било слабото ви място, че сте сгрешили. Като благославяте Господа, Той ще изправи погрешката ви. (71/стр. 486)

Човек минава през разни положения, през разни фази и за всичко трябва да благодари, да се поучава.

(72/стр. 53)

17.

БЛАГОДАРЕТЕ И РАБОТЕТЕ

Хората не работят върху себе си, но се занимават с погрешките си. Вместо да вървят напред, те сами се спъват. Благодарете на това, което е вложено във вас, и работете върху него. Вие пренебрегвате своите дарби и се занимавате с работи, които не ви ползват.

(7/стр. 74)

Благодарете за капитала, с който разполагате. Като го туряте в обръщение, постепенно ще вървите от видимото към невидимото. (7/стр. 251)

Благодарете за хубавото, топло време, което имате тази година. Благодарете за всички блага и работете за превръщане на недоволството в доволство.

(9/стр. 46)

Приемете с благодарност това, което ви се дава, и го приложете в живота си. (15/стр. 201)

На здравите казвам: Работете и благодарете на Бога, че сте здрави. Ако здравият не приеме новите идеи и не ги приложи в живота си, никакво благо не го очаква. (15/стр. 293)

Още със ставането си от сън човек трябва да се запита: Здрав ли съм или болен? — Ако си здрав, благодари на Бога за здравето и започни да работиш. Ако си болен, потърси начин да си помогнеш. (15/стр. 294)

И тъй ще започнем деня си с работа и ще благодарим за хубавите дни, които имаме. (19/стр. 139)

Няма по-велико нещо за човека от това да бъде благодарен за всичко дадено и да има импулс към работа за Великото Начало в света. (25/стр. 55)

Първата задача на ученика е да възпитава ръката си, за да може правилно да възприема и предава енергиите на природата. Като възприема и предава правилно тия енергии, той трябва да благодари на Провидението, че му са дадени ръце, чрез които може да хваща предметите и да работи. (25/стр. 74)

Те гледат на Господа като на човек и лесно се разколебават във вярата си. Ако Бог не отговори на молитвата им, те започват да Му се сърдят. Не се сърдете на Господа. Той не е като вас. Бог нищо не ни дължи, дал ни е всичко даром. От нас се иска работа. Да благодарим за всичко, което ни е дадено, и да го обработим. (26/стр. 213)

Ухото се формира от мислите и чувствата на човека. Благодарете за ухото, което сте наследили, но работете върху него да го пресъздадете. Заслужава да работите десетина години върху ухото си да придобиете нещо към своето наследство. Каквото придобиете, това ще бъде богатството ви на онзи свят.

(44/стр. 333, 334)

С една дума, на всеки човек се дава съответна работа. Благодарете за работата, която ви е дадена.

(49/стр. 214)

Като си пипнете челото, кажете: Благодаря на Бога и на природата за това голямо богатство, което ми е дал и което не съм обработил. — Като го пипнете на горната и долната част, пак си кажете: Благодаря, че имам много работа, имам да обработвам този голям капитал, който ми е даден. (54/стр. 135)

Благодарете на Бога за светлия ум, който ви е дал. Поддържайте го в изправност, за да може светлината свободно да минава през него. Благодарете на Бога за възвишеното сърце, което ви е дал. Поддържайте и него в изправност да бъдат отдушниците му всякога отворени, за да става горението пълно. (69/стр. 407)

18.

ОСЪЗНАВАНЕ И БЛАГОДАРНОСТ

Дошло е вече време за човека, който от хиляди години живее на земята, да съзнае жертвите, които се правят за него, и да благодари за тях. Само по този начин той ще чува Божия Глас в себе си и в ближния... (8/стр. 282)

Работа се иска от ученика. Каквата задача му се даде — мъчнотия, изпитание, изкушение — да я реши правилно. Природата го удостоила с внимание, за което той трябва да благодари. (3/стр. 176)

Мнозина дохождат до състояние на безразличие, до отпадане на духа и се чудят на какво се дължи това състояние. Те не подозират, че са попаднали на някоя мъртва точка в живота си. Благодарете, че сте попаднали на тази точка, защото тя ще ви спаси този ден. Тя ви спасява от някакво нещастие, като ви посочва правия път. (3/стр. 98)

Сега на първо място как ще се справиш с противоречието? То е най-лесното. Щом си нацапаш ръката и си при някой извор, не ходи да се показваш на този, на онзи, че си се оцапал, не се стреми да се чистиш с кърпа, но тури ръката си в извора, измий я във вода-

та и благодари, че си се оцапал, за да видиш свойствата на водата. Ти след всяко измиване изучаваш свойствата на водата. Ти като си измиваш калта, от водата влиза едно качество, свойство, никой друг път, ако не беше се оцапал, нямаше да влезе. (5/стр. 211)

В Бога няма посторонни човешки мисли. Всичко, каквото мисли, е добро. В края на краищата всички ще се убедят, че всичко, което Той върши, е добро. Ще минат може би милиони години, докато се убедят, че онова, което Той е направил, е добро, ще благодарят. Сега не разбират Божиите пътища, деца са.

(31/стр. 217)

Всичко се ръководи от една велика разумност, която се отличава с голямо разнообразие. Като знаете това, за всичко благодарете! (17/стр. 268)

Има моменти, когато всеки от вас е съвършен — съвършен е само за миг, но не и завинаги. Вие не можете завинаги да запазите това съвършенство. Благодарете, че не можете да го запазите завинаги! Защо? Ако вие можете да запазите туй състояние завинаги, не зная какво би станало с вас. Да мислим човека за съвършен и да не може да покаже това свое съвършенство, това е едно вътрешно тежнение на човешкия дух. (1/15:4,5)

Та казвам: Трябва да благодарите, понеже нова светлина е влязла в света. Условията, при които вие живеете, са толкова благоприятни, понеже самата слънчева система, самата земя е навлязла в една нова чувствена област. (33/стр. 488)

Та казвам: Бъдещият свят е създаден за вас. Този свят, вие няма да идете при него, той сам ще дойде при вас. Вие със своите мисли, със своите чувства ще идете. Този свят ще слезе при вас и ще се нагоди като външно условие. Един ден ще се намерите и тогава ще благодарите в себе си, че сте поддържали тия идеи на човечеството. (33/стр. 505)

Единственото нещо, което не се изменя, това е Бог. Вън от Бога всичко се изменя и променя и ще благодарите, че е така, защото ако не беше така, това щеше да бъде най-голямото нещастие за хората.

(33/стр. 537)

„Всичко чрез Него стана.” И тогава казвам: Всичко, което сега във вас става, чрез вас става. Благодарете, че е така, защото по този начин вие сте в състояние да изправите своя живот — само ако знаете как.

(34/стр. 671)

Писанието казва, че ангелите, които напуснаха небето, не устояха на своята чистота. Те затова напус-

наха небето. Човек се заразил от тази нечистота. По-неже нечистотата влезе в умовете на ангелите, влязла и в сърцето на хората. Погрешката на ангелите не може да се изправи, погрешката на хората може да се изправи донякъде. Благодарете на това. (34/стр. 674)

Всякога, когато ви дойде една скръб, в скръбта печелите повече. Скръбта събира, а пък радостта раздава. Следователно постоянно Бог изисква да бъдете щедри. Когато Господ иска да ви направи трудолюбиви, праща ви скръб. Когато иска да ви направи щедри, праща ви радостта. Благодарете за скърбите, че събирате. Благодарете за радостите, че раздавате.

(23/стр. 343)

Благодарете на Бога, когато скръбта иде. Благодарете на Бога, когато радостта иде във вас. Вашата скръб е радост на някого и вашата радост е скръб на някого друго. Тъй щото когато ние се радваме, други скърбят; когато те се радват, ние скърбим. Смяна има в природата. (23/стр. 343)

За пример, често ме запитват: — Защо умря моето дете? Защо го взе Господ, трябваше ли да умре? — Чудни сте вие хората! Това дете не беше твое. То беше един ангел, изпратен от небето за 10 години при тебе да придобие една опитност. След като си свърши работата, след като си научи урока, за който беше дош-

ло, Господ си го взе. То се върна на небето. Защо ще плачеш на чужд гроб? Това дете не е твое... Чудни са тия майки, които казват: Защо ми отиде детето? — Така да казва един верующ, то значи да не разбира Божия закон. Това дете не е твое, то е ангелче, което трябваше да си отиде. Умре ли детето ти, ще кажеш: „Господи, благодаря Ти, че взе моето ангелче, прати ми друго някое”. (10/7:14, 15)

Всички трябва да работим за Бога в света. Да кажем, че някой от вас е чиновник в банката. Ще кажеш: „Господи, понеже Ти установи тази държава и всяка власт е Твоя, а в тази държава аз съм чиновник, аз Ти благодаря, че ме остави на тази работа да Ти служа. Какво искаш да направя днес?” (10/27:23)

Вие ще излезете някой път — вятърът ви разбърка косите, той ви е предал известна енергия. Всеки косъм възприема от въздуха, вие не съзнавате това. Много пъти на хората оголяват главите преждевременно от недоволство. Върни се, вятърът като ти разклати косите, направи угощение — благодари на Бога, че ти размърдал косите. Ти ще вземеш сам с гребена, ще изгладиш косите си, какво си предал? (31/стр. 6, 7)

Казвам, не се обезсърчавайте, че плачете. Като плачеш, да се радваш, благодари за плача. Ония сълзи като излизат, дават един подтик. То е Божественият

подтик, че Божествената светлина и топлина са дошли, ледът се е стопил и от разтопления лед се раждат твоите сълзи. Благодарете, че във вас плачът е дошъл. Ако не може да плачете, вие сте северен или южен полюс, дето нищо не може да расте. Ако си човек, който не може да плаче, нищо от тебе не може да стане. (31/стр. 390)

За пример, някой носи кошница с яйца в ръката си, но по невнимание спъне се някъде, падне и счупи яйцата... Нали казваш, че Бог е съвършен и се грижи за всички живи същества? ...Яйцата били развалени и за да не се разстрои стомахът ти, Той съдействувал за счупването им. Следователно когато се натъкнете на някоя неприятност или мъчнотия, ще знаете, че това е кошницата с развалени яйца, която пада на земята. Благодарете, че ви сполетяло едно нещастие, което ви освобождава от по-голямо зло. Затова българинът казва: „Ела, зло, че без тебе по-зло”.

(11/стр. 165)

Има камъни, които от хиляди години насам чакат да дойде някоя голяма буря, ураган, да ги изкърти от голямата канара и да се движат малко. Това малко подвижване представя за тях нов живот. Те се усещат свободни и благодарят за великото благословение, което им се е дало. И вие, като камъните,

благодарете за бурите и ветровете във вашия живот. Те са условия за вас да се подвижите малко. Като не разбират тия неща, хората считат бурите в своя живот за голямо нещастие. (14/стр. 258, 259)

Разумният свят всякога компенсира нещата. Той разпределя тежестите на живота върху всички хора: един ден ще тури една погрешка, т.е. една тежест, върху гърба на едного; на другия ден — върху гърба на другиго и т.н. Тъй щото благодарете, че природата ви е удостоила с известно внимание. Тя разчита на вашия гръб, на вашите сили, затова ви товари.

(18/стр. 202)

На земята има една добра страна, за която ние ще благодарим. Земята иска да вземе от нас онези непотребни неща, с които сме се натоварили, и да ни освободи от ненужния товар, и да ни изпрати при Бога такива, каквито сме били първоначално.

(20/стр. 203)

Сега благодарете се, че сте бедни и малки, защото ако бяхте богати и големи, нямаше да се съберете в този салон. Окултната наука разправя, че човек някога е бил висок по 35-40 метра, а даже и до 100 метра е достигнал; ако вие днес имате тази височина, де ще влезете, в коя стая? Кой би могъл днес да скрои дрехи

за толкова висок човек и обуча толкова големи? Благодарете, че имате такова тяло днес, на което да се радвате. Не е в годините и в големината, която имате.

(34/стр. 35)

Защо именно утре искаш да станеш цар? Аз бих предпочел да съм един прост човек, отколкото да съм цар на мравките. Аз бих предпочел да съм един прост човек, отколкото цар на животните. Когато започнат да колят животните, най-първо ще заколят техния цар като най-угоен, като най-силен. Нито един животински цар няма тези възможности, каквито има най-простият човек на земята. Аз бих предпочел да съм най-простият ангел на земята, отколкото да съм един човешки цар. Аз бих предпочел да съм последен между архангелите, отколкото да съм цар на ангелите... Навсякъде бих предпочел последното място, да бъда последен, защото това последното от предшествуващото седи много по-високо. Сега ако разбирате тия неща, вие трябва да благодарите и да не бъдете в един застои на живота, да казвате, че нямате условия за работа, че нищо не можете да постигнете. (34/стр. 225)

Каква нужда имате дяволът да ви обича? ...Има хора, от любовта на които ние не трябва да се нуждаем. Когато някой от тия хора не ви обича, това е по-голямо щастие за вас, отколкото ако ви обича. Така трябва да мислите. Някой път се разочаровате в себе си,

че не сте постигнали това, което сте мислили. Вие сами се заблуждавате. Благодарете, че не сте постигнали това, което сте желали. (34/стр. 610)

Онзи, който ме обича, той трябва да ми благодари, че ме обича. Не че аз съм му длъжен, но той ми е длъжен. Защото когато човек полива градината с плодни дървета, кой яде плодовете — градината ли или онзи, който е посадил плодните дръвчета? Когато някой ми каже, че ме обича, аз съм градина, в която той посадил плодни дървета. И той един ден ще яде, а пък аз се намирам в пасивно състояние. Ти като кажеш, че ме обичаш, ти трябва да се радваш, че имаш една градина, в която си посадил плодни дървета. Без това ти не можеш да познаеш живота. (35/стр.469)

Писанието казва: „За всичко благодарете”. Понеже всичко, каквото ви се случва, ще се превърне за ваше добро. (35/стр. 670)

Както си ял и пил, без да мислиш за последствията, сега ще бъдеш герой да понесеш закона за възмездие върху себе си. Ще благодариш на този закон, че ти дава възможност да се изправиш. (38/стр.6, 7)

Благодарете за злото, защото Бог го е турил на работа да подтиква човека към дейност, да преработи инертната материя в него. Злото създава в човека

противоречия, съмнения, за да се произведе в него търкане, което образува огън. Огънят стопява твърдите тела, прави ги активни. (38/стр. 32)

Първото нещо, което се изисква от човека, е да благодари на Бога за главата, която му е дадена. Щом съзнава кой му е дал главата, той трябва да я държи изправена, а не наведена. Като съзнава какво благо му е дадено, човек трябва да си каже: Благодаря за Божествената Светлина, която възприемам чрез главата. Благодаря за Любовта, която възприемам чрез сърцето си. Готов съм да приложя Светлината и Любовта, които възприемам, не само към хората, но и към най-малките същества. Готов съм да направя път и на мравката и да ѝ се притека на помощ. (40/стр. 156)

Разправят за един богат човек, 45-годишен, че не знаел какво нещо е благодарност. Каквото добро или услуга му правели, той на никого и за нищо не благодарял. Случило се един ден, като вървял по улицата, изкълчил единия си крак и паднал на земята. В това време край него минала една млада, красива мома. Като видяла, че човек лежи на земята, веднага му се притекла на помощ. Наместила крака, превързала го и го придружила до дома му. За пръв път той благодарил на момата, за пръв път почувствувал какво значи благодарност. Той често си повтарял: Благодаря на тая мома, намести крака ми и аз можах да ходя.

Казвам: За всичко трябва да благодарим! Да благодарим на Господа, Който се спира пред всички и помага. Какво представя Бог и как се изявява? Според мене младата мома, която наместила изкълчения крак на богатия, е проявеният Бог. Чрез нея Бог му дал един добър урок, научил го да благодари. (41/стр. 274, 275)

Вие трябва да благодарите на дявола и ако той би изчезнал само за един ден от света, би настанал голям смут: парите щяха да се обезценят, свещениците нямаше на кого да проповядват, майките не щяха да раждат, нямаше да има ядене, стомахът, дробовете, мозъкът щяха да се откажат да работят, всички щяха да бъдат свободни и т.н. А днес всички говорят за дявола, че бил много лош. Когато имате каруца, която изнася вашата смет, както и тази на вашите познати, вие всички казвате: „Ех, колко лошо мирише този боклук!“ Не, благодарете на тази каруца, която ви изнася сметта, иначе вие бихте се разболели, ако тая смет останеше между вас. Ето защо и вие днес трябва да благодарите на този велик дух, който носи греховете на хората. Който сгреши днес, попът, владиката, царят, майката, бащата — все дяволът е виновен.

(43/стр. 103, 104)

Когато природата праща на човека болести — хрема, треска, тя има предвид своите мързеливи, своенравни деца. Така тя ги заставя да правят дви-

жения, да се лекуват... Без движения човек може да се осакати. — Дотегна ми вече да се секна, не искам да си бутам носа. — Благодари на хремата. Без нея ти щеше да се осакатиш. Който не бута носа си, умира; който го бута, живее. (44/стр. 225, 226)

Всичките ви разочарования се дължат на двата велики закона — възлизане и слизане. Те показват, че човек не е свободен. Това не значи, че като не е свободен, някой го ограничава. Той трябва да благодари именно на това. Че не е свободен, това значи: свободен е да направи едно нещо, а не е свободен да направи друго. (60/стр. 41, 42)

На една силна греда се турга повече товар; един по-силен кон повече се товари, на по-слабия кон по-малко се турга; на малкото дете по-малко му се дава да яде. На всеки един човек в света му се дава подходящото. Бъдете благодарни на това, което Бог в даден момент ви е дал. (64/стр. 156, 157)

Само свободният човек може да греши. Щом съгрешиш, кажи на Бога: Господи, свободен съм, благодаря Ти; както съм свободен да съгреша, така съм свободен сега да поправа погрешката си. — Това е характер! (64/стр. 387)

Когато освещават някоя православна църква, свещениците и владиците имат бели дрехи. Ще хванат

тази дреха, че всичките късат. Кой как хване, иска да откъсне едно парче. От владишката риза и от ризата на поповете нищо не остава. Всичко туй отива. Там, дето Господ освещава някой храм, от вашата риза нищо няма да остане... Някои от вас се оплакват, че имате ревматизъм, имате болезки в кръста или в корема имате болка. Болестите показват, че храмът се освещава. Болестта е отрязване на едно парче от ризата... Законът е такъв: Бъдете благодарни на онова, което Бог ви дава. Тогава като ме боли кракът, казвам: „Благодаря Ти, Господи, че си благоволил да ме посетиш.” (65/стр. 486, 487)

Човек да благодари на Бога за всичко онова, с което Той го е одарил. Трябва всички да съзнават какво богатство Бог вложил във вашите умове, какво богатство е вложил във вашите сърца. (65/стр. 548)

Казвате, много нервни сте станали. Радвайте се, че сте станали нервни. Защото само един нервен човек, който има нерви, в него Любовта може да се прояви. Та само един човек, който има нерви, в него болестта може да се прояви. „Ще ми се пукне — казва — главата.” Няма да се пукне, тя се разширява, своята глава расте правилно. „Ама сърцето ми ще се пукне.” Няма да се пукне. Всичко е на мястото си! Разберете Божиите пътища и благодарете за онова, което Бог прави за вас. (76/стр. 560)

19.

ОЦЕНЯВАНЕ И БЛАГОДАРНОСТ

Да оценявам Любовта, която Бог има към мене. Да обичам Бога, значи да оценявам ония блага и възможности, всеки ден да благодаря за онова, което е дал. Постоянно отвътре ме поощрява: чети, мисли, добро прави. Бог е, който ни тласка. (31/стр. 364)

Да бъдем верни и благодарни за мястото, на което Бог ни е поставил. (7/стр. 145)

Всеки човек е ценен дотолкова, доколкото носи благо, което му е дадено от Бога. Щом донесе благото, човек свършва вече работата си, както слугата свършва работата на своя господар. Благодарете за службата, която ви е дадена. Носете благото в света така, както ви е дадено, без да се изкусите да го продадете или да го използвате само за себе си. (2/стр. 111)

Природата се радва, когато ние оценяваме благата, които ни дава, и благодарим за тях. (2/стр. 93)

Ако приятелят ви е направил някаква услуга, работил ви, свирил или пял, вие трябва да му благодарите така, че и той да бъде доволен от вас. Оценявайте всичко, което хората правят заради вас. (2/стр. 107)

Като се говори за благодарност, имаме предвид онази вътрешна благодарност, а не обикновената. Още със ставането си от сън човек трябва да благодари за живота и за благата, които му са дадени. Животът е най-великото благо, което притежавате. Щом има живот, всичко може да придобиете: и знание, и свобода, и светлина. Постоянно се молете и благодарете за великия дар, който Бог ви е дал. (27/стр. 149)

И тогава от всинца ни се изисква да бъдем благодарни за това, което сега се крие в нас. В дадения случай у нас има скрито, складирано толкова богатство, че дори е грешно и престъпно да се спираме върху малките неща. (1/19:31)

И ще бъдем готови сега, още днес, всички да изнесем великото дело, да проповядваме за този Велик, Жив Господ, Който е направил вселената заради нас, и от благодарност да покажем, че както Той се жертвува за нас, така и ние сме готови да се жертвуваме заради Него. (10/30:36)

Ние представяме отделни области на проявлението на Божествения живот. Да бъдем благодарни, че сме се удостоили, че Бог иска по кой начин да се прояви чрез нас. (31/стр. 135)

Бог, Който живее във всичките хора, Той служи като запалка. Той чрез когото и да е може да те за-

пали или да ти въздейства... Бог ще въздейства, тъй щото вие се радвайте на всички хора, които във вас внасят една хубава мисъл, едно хубаво чувство, едно хубаво желание. Имаш ти една запалка. Та искам да ви наведе на мисълта да бъдете благодарни вътре в себе си. (31/стр. 150)

„В Него бе животът.” Най-красивото нещо, това е животът. Човек като седне, да благодари на онова Същество, което има име, което не можем да произнесем. Свещено е. Да благодари човек, че е в този живот. Аз го наричам Божествен живот. Да ни стане всичко мило, навсякъде като погледнем — на небето, на земята и в себе си. Всичко е хубаво и всичко да ми стане мило. (31/стр. 152)

В Писанието е казано: „Възлюбил е Истината, която е в човека”. Този живот наричаме живот на Истината, която Бог е възлюбил. Бъдете благодарни, доволни и радостни, че имате този Божествен живот в себе си. (35/стр. 84)

Сегашният живот го считайте като една лодка вътре в развълнуваното море. Казваш: „Лош е този живот. Тази лодка се люлее.” Вие благодарете, че сте в лодката, и да излезете на брега. И като излезете на брега, тогава ще разберете какъв трябва да бъде смисълът на живота ви. (35/стр. 251)

Вие може да вземете всичко, каквото има в света, но ще вземете и проказата. Разберете едно нещо: бъдете благодарни от онова, което Бог е вложил във вас, от онова, което Бог ти дава. Пазете се от неща, които са преходни. (35/стр. 252)

Когато обичате един човек, вие ще се учите при него. Този човек, когото обичате, той ще ви бъде предметно учение. Вие ще се ползвате от него. И като свирите, ще благодарите на Бога, че ви е позволил да свирите на това хубаво пиано. Вие казвате: „Аз вече не го обичам!“ Тази работа не става така — обичам, не обичам. Щом престъпите едно Божествено правило, втори път няма да ви позволят да свирите на никакво пиано. Тогава какво ще стане? Тогава не може да се проявите. (35/стр. 495)

Мнозина не разбират какво представя Истината, какво представя Реалността на живота, но казват, че са дошли до Реалността. Да, те са дошли до стъпките на Реалността, но не и до самата нея. Нека бъдат благодарни и за това. Не е малка привилегия за човека да върви по стъпките на Реалността. (36/стр. 21)

Онези от вас, които искат доброволно да следват правия път, без да ги питам, ще ги туря в ретортата. Може да плачете колкото искате, но после ще ми благодарите. (37/стр. 223)

Разумният разбира нещата и благодари за всичко, което му е дадено и което хората правят за него.

(38/стр. 107)

Рядко може да срещнеш човек на Божията Любов. Рядко може да срещнеш човек на Божията Мъдрост. Рядко може да срещнеш човек на Божията Истина. Това са редки събития. Да благодарим, че сме срещнали такива хора. (7/стр. 297)

Вечер преди да си лягате, измийте краката, ръцете и лицето си с топла вода. Като миете краката и ръцете си, благодарете им за работата, която сте свършили с тях през деня. (2/стр. 158)

Отсече някое дърво — десет, петнадесет години трябва да съхне, да направи някакъв инструмент да весели хората. Казват, че той не прави добре. Че кое е по-хубаво: туй дърво да расте или да стане инструмент да свирят на него? Нашият брат свири с едно отсечено дърво. Ако не беше се отсякло дървото, не може да ни весели. Сега ние му благодарим. Туй дърво живее тук. То още живее. Живее един духовен живот. (31/стр. 160)

Имаш сто хиляди лева в банката, но се страхуваш да не дойде някаква парична криза да изгубиш богатството си. Бедният, който няма пари в банката, като спечели сто лева, казва: Благодаря на Бога, за

днес съм осигурен, утре пак ще спечеля нещо. — Днес малко хора са доволни от положението си.

(39/стр. 164)

Ние всички благодарим на разумните братя, че са работили безкористно върху нас. (14/стр. 166)

Водата представя Божествения принцип, който влиза в човека и утолява жаждата му. Щом жаждата му се уталожи, той се успокоява. Следователно успокоите ли се, вие трябва да благодарите на Божественото благо — водата, с което показвате, че сте приели, разбрали и оценили Любовта. (18/стр. 147)

Сега вие искате да знаете ще има ли днес още една беседа. Казвам: Днес целия ден торбата ми ще бъде отворена и на всеки, който дойде при мене, ще му дам по една ябълка, круша и кифла... Ябълката, крушата и кифлата са символи, които трябва да се преведат. Ябълката представя живота, който се ражда от Любовта; крушата представя Мъдростта, а кифлата — Словото, т.е. Истината... Сега и аз отворих торбата си и дадох всекиму по нещо. Благодарете на Бога, че навреме отворих торбата! Благодарете още и за това, което чухте! (19/стр. 184, 185)

Мнозина от вас, които сте дошли тук, са обременени, загрижени, че нямат достатъчно средства, че палатките им не ще издържат много и т.н. Казвам:

Докато човек се намира пред хубавите ябълки, круши и кифли, нека забрави всичко. Нека свърже мисълта си с тях и каже: Господи, благодаря за всичко, което си ми дал. — Изпита ли тази благодарност към Бога, всичко друго — знание, добродетели, богатства ще дойдат сами по себе си. (19/стр. 187)

Сега ще отидем до Бъбрека — V-то езеро, дето ще направим няколко гимнастически упражнения и ще се погреем малко на слънце. След това ще слезем на бивака да обядваме и да благодарим за хубавия ден. (19/стр. 205)

Двама парализирани лежали в болницата 20 години. Това било в Южна Америка. Лекарите казали, че по никой начин не могат да се излекуват. Оставили ги в една стая. И те си казали: „20 години сме тук и тук ще си останем“. Това било малко градче в планината. Влязла в града една боа и като я гонили да я убият, тя като бягала, влязла в болницата, влязла в тази стая. Те като я видели, че влиза тази боа, изведнъж се намерили отвън. И казали: „Благодарим, че влезе голяма боа! И вървим вече здрави!“ Кой ги направи здрави? Те престанали да мислят, че са парализирани. И в тях се зародило желание, че могат да излязат вън, и излезли. Всички страдания в живота, които ви сполитат, са голяма змия и тя е влязла, за да излезете от това статическо положение. Ти казваш: „Това не мо-

га, онова не мога". Но като дойде боата, излизаш навън, напускаш мекото легло. (23/стр. 68)

Не считайте, че всяко неразположение, което имате, е ваше. Ще намерите произхода му. И ако намерите произхода му, вие ще го коригирате. Тогаз на онзи човек ще му помогнете и той ще ви бъде благодарен. Ако имаш едно добро разположение поради някой човек, вие ще го намерите и ще му благодарите. Ще го оцените. И ако така оцените онзи човек, ще се образуват хубави връзки между вас. (23/стр. 115)

И ако не оцениш онова, което Бог ти е дал, ако роптаеш, ти се отдалечаваш от Бога. Бъди благодарен във всеки момент от това, което имаш. То е едно велико благо, което Бог ти е дал. Бъди благодарен от живота, който имаш сега, в този момент, понеже цялата вечност, цялото бъдеще е твое. (23/стр. 115)

Разсърдиш се — ще си кажеш: „Добре стана днес, че се разсърдих“. Ако не се сърдиш, е лошо. Уплашиш се — много хубаво, защото ако не се уплашиш, няма да знаеш какво нещо е страхът. Казваш: „Влюбих се“. Хубаво. Защото ако не се влюбиш, няма да знаеш какво нещо е влюбването. Ще опитаме нещата, които имат цена, и ще благодарим, че сме минали през една велика школа. (23/стр. 140)

Горчивината е специалист в известна област. Има горчивини, които играят роля на учител, на лекар, на акордьор. Когато учителят види, че някой от учениците му не е в съгласие с него, веднага изважда пръчицата и го нагласява. Първоначално ученикът е недоволен от горчивината, която учителят му дава, но после благодари за нея, защото разгласените тонове на цигулката му се нагласяват. Без горчивини ученикът не може да напредва. (28/стр. 4, 5)

Много хора са останали разочаровани по единствената причина, че имат в себе си нещо човешко, нещо материалистично. Когато не получите много пари, не съжалявайте за това. Бъдете благодарни за това, което е дошло. Две или три хиляди са дошли, благодарете на тях. (32/стр. 264)

Животът, това е един лотариен билет, не го късай. Добър или лош, макар че този билет ти е даден от бирника, не го късай. Макар че зад този билет седят неприятности, бъди благодарен, че имаш този лотариен билет, понеже той е най-голямото благо, което сега ти е дал Бог. Тъй говорим по човешки. Можете да вярвате или да не вярвате. Но колкото и да е горчив животът, все пак той е едно благо, което ви е дадено от Бога. (34/стр. 593)

Топлината, светлината и силата, това е Бог, Когото търсите. Той живее в нашите умове, сърца и души.

Като знаете това, гледайте с благоговение на душата си като жилище на Бога, на ума си — като на свещен олтар и на сърцето си — като на свещена стаичка. Благодарете за ума, за сърцето и за душата, които ви са дадени. (40/стр. 203)

Като живееш 120 години, ще напуснеш тялото си, както събличаш старата си дреха. Ще съблечеш дрехата си и ще благодариш на клетките, които са работили за тебе цял живот. (41/стр. 42)

Аз искам да знам защо съм дошъл на земята и какво се иска от мене. Щом си задам този въпрос, винаги си отговарям: Аз съм дошъл на земята да възлюбя Онзи, Който ме е създал, и да се интересувам от това, което е направил. Той ме обича и аз ще Го обичам. Той се интересува от мене и аз ще се интересувам от Него. Той е вложил в моя ум и в моето сърце част от Своя капитал и аз трябва да благодаря, разумно да го използвам. (42/стр. 405)

Гледайте на ухото си като на скъпоценност. Благодарите на Бога, че ти е дал хубаво, красиво ухо. Като се обезсърчиш, прекарай пръстите си по външната линия на ухото и кажи: Капитал е това. (44/стр. 140)

Ако децата могат да ни покажат Истината, ние и на тях ще благодарим. (53/стр. 95)

Да благодарим за онзи живот, който имаме. Туй, което сега имаме, да го ценим, да не мислим за в бъдеще. Бъдещият живот ще зависи от сегашния.

(62/стр. 107)

За пример, у българите има един обичай. Българинът е съобразителен. Българинът като мине покрай някоя круша, види, че са нападали круши, ще ги събере, ще гу тури в джоба си, ще благодари. На запад ако е някой англичанин или американец, като види паднал плод под дървото, ще го счита за унижение да вземе паднал плод на земята. (64/стр. 437, 438)

...Животът е важен. Та първото нещо: Благодарете за живота, който имате, една постоянна величина. Когато човек разбира, животът е една постоянна величина. Щом не разбира живота, той става непостоянна величина. (65/стр. 401, 402)

Да обичаме Бога навсякъде, във всичките Му малки работи. Това да ви бъде занятието. И да благодарим от сутрин до вечер за всичко, което ни дава Господ.

(65/стр. 462)

Любовта без нас може, но ние без Любовта не можем. Следователно Любовта в каквато и форма да дойде, не роптай, приеми я. Може да е най-малката форма, ти благодари на Бога за тази Любов. Ако ти Му

благовариш, тази малката Любoв, тя ще ти достави всичко онова, от което ти се нуждаеш. (65/стр. 512)

Първото нещо: Благодарете на Бога, че ви е пратил на земята. Вие искате да бъдете между ангелите. Ангелите знаеш ли какво послушание имат те? Те работят. Вие мислите за ангелите, че седят. Те са същества на работа. Че ако вие идете между ангелите, какво ще правите? Най-малките условия, които им се дават, те го считат за щастие. Вие за да идете при тях, тук на земята трябва да се научите. Ако на този живот, който Господ ви дава, не сте благодарни, как ще бъдете благодарни там? Ще бъдете още по-недоволни.

(65/стр. 516)

Казваме: „Защо Господ е създал света така?“ Ние мислим: „Не можеше ли по друг начин?“ Можеше Господ да го създаде. Та туй, което Бог ви е създал, благодарете. Използвайте вашите богатства. Използвайте колкото сила имате. (65/стр. 530)

Вие досега четете изкуствени молитви. Ето как трябва да се молите. Ще влезеш в стаята си, ще се съблечеш и ще кажеш: „Господи, благодаря Ти за това, което ми даде. Благодаря Ти за доброто, което ми даде. Благодаря ти за краката, за ръцете, за очите, за ушите, за носа, за устата, за сърцето, за всичко, което ми даде.“ За всичко ще благовариш. Тъй ще пипнеш тялото си и ще легнеш да спиш. (65/стр. 696)

Ако си роден в колиба, благодари за това. Важно е да си роден, макар и в колиба. Иначе може да не съществуваши. Роденият в колиба ще каже, че тук не му било мястото, могло да се роди при по-добри условия. Използуй условията, които ти са дадени, за да не съжаляваш за тях. (67/стр. 48)

Почне ли човек да се страхува от живота, той вече е стар. Младият не се страхува, той носи в себе си сила, енергия и казва: „Благодаря на Бога, че ми е дал този ум, това сърце и тези ръце. Докато имам всичко това, аз съм способен човек и мога сам да си изкарвам прехраната.” (68/стр. 113, 114)

На всички, а особено на тия, които са чиновници, препоръчвам следното измиване: като се върнете на обяд, съблечете си горните дрехи, вземете стомничката с вода, която сте донесли още от сутринта или от предишния ден, и залейте се с нея от главата до краката. След това леко се изтрийте. Ще облечете чисти, сухи дрехи. Тъй измити и преоблечени, ще отправите благодарствена молитва към Бога за водата, която ви е дал, и тогава ще се нахраните.

(68/стр. 463, 464)

Всяка постъпка, в която участвува Любовта, внася благодарност и доволство в човека. Кой болен няма да благодари на онзи, който го е излекувал? Кой

няма да благодари на лекаря, който наместил счупения му крак? Какво ще бъде положението на онзи, когото бесят, ако го свалите от въжето и му подарите живота? Той ще заживее нов живот и ще ви остане благодарен за вечни времена. Мислите ли, че ако влезете в един дом и внесете мир и съгласие между членовете, няма да ви благодарят? (69/стр. 24, 25)

Съвременният човек още не вижда онези, които го любят. Той минава край тях и не спира вниманието си да приеме тяхната любов. Безброй цветя цъфтят заради него, изпращат му своята любов, но той не я разбира. Мине край едно цвете, помирише го и казва: Цвете е това! Той ще го откъсне или ще го стъпче. Той не подозира, че благоуханието на цветето е любовта му към човека. Плодовете се жертвуват за човека пак от любов; изворите, вятърът, светлината — всички се жертвуват от любов за човека и му предлагат своите блага. Защо да не благодарим за всичко това? (69/стр. 104, 105)

Защо ще мислиш за хората, че не живеят добре и правят погрешки? Защо трябва да се товариш напразно? Занимавай се със своите работи, а не с чуждите. Бъди благодарен на това, което имаш. (69/стр. 201)

Черешата ражда череши. За никого тя не би родила друг плод, освен череши. Благодари за това, което

си днес. — Какъв ще бъде в следното прераждане? — Точно такъв, какъвто си днес. (69/стр. 240)

Ако годината е неплодородна, благодарете и за това. Не казвайте, че следната година ще бъде плодородна. Всяка година носи своето благо, колкото и да е малко или голямо то. (69/стр. 252)

Кой човек е спазил досега нужната обхода към тялото си, както и към отделните удове? Кой е благодарил на клетките за работата, която ежеминутно вършат в неговия организъм? Клетките са разумни душички със специална работа. Благодарете за работата, която те вършат. (69/стр. 253)

Човек... Той ще благодари на всеки, който го е обърнал към Бога и насочил в правия път. Всяко добро, направено от кого и да е, има голяма стойност. Оценявайте доброто и Любовта, които хората отправят към вас. (69/стр. 405)

Като знаете, че Бог ви изпраща всички блага с Любов, благодарете за тях. (71/стр. 519)

Тъй щото когато приятелят ви предлага да ядете или да се преоблечете с чисти дрехи, не му отказвайте. Щом имате нужда и отказвате да приемете това, което ви предлага, вие накърнявате добрите чувства

в него. Приемете дара от своя приятел и благодарете, че той се грижи за вас както за себе си. (72/стр. 112)

Не се оплаквай, че стаята ти е малка, прозорците малки, нямаш много светлина. Благодари и за тази стая. Ти си временно в нея. Като поживееш две-три години в нея, ще я напуснеш, но ще придобиеш нещо. (74/стр. 50, 51)

Нали живееш, животът произлиза от Любовта. Ти трябва да съзнаеш, че животът ти е дар, любовен дар... Вложи мисълта, щом се движиш, да благодариш. То е от Бога. (75/2:15)

Ще бъдем точни, ще имаме силна вяра! Това, което обещаем в природата, ще го изпълним. После ще дойдем към онзи стих от Писанието, който казва: „Надпреварвайте се да си давате почит един на друг“... Сега в школата имаме за цел, между другите задачи, да пристъпим към тия малки практически задачи, които трябва да се реализират. Ако ги приложите, вие няма да съжалявате, ще благодарите после. (75/24:18)

Туй дете, макар и малко, казва ти нещо, слушай го. Ти ще му бъдеш признателен и ще кажеш: Едно дете ми казва Истината, аз ще го слушам. (75/27:25)

20. БЛАГОДАРНОСТТА — ОТПЛАТА ЗА НЕЩАТА

Няма благо в света, което човек получава даром. Когато бирникът на природата дойде при вас с разписка да платите за благата, от които сте се ползували, вие трябва да благодарите, да кажете как сте използвали това благо и да му дадете един от изработените плодове. Искрената благодарност и признателност на човека към природата и към Бога е плащане за получените блага. Който не благодари, който не е доволен, той плаща глоби. — Какво представляват глобите? — Страдания. (25/стр. 197)

Следователно който иска да се освободи от страданията, трябва да благодари на Бога за всичко, което му се дава. Благодарността е еквивалентна на плащането. (25/стр. 197)

Веднъж си дошъл на земята — ти трябва да знаеш, че някой те е изпратил. Ти трябва да се запознаеш с Този, Който те е изпратил. Той не само че те е изпратил, но Той е помислил за тебе. Той ти е дал светлина, въздух, вода, храна, заобиколил те е с баща и с майка, които те обичат, които те милват. Заинтересувай се от този добър човек, който те е изпратил на земята, който ти е сторил всичко това. Заинтересу-

вай се от адреса на този човек да му напишеш едно благодарително писмо. (33/стр. 173)

Достатъчно е да направиш най-малкото добро на едно плодно дърво, да видиш как ще ти благодари то. Ако всяка сутрин поливаш една круша, като узреят плодовете ѝ, тя ще ти даде доброволно от своите плодове. Ако не се грижиш за нея, плодовете ѝ не падат лесно. Като положиш грижи за нея, пред краката ти ще падат най-хубавите плодове. С това тя изказва своята благодарност към тебе. Всички живи същества са признателни, важно е да проявят своята признателност. (17/стр. 111)

Какво плаща ученикът на учителите си, които го учат? Ходиш на училище, връщаш се у дома си, учиш, придобиваш знания и опитности, без да плащаш нещо. Благодари за всичко, което придобиваш в живота. (41/стр. 142)

Дърветата, които Бог е посадил, дават изобилно. Вземайте от техните плодове и благодарете за всичко, което получавате. Как ще изкажете благодарността си? Като полеете дървото и посадите семките му. (47/стр. 277)

Разболееш се — търсиш обикновен начин за лекуване, търсиш един лекар и това е правилно, не е ло-

шо. Но там трябва да платиш на лекаря за неговата визита, после ще платиш и за церовете; ще платиш и за онази, която те гледа — някоя милосърдна сестра, ще ѝ платиш. А в Божественото за нищо няма да платиш. Но и там ще платиш. Там ще дадеш благодарност, хвала на Бога, че ти помогнал. (76/стр. 105)

21. ЩЕ ТИ БЛАГОДАРЯТ

Който иска да живее с радост, трябва да бъде запалена свещ. Човек не се радва, защото гори, но защото придобива ценни опитности. Щом придобива опитности, човек помага и на ближните си. Те се ползват от неговата светлина и благодарят за доброто, което им е направил. Човек се храни от благодарността на ония, които са получили нещо от него. Затова е казано, че човек не живее и не умира за себе си. (15/стр. 194)

Ако някой поиска пет лева за една хубава книга или да се нахрани, не отказвайте на този човек. Подтикът у него е правилен и той трябва да бъде задоволен. Този човек ще благодари и ще оправдае малката жертва, направена за него. (19/стр. 220, 221)

Ти като се отклониш, то ще дойдат други хора и като дойдат на това място, ще се отклонят и те. Та искам сега да бъдете хора, които да не се отклоняват от своя път. Аз говоря за малките подтици. Дойде една мисъл, едно чувство, една постъпка — поправи ги. Може да не са твои. Поправи ги, понеже всички, които дойдат след тебе, ще ти благодарят, защото ти им услужваш. И тогава тези хора няма да правят погрешката. (23/стр. 75, 76)

Казват: „силна воля”. Ако отидеш при болния човек и му изпратиш сила, той трябва да стане и да каже: „Благодаря ти”. Сила му е липсвала. Чрез волята си ще му пратиш сила и ще му кажеш: „Стани!” Няма какво да му кажеш: „Аз те обичам”. Любовни работи няма да му кажеш. Ако му кажеш така, той няма да стане. Но ще му кажеш: „Стани!” И той ще стане.

(23/стр. 110)

Ти казваш: „Как да го обичам?” Вий знаете как да обичате. Да обичаш някого, е просто подобно както когато обичаш цвете. Сутринта момата като стане, ще отиде на извора, ще вземе най-хубавата вода и ще напои корена на цветето. Това значи да обичаме едно цвете. И цветето понеже има повече любов, пуца повече ухание. Любовта, която излиза от това цвете към тебе, ти казва: „Много ти благодаря, че ме поля”.

(23/стр. 314)

Казано е: „Блага дума отваря железни врата”. Следователно кажи на човека една блага дума да го повдигнеш и успокоиш. Острата, груба дума възбужда, дразни човека. Благата дума е естествена храна за човека. Дай му сладка храна, ако искаш да ти благодари. (73/стр. 134)

Ще пееш, когато ти се пее; ще запееш и не се бой, който и да е там. Ама имало болен. Ако твоята песен

е Божествена, този болен ще стане от леглото си и ще оздравее. Той ще ти каже: „Благодаря, че ми запя”.

(75/2:7)

22. ПОТЪНКОСТИ НА БЛАГОДАРНОСТТА

Човек да си отвори сърцето и да благодари. Единственото нещо — казвам на вас — благодарете на Бога, от сърце благодарете. Като благодариш, да не виждаш злото никъде. (20/стр. 138)

Щом човек чуе, че банката, в която е вложил парите си, е пропаднала, той трябва да каже: „Господи, дойдох с две празни ръце на земята. В тях са вложени сили, на които разчитам. Благодаря, че ръцете ми не пропаднаха.” (4/стр. 59, 60)

Ако дойде някое малко страдание и ако не беше се намесил Бог да те защити, щеше да пострадаш много. Куршум те одраскал. Ти благодари, че не те е убил. Пазил те е Господ. (23/стр. 161)

Ако някой те обере, кажи си: Благодаря, че малко ме обраха. (7/стр. 300)

Ти си богат и за сто или хиляда лева правиш източен въпрос, че те изиграли. Смешно е. Ще благодариш на Бога, че те посетил един беден човек и си му дал хиляда лева. (31/стр. 119)

Какво се крие в думата „буда̀ла“? Буквата „б“ означава растене, „у“ — цъфтене, „д“ — познаване законите на Любовта, „а“ — Разумност, „л“ — Любов към хората и към Бога. Лошо ли е да бъде човек буда̀ла? Какво повече може да иска той? Не е лошо, че мъжът нарича жена си буда̀ла; лошо е, ако тя не може да извади соковете на тази дума и да ги свари, да изкара от тях нещо вкусно за ядене. Като опита сладките сокове на тази дума, тя трябва да каже на мъжа си: Благодаря ти за добрия подарък. (38/стр. 201)

Ако те нападне някаква болест, ще бъдеш крайно внимателен и учтив към нея. Зад всяка болест стои едно разумно същество, което изпитва силата и интелигентността ти. Затова ти ще се разговаряш с болестта и ще благодариш, че те е посетила. Като разбере, че има работа с добър и учтив човек, тя ще те напусне. Ако не се отнесеш с нея внимателно, тя ще те мъчи, докато смекчиш характера си. (6/стр. 297)

Какво значи да бъде човек мистик? Това значи да разбира живота с всички противоречия в него. Той знае, че всичко, каквото се случва в живота на човека, е все за негово добро. Ако се гневи, той благодари на Бога за това, че се разгневил. Ако сгреша нещо, изправя погрешката си. (6/стр. 31, 32)

Ако някой се сърди, гневи и нагрубява окръжаващите, кажете му: Благодаря за красивите думи, ко-

ито така щедро пръскаш, но надявам се, че друг път ще говориш още по-добре. — Кажете ли му така, той ще се замисли повече, отколкото ако го нагрубите.

(11/стр.180)

Защо идат болестите и изпитанията в живота? За да приложите търпението си. Ако търпението ви е слабо, ще го развивате. Мнозина се оплакват от ревматизъм. Ето една възможност да приложите търпението си и постепенно да се лекувате. Считайте, че ревматизмът ви е даден като научна теза за разработване. Ще пъшкате, ще страдате, но ще пишете тезата си и ще благодарите, че имате възможност да оставите на света своя научен труд. Това значи да има човек разположение на духа. (18/стр. 201)

Ти си в положението на дете и отиваш да спориш с един философ, който знае много неща. Обаче този философ е благороден човек, нищо не казва, но ти благодари за урока, който му даваш. (19/стр. 76)

Ти говориш любовно за приятелите, имаш събрание някъде. Получаваш писмо, в което те режат. Не го чети, понеже след като го прочетеш, ще те пореже вътре. Хубаво, онези, които приемат писмата, какво трябва да пишат сега? Щом го прочетеш, ти тълкуваш така: „Голяма любов виждам в твоето писмо. Такова писмо никой не ми е писал. Трогва сърцето

ми!” Напиши му едно любовно писмо и виж какво ще ти пише той втори път. Той ще ти пише така: „Голям лицемер си ти”. Ти му пишеш второ таква писмо: „Много ти благодаря! Голямо благородство има в тебе. Ти си толкова чистосърдечен, че мед капе от устата ти. Много ти благодаря за хубавото ти писмо. Аз се зарадвах, само че да не би да ми откраднат радостта, изпратих всичките приятели, които имах, и тогава прочетох писмото Ви, та всичкото благо на мен да остане. И ти пожелавам същото благо да ти даде Господ, което аз имам.” Така може ли да пишете? (23/стр. 72)

След като ти дойдат големите страдания на живота, като те погледнат, да се усмихнеш в себе си; вдигни очите си нагоре и благодари на Бога, че можеш да се усмихваш. А пък ние, при най-малките страдания ние почваме да гледаме начумерено.

(23/стр. 265)

Дойде една сестра и ми казва, че дошла друга сестра и я назолила хубаво... Щом те назоли някой, вярвай, че ти трябва сол. Кажете: „Много съм благодарна, че тази сестра ме назоли, всичко тръгна напред”.

(23/стр. 336)

Какво ще ходите на драма да гледате как живеят семействата? Вие имате един син и една дъщеря, ко-

ито не ви слушат. Каква по-хубава пиеса искате от тази? Имате един слуга, който обича да пооткрадва. Какво ще ходите на театър да го гледате? Вие го имате в дома си. Този слуга ти задигнал няколко хиляди лева. Какво ще ходите по театрите да го гледате? Благодарете на Бога, че е пред очите ви, и ще гледате как хубаво си играе ролята. (33/стр. 420)

Ако си богат и констатираш това положение, застани тихо в себе си и благодари, че имаш това богатство. Ако си крайно беден, благодари на сиромашията с думите: Много ти благодаря, сестра, че си ме посетила. По-хубава сестра от тебе досега не съм срещал. (34/стр. 31)

Досега недоволството и неблагодарността са били господари в човешкия живот; отсега нататък те ще станат слуги, а доволството и благодарността — господари. Това не значи, че трябва да хванете неблагодарността и да я разтърсите. Ако постъпите така, това значи, че вие я прилагате. Напротив, ще благодарите на неблагодарността, че ви е дала ценни уроци в живота, и ще постъпите с нея по закона на благодарността. (40/стр. 197)

Ако не знаете нещо и не го разбирате, благодарете и за това. (41/стр. 146)

Благодарете за боя, който иде от Бога, а не от хората. (49/стр. 144)

Използвайте обидните думи, отдето и да идат — отвън или отвътре. Техните сокове се крият дълбоко в земята. Пуснете корените си в земята да смучете соковете ѝ и да ги пратите горе, в клоните на вашия живот. Благодарете, че езикът на вашия приятел се е подхлъзнал и ви е казал една обидна дума.

(56/стр. 189)

Когато съдбата дойде при тебе и започне да те съди, ти мълчи, нищо не казвай. Кажеш ли една дума против нея или в твоя защита, тя веднага ще те хване и ще каже: Добре, че те намерих. От много време те търсих, но сега си вече в ръцете ми. — Ако съдбата мине покрай тебе и не те докосне, мълчи и благодари, че не те е видяла. Пред съдбата и мъдрецът мълчи. (61/стр. 310)

...Това е достояние само на онзи, у когото Божественото съзнание, или свръхсъзнание, е пробудено. Само той извлича живота от въздуха и светлината и се ползува от него. Той благодари и като възприема, и като предава въздуха и светлината, поради което се радва на добро здраве и добро разположение на духа. (69/стр. 408)

Съвременните хора страдат, понеже не знаят кога и как да благодарят. Ще благодариш и когато възприемаш, и когато даваш. Първо ще възприемеш — ще благодариш; после ще дадеш — пак ще благодариш, че ти е дадена възможност да се проявиш. Хората не знаят още да благодарят, а се стремят да направят нещо особено. (69/стр. 408, 409)

Някой откраднал хляба ти. Кажы в себе си: Благодаря за случилото се. Никога не ми е било така леко, както сега. — Богат си, но някой те обрал, задигнал парите ти. Кажы си: Благодаря, че осиромашах, защото е казано, че богатият не може да влезе в Царството Божие. (71/стр. 178)

Окултист човек не може да бъде, ако не разбира. Той трябва да разбира всичките противоречия, които ще дойдат. Като се поразсърди малко, да благодари, че се е разсърдил. Всяка постъпка, която стане в живота, все ще придобиеш нещо. (76/стр. 354, 355)

Всяка една мъчнотия трябва да се превърне за добро. Всяко едно страдание трябва да принесе полза. То не е тъй да го изпъдиш. Ама много учтиви трябва да бъдете. Моят фигуративен език е: като дойде една болка, ти ще бъдеш учтив към нея, ще кажеш: „Много ми е приятно, че си ме посетила, че си благоволила да ме посетиш“. Не ти е приятно, но ще

кажеш, че ти е приятно. Защото тази болка е много докачлива. И ако ти си недоволен, тя ще се усили. Пък ако кажеш, че си благодарен, болката ще си върви, ще те напусне. Защото болката, това е едно живо, разумно същество. (76/стр. 584, 585)

23.

БЛАГОДАРЕТЕ ЗА СТРАДАНИЯТА

Като понася страданията разумно, човек се усилява, става по-здрав. Следователно здрав човек е онзи, който носи страданията с благодарност. (18/стр. 51)

Господ наложи на Христа големи страдания, срещу които получи голямо благословение — възкресението... Като знаете това, не се стремете да избягвате страданията, но понасяйте ги с благодарност, да получите възкресението. Това е красивото и великото, което всеки човек очаква. (18/стр. 52)

Като ви дойде някакво страдание, не роптайте против Духа да Го огорчавате, но благодарете, че ви е дадено това страдание да познаете Бога, да видите Неговата Мъдрост. (15/стр. 140)

— Големите страдания имам. — Благодарите, че Бог те е удостоил със страдания. Казано е в Писанието: „Когато Бог обича, него наказва”. (8/стр. 143)

Благодарете, че поради нещастията, които ви сполетяват, имате възможност да отидете при Бога. Ако не ставаше нужда да се оплачете на някого, не бихте потърсили Бога. (2/стр. 92)

Страданието учи човека да прави избор между мислите и желанията си. Като страда, той вижда погрешките си и при всеки нов случай знае вече как да постъпва. Благодарете на страданието, то е професор, който ви учи да живеете правилно, да мислите, да чувствувате и да постъпвате право. (2/стр. 252, 253)

И тъй ако човек не е готов да благодари за малките изпитания и страдания, пътят към Любовта е затворен за него. Ако не може да понася обидите на хората с благодарност, пътят му към Любовта е затворен. (2/стр. 283, 284)

Ако страданието не предизвиква чувство на благодарност в човека, то остава неразбрано и неизползувано. Следователно ако си беден, ако жена ти и приятелите не те разбират, ако началството ти не те оценява правилно, за всичко това благодари на Бога. Благодари, че те удостоил с известно страдание. (6/стр. 12, 13)

Който иска да съкрати пътя на своето развитие, той трябва да приеме страданията с благодарност. Чрез страдания работите стават за една година, а без страдания — за хиляди години. (9/стр. 107)

Докато изправяте крака или ръката на някой човек, той вика, плаче, сърди се, счита ви за свой непри-

ятел. Защо? Малко светлина има, не вижда доброто, което му правите. Когато кракът или ръката му се намести, тогава той разбира, че вие сте му били приятел, и се радва за доброто, което сте му направили. Той се радва, че е пострадал, за да може да се запознае с такъв добър човек. Като знаете това, благодарете за страданията и противоречията, които имате в живота си, защото всяко страдание или противоречие крие в себе си едно велико благо. (9/стр. 115)

Новият живот изисква хора, надрасли старото. Всякакво недоволство и мърморене трябва да се забравят. Искате ли да влезете в новия живот, вие трябва да приемете страданията с благодарност. Христос е страдал и вие ще страдате. Не страдате ли като Христа, вие нямате дял с Него. (9/стр. 301 ,302)

Радвайте се, когато страдате. Благодарете, че са ви удостоили с тази велика привилегия. Ако ралото и мотиката играят върху гърба ви, благодарете им. Те са почетни инструменти. Те изкарват хляба от земята. (11/стр. 190)

...Благодарете и за страданията, които ви са дадени, понеже те носят известни блага за душата ви. Помнете: Няма живо същество на земята, което да не страда повече или по-малко. На всеки човек са дадени толкова страдания, колкото може да понесе.

(13/стр. 50)

Вдигнете кръста си и благодарете на Бога, че ви е удостоил със страдания. За да станете велики хора, да се наречете чада Божии, вие трябва да минете през страданията като път към Любовта. Друг път към Любовта, освен страданията, не съществува. (13/стр. 61)

Бъдете сега всички смели и решителни да посрещнете страданията, които ще ви се наложат по закона на необходимостта. И за всички страдания да бъдете благодарни. Не философствувайте защо и за какво. За добро е — кажете, нищо повече. Бог е Любов.

(17/стр. 71)

Човека... Докато е бил здрав, той се е карал с този, с онзи, но щом заболее, всичко това излиза навън и този човек казва: Слава Богу, че се освободих от едно голямо нещастие! — В това отношение всички болести, страдания, нещастия в живота на човека не са нищо друго, освен благословения, които Бог му изпраща и за които той трябва да благодари. След всяко подобно изпитание умът и сърцето на човека се наместват и той се радва, доволен е, че всичките му работи вървят напред. В съзнанието си той придобива вътрешен мир и светлина. (19/стр. 137)

И вие на земята когато имате големи скърби, най-големите нещастия, в Божествения свят на ангелите вие като цвете цъфтите. Дойде някой ангел,

помирише, казва: „Много хубаво мирише” — и се радва. Другояче, ако вие не страдате, не можете да бъдете едно цвете в Божествения свят. Страданието е съдържанието на живота. Радостта, това е смисълът на живота. Ти не може да бъдеш едно цвете, ако нямаш съдържание. То е вътрешният смисъл на страданието. Като ученици, трябва да страдате и да благодарите. (23/стр. 377)

Който има добра, силна мисъл, той не подозира, че е минал през големи мъчности и изпитания, докато се е научил да мисли. Човешката мисъл е изкупена с цената на хиляди скъпи жертви. Достатъчно е да видите своите минали животи, мъчнотиите и страданията, които сте преживели, за да разберете колко скъпо струва вашата мисъл. Като знаете цената на правата и силна мисъл, благодарете за страданията, през които сте минали. Те са учители на човечеството. Те са научили човека да мисли. (27/стр. 88, 89)

Когато страда, човек може да опита Любовта. Благодарете, че страдате. Степента на страданието показва степента на развитието на човека. Колкото повече страда човек, толкова по-голяма възможност има той да се развива. Аз бих предпочел всички да имате страданията Христови. Според мене вие като страдате, ще можете да се подигнете. Без страдания вие ще бъдете обикновени хора. (33/стр. 367)

Влезете ли в свят без страдания, още на другия ден ще кажете: Пратете ни страдания, не можем без тях. — Това не е теория, но факт. Докато не разбереш смисъла на страданието, всякога ще бъдеш недоволен; щом го разбереш, ще бъдеш доволен. Ако страданието те посети, ще кажеш: Благодаря, че ме посети. Какво ми носиш? (39/стр. 27)

В каквато посока и да попадне, човек трябва да бъде разумен, да превърне всичко в добро. Дали е в областта на страданието или на радостта, той трябва разумно да ги използва. Ако се бори със страданието, човек дохожда до смъртта. Не се бори със страданието, но го приеме с благодарност. То носи в себе си велико благо. Ако използваш благо на страданието, ще влезеш в радостта. Не можеш ли да го използваш, ти сам се лишаваш от благата на живота, а заедно с това и от самия живот. (42/стр. 204, 205)

Благодарете, че страданието е дошло. То е първият признак, че Благословената ръка работи върху човека да го изправи. (46/стр. 103)

Има ненужни страдания и изпитания, които човек трябва да избягва, но има специфични страдания, които са нужни за неговото развитие. Дойде ли такво страдание, човек трябва да благодари, че го е посетило. Такива страдания идат само по един път в живота на човека. (47/стр. 201)

Посрещни страданието любезно и го нагости. Гледай на страданието като на живо нещо и бъди благодарен, че те е посетило. (52/стр. 64)

Не казвайте, че се отвращавате от своето минало. Върнете се в него и благодарете за всички страдания, които сте минали. (52/стр. 123)

И ако и страданията, и Любовта служат, за да се опознаем, това е Божественият път! Трябва да благодарим, че Бог ни се изявява чрез закона на страданията, при които всякога Той присъствува. (64/стр. 435)

Благодари, че има един закон на Любовта, който е снизходителен. Ще туря най-малкото наказание. Ако най-малкото няма да приемете, ще дойдат, както на онази госпожа, по-големите, затуй благодарете за малките страдания, които сега имате, за да дойдат големите Божии благословения. (64/стр. 470)

Истинските страдания са нещо временно. Минават, те са едно благо за вас. Страданията, те ще оставят в нас вечното благо, което Бог ни изпраща. Да благодарим на Бога. (65/стр. 414)

Като страдаш, ти се обличаш в дрехата на живота; като се радваш, пак обличаш дрехата на живота. Като не си доволен от страданието, казваш: Защо Гос-

под ми даде тази дреха? — По-добре ли е да те повие в пелени, да върже ръцете и краката ти? Широка е дрехата на страданието, в нея можеш свободно да риташ нагоре-надолу. Благодарни за тази дреха. Според мене страданието е най-красивата дреха, с която младият може да се облече. (67/стр. 5, 6)

Докато страда, човек не разбира какво благо се крие в страданието. Щом мине през него, той вижда, че страданието му е донесло някакво благо и благодарни за него. (71/стр. 293)

Благодарете за страданията, които ви са дадени, защото ще познаете Божията Любов, която носи в себе си възможности за изправяне и условия за придобиване на новия живот. (71/стр. 488)

Когато в организма на човека се съберат много нечистотии, които не могат да излязат по обикновените канали, природата образува циреи, чрез които нечистотиите излизат навън. Ние наричаме тия циреи „страдания”. Благодарете, че природата изхвърля нечистотиите от тялото по пътя на най-малките страдания. Тъй щото страданията не са нищо друго, освен пътища, чрез които природата изхвърля нечистотиите от човешкия организъм. Като знаете това, благодарете на страданията, защото без тях щяхте да се отровите. (71/стр. 513)

Ако страдате в живота, Бог е отворил книгата на възпоменанията на вашите минали погрешки и благодарете за това. Като страдате, трябва да се изправите; ако не страдате, няма изправление. Със страданията е лошо, но без страдания е два пъти по-лошо.

(76/стр. 222)

24. ИДЕЙНАТА БЛАГОДАРНОСТ

Вие казвате тъй: „Аз съм благодарен на Бога”. Но знаете ли какво нещо е благодарност? Може ли да опишете в една книга, какво нещо е благодарност, да си благодарен, да имаш идейната благодарност.

(5/стр. 131)

Благодарен човек аз наричам този, когато дойде онова чувство на благодарност в неговия живот, да няма вече никаква промяна, отрицателни положения, нищо да не е в състояние да измени неговите възгледи. Ако всичките страдания и мъчения не могат да изменят твоето отношение към Бога, мисълта ти, която имаш, ти имаш благодарност. Ти ще се разтърсваш, но ако при всички разтърсвания твоето съзнание остава будно да се бориш, значи ти в душата си имаш благодарност. (5/стр. 131)

За да се молиш, за да не бъде опетнена твоята молитва, трябва да имаш такава голяма скръб, душата ти да бъде тъй разтърсена, че ти да почувствуваш дълбоко вътрешно желание да се молиш в тайно, никой да не те види и да кажеш на Господа: „Аумен! Господи, обичам Те за всички добрини, които си направил заради мен от толкова хиляди и милиони години.

Благодаря Ти за всички милости, за всички блага, с които си ме обсипвал и ограждал.” (1/3:29)

Аз считам религия това, когато ти дойдат най-големите страдания, да издържиш и да казваш: „Благодаря Ти, Господи, за всичко, което си ми дал!” И когато изпаднеш в противоречия, да кажеш: „Благодаря Ти, Господи, хубаво е всичко туй за мен”. (10/13:25, 26)

Аз бих желал да срещна някоя душа, която да се моли безкористно, въвн от всички материални несподоби, въвн от всички тревоги, та и като я сполетят всички нещастия, да има благородство в себе си, да лъха от тази душа ароматът на розата, на теменужката и да каже: „Господи, благодаря Ти!” Това значи да познаваме Христа. (10/8:26)

Казва Христос: „Блажени сте, когато всички хули приемете”. Колцина се радват от това? Питам: Колко от вас сте претърпели хулите на обществото, на хората, на майка си, на баща си? Всички да ви изгонят от дома, а вие като излезете на улицата, да благодарите за всичко това на Бога и да кажете: „Господи, благодаря Ти, че всичко така се случи”. (10/31:21)

И действително Христос изтърпя всичкото зло. И когато Го оплюха, охулиха, Той обърна очите си нагоре към Бога и каза: „Отче, аз Ти благодаря. Прости им.

Аз разбирам великия закон на Любовта, но те не я разбират. Заради Твоята Любов прости им!” (10/31:22)

Има сиромашия, която аз бих предпочел пред богатството. Такава сиромашия е една велика служба! Аз не говоря за онзи сиромаш, който се смущава от положението си, който хвърля главата си от отчаяние, но аз говоря за онзи сиромаш, който, заобиколен от жена си и децата си, радва се, пее. И като има един хляб, изяждат го с благодарност и казват: „Добър е Господ и занаят!” В онази благодарност на разумното сърце хлябът в този свят може да се увеличи. (10/5:30)

За да носи мъчнотиите и страданията с радост при всички условия на живота си, човек трябва да казва: Такава е Волята Божия. Щом признавате, че Бог е създал света, ще приемете, че всичко, което Той ви изпраща, е добро. Каквото Бог ви дава, приемайте го с благодарност и търсете в него доброто. (11/стр. 69)

Нали всички в Бога живеете? Тогава защо едни сте щастливи, а други сте нещастни? И най-нещастните са най-непокорните. Има нещо криво в тях. Сега за умни хора считам ония, които живеят при всички нещастия и несгоди, които могат да ги спомогнат на земята, и да са благодарни. Те са благодарни, разбират Божиите пътища. (12/стр. 100)

Колко е мъчно след като си изгубил богатството, да поблагодариш на Бога, че си се освободил от една тревога, от един товар. Болен си — благодари на Бога. Пак ще оздравееш. Болестта не значи, че ще умреш. При болестта ще научиш нещо. При сегашните условия болестите са едно благословение. (12/стр. 244)

Един ден ти изгубиш имането си — да не се породи в тебе желание да се обесиш. Ще кажеш като Йова: „Господ дал, Господ взел”. Съсипе се къщата — ще кажеш: „Господ дал, Господ взел”. Даже като вземат дъщеря ти, ще кажеш: „Ще останеш сам”. Пък може да боледува и тялото. И това е възможно. Ще благодариш на Бога за всичко. (12/стр. 293)

И сиромашията е Божие благословение. Щом дойде сиромашията, не я пъди, но благодари на Бога и кажи: „Да бъде благословена! Дай, Боже, повече.” ...Щом благодариш за сиромашията, и богатството ще се излее изобилно. (13/стр. 216)

Хората се плашат от мъчнотиите и от противоречията в живота си. Не се плашете от мъчнотиите. Благодарете, че имате мъчнотии, за да познаете характера си, да познаете силата на своите убеждения. (14/стр. 411)

Докато при всеки силен гръм или при всяка загуба на пари човек се стряска и прекъсва връзката

на съзнанието си, той не е господар на себе си. Ако някой изгуби хиляда лева и благодари за тази загуба, той е човек с будно съзнание. (8/стр. 21)

Казвам: Човек, който живее или е живял на небето, има велика, мощна душа. И при най-големите страдания той е тих и спокоен. Той отправя мисълта си към Бога и благодари за всичко, което му е дадено. Той познава Бога и не се съмнява в Него.

(15/стр. 320)

И тъй главната мисъл на тази беседа е, че и в ада, и на небето да сте, да не се роди у вас никакво съмнение, но да останете едни и същи и да благодарите на Бога, че Той е и в ада, и в рая. (19/стр. 249)

При каквито мъчности и страдания да се намерите, спомнете си за Божията усмивка. Погледнете към небето, към необятния свят и приежете всичко с благодарност. (25/стр. 55)

Представете си, че сте младеж, свършил гимназия. Искате да следвате в университета, но нямате средства и се мъчите при мисълта, че не можете да постигнете целта си. Дето отидете, все тази мисъл носите... Кажете си: Благодаря на Бога, че ме изпратил на земята, във Великия университет на живота. Ще живея и ще следвам този университет. (28/стр. 137)

Ти като изгубиш 200 хиляди лева, иди запали 10 свещи в църквата и благодари, че те освободили от едно зло. Разболял си се, изгубил си 30-40 килограма, запали 5 свещи и благодари на Бога. (32/стр. 325)

Сега това, което ще ви кажа, не го прилагайте в момента, но приложете го, когато съвсем закъсате в живота си, когато след като сте чели ред философи и никъде не намирате утеха, тогава само приложете това, което ще ви кажа. Щом го приложите, ще видите резултата му. Толкова глупави работи сте правили и вършили, направете и това, което сега ще ви кажа. Чуйте и моите думи, които сега ще ви кажа: Дълбоко в себе си признайте, че всичко онова, което ви се случва в живота, е добро. Благодарете на Господа и кажете: „Господи, аз не искам нищо повече от това, което си ми дал.” Поблагодарете дълбоко в душата си и останете с идеята, че Онзи, Който е създал вселената, не може да направи някаква погрешка. В Него няма никаква несправедливост — нищо повече. Той е абсолютно справедлив. Признайте това нещо дълбоко в душата си и почакайте половин час, за да видите какво ще стане с вас. Това някога може да стане изведнъж, но някога и в продължение на повече време. Ще почакате само година и половина най-много и ще видите как всичко ще се измени. (33/стр. 186)

Та целта ми е да се роди у вас едно желание не да бъдете страхливци, но при всичките положения, в които се намирате, да благодарите на Великото Провидение, което ви е поставило при тези условия.

(34/стр. 34)

Който е дошъл на земята да се учи и работи, не трябва да избягва мъчния път. Който е благодарен от трудния и мъчен път в живота, той има условия да се повдигне. (38/стр. 180)

Сократ е бил метач в Атина. Като го запитвали защо мете, той отговарял: Уча се да работя, да измета всичко нечисто от себе си. — Той искал да покаже, че човек може да бъде благодарен на всичко. Същевременно той доказал, че човек може да бъде благодарен и от лошата жена, затова се оженил за Ксантипа, известна по своя лош характер. Както и да постъпвала с него, той всякога благодарял. Тя го хващала за косата, разтърсвала главата му, но той спокойно отговарял: Благодаря, че разтърсваш главата ми да мисля по-добре. — Когато го потупвала по гърба, той казвал: Благодаря ти, че изтърсваш праха от дрехите ми. — Чрез Ксантипа той си изработил една велика философия за живота и си казал: Благодарение на Ксантипа аз станах философ. (40/стр. 204, 205)

Дойдат ли страдания или радости, изпитания, богатство или сиромашия, за всичко трябва да се благодари. За човек с будно съзнание всичко това е привилегия. Тия неща представят условия за работа.

(53/стр. 283)

Като ученици, вие трябва да благодарите за всяко изпитание и съзнателно да го използвате. Щом го използвате съзнателно, то ще ви повдигне. (56/стр. 73)

Грешният живот е неорганизирана материя. Следователно светията ще вземе всичката тази неорганизирана материя и от това ще изкара нещо трезво. Ще каже: „Много Ти благодаря, Господи, че ме допуска да сгреша, за да стана гениален, за да стана светия. Иначе нямаше друго с какво да работя.” (66/стр. 228)

25. КАК ДЕЙСТВУВА ЗАКОНЪТ НА БЛАГОДАРНОСТТА?

Всяко нещо, за което човек благодари, се освещава и благославя. (4/стр. 37)

Светът не е лош, но е заспал... Събуждането на човека се определя от неговата благодарност. Само онзи може да се събуди, който е благодарен за всичко. (6/стр. 295, 296)

Благодарността е сила, която събужда човека от сън. Така той привлича вниманието на Бога към себе си. Щом привлече вниманието Му, Той превръща злото в добро. Иначе злото повече се увеличава. (6/стр. 296)

Благодарността и признателността на човека за всички блага, които му са дадени, го подмладяват. Няма ли тази благодарност, човек преждевременно остарява. (11/стр. 176)

Всички хора, които са изгубили смисъла на живота, са в кладенец. Как ще излязат оттам? Като бъдат благодарни и признателни. По този начин те ще привлекат вниманието на възвишените същества, които ще дойдат да им помогнат. (11/стр. 198)

Да дадеш живот на човека, както и всички условия за живеене, това е добро. Обаче само Бог може да направи това добро. Въпреки това Той никога не казва, че хората не са признателни. Защо не се оплаква от хората? Защото не очаква благодарността им, т. е. не очаква да Му се плати. Ако хората са признателни и благодарни, това е за тяхното повдигане и облагодяване. (13/стр. 83)

Който изпълнява Волята Божия съзнателно и с Любов, той заслужава да яде хляб, да пие вода, да диша чистия въздух и да възприема светлината. Като приема всички блага с благодарност, той вижда красотата на света и душата му се изпълва с радост. Това подразбира връзка с Първата Причина на нещата.

(13/стр. 272)

За да бъде изправен към Цялото, човек трябва да бъде благодарен за всичко, което му е дадено. Дали е болен или здрав, беден или богат, той трябва да благодари за всичко. Като благодари и за негодите, и за неблагоприятните условия, той всеки ден ще получава по нещо ново, всеки ден ще се обновява. Ако не благодари за негодите, той не може да благодари и за добрите условия, които ще му се дадат. (18/стр. 70)

Като ядеш, тури мисълта си на работа. И благодари на Бога, че ти е дал с какво да подкрепиш живо-

та си. И благодари на Бога, че след яденето колко други работи ще ти дойдат. Благодари на Бога, че ядеш, че дишаш, че мислиш. Като благодариш за яденето, в естествено положение ще бъде стомашната ти система; като благодариш на Него, в естествено положение ще бъде дихателната система; като благодариш за мисленето, в естествено положение ще ти бъде мозъкът ти и умът ти. Като не благодариш на Бога за яденето, ще се разстрои стомахът ти; като не благодариш за дишането, ще се разстроят дробовете ти; като не благодариш за мисленето, ще отслабне нервната ти система. (23/стр. 189)

И тъй днешния ден ще посветим на мисълта, чие ние сме направени по образ и подобие Божие... Това се отнася до вътрешния човек, до Божественото у него. Благодарите ли на Бога, давате ли предимство на Божественото у вас, всичките ви желания ще се постигнат. (29/стр. 109)

И доброто, което изпращахме към Бога, като Го прославят и като благодарите, и понеже Той е по-богат, и туй добро ще се върне. (32/стр. 378)

И дето сте нещастни, да ви кажа коя е причината. Вземеш малко хляб и казваш: Не струва. — Тебе те уволняват. От невидимия свят казват: „Дайте му страдания“. Дадат ти слива, казваш: Не струва. „Дай-

те му страдания.” Дадат ти круша. Пак не я харесаш. „Дайте му страдания.” Като вземеш хляба, благодари за хляба. Благодари за сливата, за крушата, за всичко благодари. Започни да благодариш и работите ще се оправят и в умствено отношение, и в духовно отношение, във всяко отношение ще се оправят.

(32/стр. 422)

Не разправяйте в какво вярвате. Но като дойде до вас, турете една вяра, че вярвате в Бога. Болен си, благодари Му. Ти като благодариш, болестта сама ще си замине. Болестите в света са един целебен метод. При болестта твоето състояние ще мине в друго. Понеже ти си напрегнат, в това състояние ще благодариш в ума си и ще дойде урегулирането. Ще настъпне една вътрешна смяна и ще се сменят енергиите. В тази смяна хората оздравяват. (32/стр. 453)

Благодарните хора са станали разумни, красиви, добри, силни, а неблагодарните — невежи, грозни, лоши и слаби. (40/стр. 223)

— Слаб човек съм. Какво трябва да правя да се освободя от безсилието? — Да благодариш за всичко, което ти е дадено. (40/стр. 223)

Ако всички приложите този велик закон за благодарността, то най-малко 50% от всички работи на земята ще се уредят. (43/стр. 9)

Човека... Изучавай устата му, за да разбереш каква е неговата любов в живота. Облагорождавай устата си, за да възприемаш всичко с благодарност. Само благодарният може да засили действието на жизнените функции в своя организъм. (44/стр. 207, 208)

Пипни челото, носа, устата си и благодари за тях. Благодарността укрепва здравето. (44/стр. 290)

Боли ви крак, благодарете, че не ви болят двата. Боли ви глава, благодарете, че краката и ръцете ви са здрави. Като благодарите за всичко, няма да забележите как ще изчезне болестта ви. (47/стр. 230)

Благодарете за всичко, което ви е дадено. Бъдете доволни от положението, което заемате. Има същества, които са над вас, но много същества са под вас. Вие не сте последен в света. Като погледнете нагоре и благодарите за положението си, и вие ще се качите по-високо. На ония, които са под вас, кажете им да бъдат благодарни от положението си, за да се качат и те на вашето място. (48/стр. 118)

Казано е в Писанието: „Няма да умрем, но ще се изменим”. Да се измени човек, това значи да се подигне от едно стъпало на друго. Това е възможно само когато човек благодари. (48/стр. 118, 119)

Защо да не благодари човек за всички условия, при които се намира? Че бил сиромаш — нека благодари. Щом е благодарен, сиромашията ще го напусне. Да благодари човек за всичко, което му е дадено, добро и лошо, това значи да е научил урока си. Като научи урока си, ученикът дава добри отговори и минава от едно отделение в друго, от по-долен клас в по-горен. (48/стр. 119)

Ти като благославяш Господа, като се молиш на Господа, Бог е съвършен, Той не се нуждае от твоята мисъл. Но всяка една мисъл, която ти пратиш към Бога да благодариш, тя ще се върне към тебе с лихвите и ще бъде благословение. (65/стр. 227)

Имате ли това вътрешно доволство и благодарност за условията, при които Бог ви е поставил, при най-големите мъчнотии в живота си ще чувате вътрешния глас, който ще ви казва: „Не бойте се, всичко ще се нареди и скръбта ви ще се превърне в радост”.

(68/стр. 238)

Защо да не превърнем неблагодарността в благодарност? Неблагодарността осакатява и преждевременно състарява човека, а благодарността оживява, възраства и подмладява. (69/стр. 105)

— Защо боледуват хората? — Защото са неблагодарни. — Какво да правим, за да се излекуваме? — Приложете благодарността в живота. (69/стр. 105)

Излез рано сутрин във и посрещни слънцето. Каквото ти даде то, приеми го с благодарност. Така скръбта ти ще се превърне в радост. (69/стр. 264)

Като благодарите, че във е студено, че пръстите ви са измръзнали, вие започвате да мислите върху студа, а той, като разумно същество, ще ви разбере и ще се смекчи към вас. Няма да забележите как след известно време краката и ръцете ви ще почнат да се стоплят. (72/стр. 112)

Казано е: „Утрешният ден ще помисли за себе си. За днешния ден бъдете доволни от онова, което Бог ви дава.” Благодарете. И като благодарите в душата си, вие ще дадете една нова светлина, която ще донесе радост, веселие. (76/стр. 182)

26. МОЛИТВИ-БЛАГОДАРНОСТИ

Всяка молитва и всяка благодарност, които излизат от дълбочината на сърцето, са всякога приети.

(2/стр. 27)

Като дойде Божественото, всички трябва да бъдете спокойни и весели, да кажете: „Благодаря Ти, Господи, за всичко, което си ми дал.” (32/стр. 223)

Кажи на Господа, Който живее в тебе: „Благодаря, че ме научи на много хубави работи.” (32/стр. 308)

Станеш сутрин и благодари, пей. Кажи: „Благодаря Ти, Господи, че си ме пратил на земята да уча. Благодаря Ти, Господи, че си ме пратил на земята да проявявам доброто, което е вложено в мене. Благодаря Ти, Господи, че си ме пратил да проявя своята сила, която Ти си ми дал. Благодаря Ти, Господи, че си ме пратил на земята да помагам.” (32/стр. 348)

Да почувствуваме какво ни говори духът, да послушаме душата си, да послушаме нашия ум, да почувствуваме светлината, да послушаме нашето сърце и най-после да послушаме всички малки души, които седят в тялото. Да послушаме техния зов и да ка-

жем: „Господи, благодарим Ти за всичките блага, които си ни дал! От днес нататъка ние ще работим за Твоята Слава.” (32/стр. 464)

Направете един опит да видите можете ли в продължение на десет дена да не допуснете в ума си нито една отрицателна мисъл или отрицателно чувство. Благодарете за всичко, което ви се случва през това време. Имаш някоя неприятност, благодари. Някой ти казал нещо обидно, благодари. Имаш да даваш, благодари. Изгубиш службата си, благодари. Времето е лошо, пак благодари. — Мога ли да благодаря за всичко това? — Можеш. Кажете: „Господи, благодаря Ти, задето ме водиш в тоя път.” (26/стр. 78)

Влезте още днес в новия живот и кажете: „Господи, благодаря Ти за светлината, която си ми дал. Аз искам да вляза в тази светлина и да Ти служа по нов начин.” (30/стр. 90)

Ти ще кажеш: „Господи, аз вече живея в Тебе. Ти си ми дал този ум, който имам. Ти си ми дал тази сила, която имам. Ти си ми дал живота и в името на всичко това, което си ми дал, искам да Ти служа. Дай ми една малка мисъл, с която да разбера, да почувствувам, че Ти си благоволил към мене! И довечера, като се върна при Тебе, пак ще Ти благодаря.” И ако всеки постъпва така, всичко ще върви като онази река по мед и масло. Това да ви бъде молитвата. (1/9:33)

Благодарете за всяка болест, за всяко страдание, за всички изпитания и кажете на Бога в себе си: „Благодаря Ти, Господи, че всякога си ме слушал и ще превърнеш страданието ми в радост. Зная, че всичко, което се случва в живота ми, е за проява на Божиата Слава.” (6/стр. 299)

Ние не мислим, че Господ има нужда постоянно да Му говорим. Ще Му кажем най-хубавото: „Татко, благодаря Ти, че ме прати на земята, ще изпълня Твоята Воля.” (12/стр. 144)

Ти трябва да съзнаеш, че досега си се молил по задължение, по служба, а сега ще се молиш от Любов към Бога. Като се молиш, застани пред Бога като дете и кажи: „Господи, благослови ме! Благодаря Ти за всичко, което си ми дал! Помогни ми да се увеличи свободата на моята душа, силата на моя дух, светлината на моя ум и доброто на моето сърце.” (14/стр. 344)

При сегашните условия като станете сутрин, как започвате? На вас, като ученици, ще ви кажа едно правило. Първото нещо, като станеш от леглото, поем ми една дълбока вдишка, задръж я 5 - 10 - 15 секунди и изведнъж като изпратиш този въздух навън, кажи нещо свястно. Какво трябва да кажеш? Всички вие сте станали тази сутрин, без да кажете това. Нито един

от вас не е казал туй: „Крайно Ти благодаря, Господи, че съм станал днес на краката си, че дишам.”

(23/стр. 372)

Та първото нещо като станете сутрин, отправете ума си към Бога и кажете: „Благодаря Ти, Господи, за очите, които си ми дал да виждам красивото, което си създал. Благодаря Ти, Господи, за ушите, които си ми дал да чувам най-хубавото в душата си.” Като вземеш хляба, кажи: „Благодаря Ти, Господи, и за устата, която си ми дал да живея. Нека всичко да бъде за Твоя Слава.” (31/стр. 203)

Събудиш ли се, ...кажи: „Благодаря Ти, Господи, че си ми дал свобода да се движа и да работя, да приложя волята, ума и сърцето си, да Ти служа, да изпълнявам Твоята Воля.” (38/стр. 174)

Благодарим Ти, Господи, за Любовта, която си изпратил на света.

Благодарим Ти, Господи, за Мъдростта, която си изпратил на света.

Благодарим Ти, Господи, за Истината, която си изпратил на света. Те ще ни въведат в дома на блаженството. (40/стр. 67)

Който знае да чете по ръката, даже само по палеца може да разбере миналия и сегашния живот на

човека. Някои крият палеца си между другите пръсти. Не крий палеца си, но го хвани и кажи: „Господи, благодаря Ти, че ми показваш пътя на Любовта. Както Ти проявяваш Любовта Си към мене, така аз ще проявя обичта си към Тебе.” (40/стр. 262)

За мене е важен моментът, когато се пробужда съзнанието на човека за Господа. Тогава човек трябва да се обърне към Господа с думите: Господи, ето милиони години вече как създаде разумно, безпогрешно цялата вселена, съставена от малки и големи светове. Най-после Ти създаде и моя малък свят. Всички съзнателни същества Те славят и Ти благодарят. Научи ме как да устроя моя свят, как да живея правилно и да Те славословя. (58/стр. 69)

Ще дишате и ще казвате: „Благодаря Ти, Господи, подмлади ни, за да можем да Ти служим.” (65/стр. 84)

Учение трябва в днешния ден. Тогава всички в душата си трябва да кажем: „Господи, благодарим Ти за светлината, която днес си ни дал и ни даваш”... През целия ден ще бъдете с Господа. (65/стр. 171)

За да живееш добре, ти трябва да почувствуващ нещата, да ги възприемеш. Чувствата идат чрез закона на дишането. Чувството ще го възприемем и ще го опитаем. Едно чувство ще го издишаме навън и тога-

ва ще кажем: „Господи, много Ти благодаря за чувството, което ми даде. Господи, много Ти благодаря за хубавите мисли, които ми даде. Господи, много Ти благодаря за хубавите чувства, които ми даде. Благодаря Ти, че днес мога да направя едно малко добро дело. Същевременно работя за себе си, същевременно работя и за Царството Божие.” (65/стр. 344)

Не може да диша онзи, който не знае правилно да мисли, да съсредоточи мисълта си дълбоко в себе си, да намери Господа и да каже: „Господи, благодаря Ти, че си влязъл в мене.” Щом каже така, той може да поеме въздух, да приеме Божиите блага в себе си. Като издиша, пак да каже: „Благодаря Ти, Господи, че остави Своего благословение в мене.” Целия ден ще дишаш, ще викаш Господа. Той ще влиза и излиза от тебе, ще се разговаряш с Него и ще благодариш за това, на което те е научил. (71/стр. 483)

И Той (Христос) каза: „Благодаря Ти, Отче, че всякога си ме послушал.” И хубаво е всякога да слушате тази молитва: „Благодаря Ти, Отче, че всякога си ме послушал. “ За Слава Божия! Ти като страдаш, кажи: „Отче, благодаря Ти, че всякога си ме слушал.” Тази малка болест, която имаш — „зная, Ти ще ме послушаш”. Значи всяко нещо, което става във вас, добро или зло, то е да вярвате и да кажете: „Благодаря Ти, Господи, че всякога си ме послушал.” (76/стр. 587)

Един Господар има в света. Той проявява Своята Благост към всички същества. Обърнете се към Него и кажете: „Отче, благодаря Ти за всичко, което си ми дал.” (40/стр. 321, 322)

БИБЛИОГРАФИЯ

1. За Слава Божия — НБ, изд. 1927 г. — Русе
2. Възможности за щастие — СБ,
изд. 1941 г. — София
3. Божествените условия — МОК,
изд. 1942 г. — София
4. Добри и лоши условия — ООК,
изд. 1937 г. — София
5. Двамата бакали — ООК
6. Устойчиви величини — УС, изд. 1943 г. — София
7. Новият светилник — ООК, изд. 1946 г. — София
8. Крадецът и пастирът — НБ, изд. 1937 г. — София
9. Двигатели в живота — РБ, изд. 1938 — София
10. Настанало е Царството Божие — НБ, изд. Русе
11. Реалности и сенки — ООК, изд. 1941 г. — София
12. Новото разбиране на връзката в живота — УС,
изд. 2000 г. — София
13. Ценната дума — УС, изд. 1941 г. — София
14. Лъчи на живота — РБ, изд. 1937 г. — София
15. Божият Глас — ООК, изд. 1940 г. — София
16. Четирите кръга — ООК, изд. 1934 г. — София
17. Петимата братя — НБ, изд. 1949 г. — София
18. Доброто оръжие — ООК, изд. 1939 г. — София
19. Любов към Бога — РБ, изд. 1931 г. — София
20. Радостта — НБ, изд. 1999 г. — София
21. Пътят към щастieto — МОК,
изд. 1998 г. — София

22. Просветено съзнание — ООК,
изд. 1940 г. — София
23. Единственото богатство — ООК,
изд. 1999 г. — София
24. Светлина на мисълта — ООК,
изд. 1930 г. — София
25. Закони на доброто — МОК, изд. 1993 г.
26. Законът и Любовта — ООК, изд. 1936 г. — София
27. Отворени форми — МОК, изд. 1943 г. — София
28. Път към живота — МОК, изд. 1941 г. — София
29. Благословена между жените — РБ,
изд. 1930 г. — София
30. Синове на възкресението — НБ,
изд. 1934 г. — София
31. Възпитанието — НБ, изд. 1999 г. — София
32. По образ и подобие — НБ, изд. 1998 г. — София
33. Най-голям в Царството Небесно — НБ,
изд. 1999 г. — София
34. Този е живият хляб — НБ,
изд. 1998 г. — Кърджали
35. Вечният порядък — ООК, изд. 1999 г. — София
36. Да ви даде — НБ, изд. 1938 г. — София
37. Поучаваше ги — НБ, изд. 1949 г. — София
38. Все що е писано — НБ, изд. 1942 г. — София
39. Ще управлява всички народи — НБ,
изд. 1948 г. — София
40. Опорни точки на живота — РБ,
изд. 1942 г. — София
41. Новото начало — УС, изд. София

42. Делата Божии — НБ, изд. 1942 г. — София
43. Солта — НБ, изд. 1920 г. — София
44. Работа на природата — ООК,
изд. 1948 г. — София
45. Изново — НБ, изд. 1992 г. — Бургас
46. Царският път на душата — РБ,
изд. 1935 г. — София
47. Степени на съзнанието — ООК,
изд. 1939 г. — София
48. Определени движения — ООК,
изд. 1939 г. — София
49. Той създава — УС, изд. 1947 г. — София
50. Братя и сестри на Христа — НБ,
изд. 1922 г. — София
51. Праведният — НБ, изд. 1930 г. — София
52. Новият човек — НБ, изд. 1947 г. — София
53. Вехтото премина — НБ, изд. 1931 г. — София
54. Живият хляб — НБ, изд. 1997 г. — Бургас
55. Божествената мисъл — МОК,
изд. 1942 г. — София
56. Добри навици — МОК, изд. 1936 г. — София
57. Посока на растене — МОК, изд. 1939 г. — София
58. Голямото благо — НБ, изд. 1936 г. — София
59. Който има невестата — НБ, изд. 1935 г. — София
60. Ново разбиране — УС, изд. 1949 г. — София
61. Смени в природата — ООК, изд. 1938 г. — София
62. Думи на правда — НБ, изд. 1996 г. — Бургас
63. Живот, светлина и свобода — НБ,
изд. 1994 г. — Бургас

64. Аз го създадох — УС, изд. 2003 г. — Стара Загора
65. Божественият импулс — ООК,
изд. 1999 г. — София
66. Приготовленията на сърцето — НБ,
изд. 1999 г. — София
67. Дреха на живота — УС, изд. 1950 г. — София
68. Пътят на ученика — СБ, изд. София
69. Вечното благо — СБ, изд. 1944 г. — София
70. По Бога направени — СБ, изд. 1929 г. — София
71. Божествен и човешки свят — РБ,
изд. 1940 г. — София
72. Учителю Благи — НБ, изд. 1934 г. — София
73. Условия за растене — НБ, изд. 1949 г. — София
74. Живот и отношения — МОК,
изд. 1947 г. — София
75. Положителни и отрицателни сили в природата
— ООК, изд. Русе
76. Трите родословия — УС, изд. 2000 г. — София

Из Словото
на Учителя Петър Дънов

КНИГА ЗА БЛАГОДАРНОСТТА

Българска, първо издание
Формат 60х84/16
Печатни коли 18,5

Издател: ЛОГОС Варна
ISBN 978-954-9734-41-6

Благодарността и признателността представят магическа формула, с която човек може да работи. Докато си служи с тази формула, човек е доволен. Изгуби ли формулата, животът му се обезсмисля.

Човек трябва да се стреми към мир в душата си. Че бил болен, че три дена не ял — той трябва да благодари. Че работите му не били уредени както трябва — пак да благодари. Човек трябва за всичко да благодари — от това зависи неговото вътрешно благосъстояние.

Благодари и за доброто, и за злото. Като благодариш, доброто ще си остане добро, а злото ще се превърне на добро.

Учителят